

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

www.kizilbayrak.net

Sayı 2015 / 21 • 29 Mayıs 2015 • 1 TL

Kazanmak için birlik, dayanışma, örgütlü mücadele!

Halk isyanlarından proleter isyanlara doğru

Her bir ülkede farklı etmenlerin tetiklediği halk hareketleri işin esasında kapitalist sistemin çıkmazlarını işaret ediyor. Ancak yeni dönem sadece sınıf kimliği belirsiz halk hareketlerini doğurmayacak, proleter isyanları mayalayacaktır. **3**

Emperyalist çakalların dansı: Elmau Zirvesi

Kapitalist-emperyalist sistemin akbabalarını bir araya getirecek olan G7 zirvesi Almanya'nın Bayern eyaletinin küçük ve doğal zenginliğiyle göz kamaştıran Garmisch-Pantherkirchen'in yakınlarındaki Elmau Sarayı'nda yapılacak. **22**

**Birliğimizin gücüyle
Geleceğe
yürüyoruz!**

Yaz kampında
buluşuyoruz... **6-12 Temmuz
Seferihisar
İZMİR**

DGB

f. devrimcigencibirlik2015
0 537 969 26 63

DGB: Yeni dönemi birliğimizin gücüyle örgütleyeceğiz!

Gençliğin geniş kesimlerini devrimci politikalarla harekete geçirmek, DGB'nin gençlik kitleleriyle buluşmasını sağlayabilmek bakışıyla örgütleyeceğimiz yaz döneminin en temel gündemi yaz kampı. **26**

Kazanmak için birlik, dayanışmaya, örgütlü mücadele!

Metal işçilerinin gündeme damgasını vuran patlaması, Tofaş, Coşkunöz, Mako, Ototrim, Valeo, Renault gibi fabrikalarda kısmi tavizlerle yatıştırılmaya çalışılsa da hareket yayılmaya devam ediyor.

Renault'ta anlaşmanın sağlandığı gün Bolu ve Gebze'deki Arçelik fabrikalarında kitlesel istifa ve tepki eylemleri gündeme geldi. Şu halde Türk Traktör ve Ford Otosan'da fiili grev, ORS Rulman, Arçelik, Delphi, Ficos, Farba, Federal Mogul, Otokar, Mercedes, Trakya Döküm, Yazaki gibi fabrikalarda eylemler ve kaynaşma sürüyor. Metal yangını Tekirdağ, İstanbul, Kocaeli, Sakarya, Bolu, Eskişehir, Ankara gibi hemen tüm sanayi kentlerine yayılmış durumda. İşçilerin yaptıkları açıklamalar, fiili grev ve işgallerin kısmi kazanımlarla sonuçlandığı fabrikalarda da gerçek bir durulmadan söz edilemeyeceğini gösteriyor.

MESS'in acil sorunu ve hesabı

MESS'e bağlı patronlar ve Türk Metal çeteleri hareketi bastırmak için baskı, gözdağı, rüşvet, polisiye faaliyetler, işten atma tehditleri vb. her yolu deniyorlar. AKP iktidarı ise hem işçiler içindeki yandaşları aracılığıyla metal eylemlerini paralyze etmeye çalışıyor, hem de devlet gücüyle MESS'in arkasında duruyor. Kritik bir aşamada sınıf devrimcisi MİB üyelerine yapılan operasyon ile öncü işçilere yargıyla gözdağı vermeler, tam amacına ulaşmamış olsa da MESS patronlarına ve Türk Metal çetesine sunulan özel devlet yardımlarıydı.

MESS, kölelik sözleşmesinin delinmemesini moral bir mevzi olarak görüyor. O yüzden tepkilerin ve kararlılığın baskıyla yatıştırılmadığı fabrikalarda işçi taleplerinin dolaylı yollardan karşılanmasına ve yapılan protokollere göz yumuyor. Çünkü günün en acil sorunu, ne yapıp edip metal işçilerine zafer kazanma duygusu tattırmadan yangını en az zararla söndürmektir. Nasıl olsa elinde 3 yıllık kapı gibi kölelik sözleşmesi ile fiilen yere serilmesine rağmen Türk Metal çetesinin işyerlerinde yasal geçerliliğini koruyan yetkisi var. İşçilerin bilinç ve örgütlenme planındaki zayıflıklarında köklü bir değişim-sıçrama yaşanmadığı sürece eski düzenin yeniden inşası çok sürmez diye bakılıyor.

Fakat işleri eskiye göre oldukça zor. Metal işçilerinin bu seferki patlaması 1990, '98 ve 2012'deki çıkışları fersah fersah geride bıraktı. En büyüğü yaklaşık 40 bin işçinin istifa ederek Birleşik Metal'e geçmek istemesiydi, fakat Birleşik Metal-İş'in yan çizmesinin de yarattığı hayal kırıklığıyla çok sürmeden sönmüldü. Ve hiçbirinde işçiler "yasadışı" grev-işgal gibi eylemlere yönelmek, günlerce üretimi durdurmak gibi bir aşamaya çıkamadılar.

Metal işçisinin yazdığı tarih

Bu kez bambaşka bir tarih yazıldı. İlkın, 14 Nisan'dan alırsak haftalara yayılan, engelleri aşarak adım adım ilerleyen, taban örgütlenmelerinin nüvelerini yaratan, farklı fabrikaların birbirleriyle ileri

düzeyde etkileşimine dayanan, yer yer farklı fabrikalar arasında ortak örgütlenmenin örneklerini oluşturan ve nihayet fiili grev ve işgallerle taçlanan bir eylem deneyiminden geçildi. Bu süreçte işçiler her türden sendikal bürokrasinin dizinin bağlarını çözen bağımsız bir çıkış yaptılar, kendilerine yeni yol açma (bağımsız sınıf sendikası) iddiasını öne sürdüler.

İkinci olarak da eylemlerin noktalandığı fabrikalarda işçiler kendi özgün mücadeleleriyle kısmi kazanımlar elde ettiler. "Ölmek var dönmek yok!" gibi radikal bir kararlılığın yansıdığı atmosferde tam zafere ulaşmamış olmak, burada MESS-Türk Metal sözleşmesinin saat ücretlerinin arttırılarak delinmemesi bir burukluk yaratabilir. Fakat sektörün temel direği olan şirketler ilk kez taviz vermek zorunda kaldıkları gibi, işçilerin bağımsız temsilcilerini de muhatap kabul ettiler. İşçiler ilk kez mücadeleyle kazanılacağını özdeneimleri temelinde gördüler ve bunun bilinç ve örgütlenmeye yansması da peşinden gelecektir.

Üçüncüsü de Türk Metal ihaneti ilk kez şimdi belini doğrultamayacağı bir darbe yemiş oldu. Öyle ki MESS patronları, fabrikalarında idari taşeron vasfıyla gözbebekleri gibi sakındıkları Türk Metal çetesini, şimdilik lafzi düzeyde de olsa gözden çıkarmak zorunda kaldılar. Şüphesiz sınıf mücadelesinin seyrine, daha somut olarak metal fırtınasının gidişatına göre Türk Metal veya benzer bir şebekeyi yeniden inşa etmeyi sürekli deneyeceklerdir. Bunda başarılı olup olmayacaklarını ise sınıf mücadelesinin, özellikle metal işçilerinin yeni dönemdeki duruşu belirleyecektir.

Metal hareketi öğretiyor

Geçerken belirtelim ki hareketin sıçrama yaptığı son aşamaya kadar olayı boş gözlerle izleyen sandıkçı solun bir dizi çevresi, hareketin iç dinamiklerini, gelişim seyrini anlamadan işçilerin sendikasızlığa mahkum edildiğini, işçilerin en azından Birleşik Metal-İş'e yönelmesi gerektiğini savunup durdular. Bunu sınıf devrimcilerine yönelik kirli propagandayla yürütenler bile oldu. Ne zaman ki gerici burjuva ideolojisinin etkisindeki işçi kitleleri, düzenin yasalarını çiğneyerek grev ve işgallere başladı, ancak o zaman kendine yeni bir yol açan, "yeni türden bir işçi hareketi" olduğunu kavradılar. Bu aşamaya kadar hiçbirinin aklına sınıf mücadelesinin önünde engele dönüşmüş, alabildiğine köhnemiş icazetçi-bürokratik çarkların aşılması gibi bir seçenek olabileceği gelmedi. Hiçbiri '98'deki 40 bin metal işçisinin ve şimdiki hareketin tetiklenmesine yol açan Bosch işçilerinin yaşadığı kırılmayı irdelemeyi düşünmedi. Geçtik eskiyi, 2015'in ilk aylarında yaşanan grev girişimi ve yasağı karşısında icazetçi-bürokrasinin, işçilerin yükselttikleri "işgal, grev, direniş!" şiarlarını nasıl boşa çıkardığı bile unutuldu. İşçi sınıfı, üstelik henüz en geri bilinç ve örgütlenme düzeyiyle bile hem kendini yeniden "keşfettirmeyi" dayatıyor, hem de bu haliyle bile kendine yeni mücadele ve örgütlenme kanalları açabileceğini öğretiyor.

Metal işçileri şimdiye kadar bir dizi zorlu engeli

başarıyla aştılar ve tüm toplumun seçim hayalleriyle oyalandığı bir dönemde kendi gündemlerini dayatmayı bildiler. Fakat önlerinde daha zorlu bir süreç var. Çelişkilerin keskinleştiği, kriz dinamiklerinin sürekli yeni toplumsal patlamaları beslediği bir ülkede hakları ve kazanımları korumak, insanca koşullarda çalışmak ve yaşamak kolay değil. Hırsızlık-yolsuzluk, rüşvet havuzu saltanatını güvenceye almak isteyen siyasi iktidar, toplumu zapturapt altında yönetmek gayesiyle her türlü kirli propagandaya ve zorbalığa başvuruyor. AKP iktidarının en büyük güvencesi ise işçi sınıfı ve emekçi kitleleri katmerli kölelik ve sömürüye razı edebilmesi, karanlık ideolojisiyle, yalanlarıyla, olmadı polisi, yargısı ve hapishaneleriyle işçi ve emekçilerin desteğini sürekli kılmaktır. Türkiye'nin geleceği, sınıf bölüklerinin, halihazırdaysa metal işçilerinin ne yapacağına bağlıdır.

Ezeli kavganın akıbeti

Zorlu bir dönem diyoruz, zira böyle bir ülkede işçi sınıfıyla burjuvazi arasındaki ezeli kavga bir kez hararet aldı mı yeni bir denge kurana kadar karşılıklı saldırılar devam edecektir. Metal işçileri henüz üstünlüklerini sürdürüyorlar. Metal fırtınası yeni kentleri ve fabrikaları da önüne katarak devam ettikçe, işçi sınıfı saflarındaki kaynaşma sürdükçe, anlaşmayla eylemlerini sonlandıran işçiler tetikte oldukça bu avantaj da sürecektir. Dahası yakından bakılsa tüm işkollarındaki işçiler gözlerini metal hareketine dikmiş durumdalar. Hareketin farklı sektörlerdeki işçi bölüklerinin tepkilerini açığa çıkarması işten bile değil aslında.

Yine de hareket ivme kaybetmeye başladığında MESS patronlarının ilk yapacağı iş, öncüler başta olmak üzere kitlesel işçi tensikatları olacaktır. Nasıl ki şimdi haklı olan işçiler mücadeleye yöneldiklerinde burjuva yasaları kağıt paçavralarına dönüşürse, patronlar kendilerini güçlü hissettiklerinde de işçilerle imzaladıkları protokolleri ve verilen sözleri bir yana bırakırlar. Onlar güçlü olduklarında düzenin anayasası da dahil hiçbir yasaının hükmü kalmıyor zaten. İş güvenliği olmadan işçi çalıştırıp kitlesel katliamlara imza atan mı dersiniz, sigortasız-kaçak işçi çalıştırmak mı, sendikal örgütlenme girişimlerini acımasızca bastırmalar mı, taşeron köleliği mi... ne ararsanız onlarda var.

Bedeli kimin ödeyeceğini -MESS patronları alabildiğine örgütlü, burjuva sınıf bilinciyle donanmış, medyası, partileri, parlamentoları, kolluk güçleri, mahkemeleri vb. ile tam donanımlı bir zor aygıtına sahip olduklarına göre- gerçekte işçilerin örgütlülük ve bilinç düzeyleri belirleyecektir. O yüzden metal işçilerinin vakit yitirmeden taban örgütlenmelerini güçlendirmeleri, fabrika komitelerini ve kurullarını inşa edip ortaklaştırmaya yoğunlaşmaları acil bir ihtiyaçtır. İşçiler yaşadıkları mücadele deneyiminden gerekli dersleri çıkararak, burjuvazinin ideolojik hegemonyasından kurtulup sınıf bilinciyle kuşandıkça, kazanan işçi sınıfı kaybeden sermaye olacaktır.

Halk isyanlarından proleter isyanlara doğru

Milyonların sokaklara çıktığı büyük Haziran Direnişi'nin 2. yıldönümü yaklaşıyor. 2 yıl evvel artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı, başlayanın yeni bir dönem olduğu zihinlere kazınmıştı. Toplumsal muhalefetin bastırıldığı, devlet terörünün, algı operasyonlarının bilinçleri dumura uğrattığı o “yaprak kımıldamayan” günlerde en çok duyulan “bu ülkede hiçbir şey olmaz” sözleri, Haziran ateşiyle kavrulup yok olmuştu.

Yaşananlar elbette olağanüstüydü. Toplumsal öfke patlaması, kendiliğinden gelişen bir emekçi kitle hareketi kendi sınırlarına gelip dayansa bile, geride kalan geleceğe bırakılan önemli bir deneyim ve dersti. Bu deneyimi yaşayanlar düne kadar umutsuz olan kitlelerdi. Ancak tüm görkemine rağmen Haziran günlerinin eksik olan tarafı işçi sınıfının bu direnişte sınıf olarak kendi talepleriyle yer almamasıydı.

Bu yıl ikinci yıldönümü olan Haziran Direnişi 7 Haziran seçimlerinin gölgesinde kalacak, politik etkisi silikleştirilecek. Milyonların sokağın gücüyle hak ve özgürlükler mücadelesi verdiği Haziran Direnişi'nin bu yıldönümünde seçim sandıkları işaret edilecek. Ancak bu büyük direniş hareketi solun önemli bir bölümü tarafından seçim sandıklarına hapsedilmek istense de, Bursa'da başlayan ve ülke geneline yayılan metal direnişi yeni Haziran'ların devrimci iktidar mücadelesiyle buluşmasının biricik güvencesinin işçi sınıfı hareketi olduğunu göstermiş bulunuyor.

Haziran Direnişi'ni yaratan toplumsal koşulların sadece bulunduğumuz coğrafya ile sınırlı olmadığı zaten biliniyordu. Haziran Direnişi'nin “Arap Baharı” ertesine gelmesi tesadüf değil. Her bir ülkede farklı etmenlerin tetiklediği halk hareketleri için esasında kapitalist sistemin çıkmazlarını işaret ediyor. Ancak yeni dönem sadece sınıf kimliği belirsiz halk hareketlerini doğurmayacak, proleter isyanları mayalayacaktır. Metal direnişini buradan okumak gerekiyor.

Kapitalist sistem tüm açmazlarıyla ömrünü uzatmaya çalışıyor. Bunu kendisine yardımcı olan tüm unsurlarıyla birlikte yapıyor. Metal direnişi, işçi sınıfının sermayenin güçlü kollarından birinden nasıl kurtuluş mücadelesi verdiğini gösteriyor. Türk Metal çetesine yönelen öfke insanca yaşam koşulları isteyen talepleri de beraberinde getiriyor. Henüz siyasallaşmamış olsa da bu direnişin etkisinin bu sınırlarda kalacağını beklemek sınıflar mücadelesinden bihaber olmak demektir. Sermaye sınıfının Türk Metal kalesi düşmüştür. Gerisi gelecektir.

Direnişin ilk deneyimleri bile alacağı yeni biçimlerin hiç de sıradan olmayacağını göstermektedir. Öncelikle her toplumsal harekette olduğu gibi metal işçileri de kendi örgütlenmelerini yaratmıştır. Haziran Direnişi'nin yarattığı halk forumları metal işçilerinin direnişinde çeşitli fabrika birliklerine, kurullara, komitelere dönüşmüştür. Kendi gelecekleri ile ilgili kararları kendileri vermektedirler. Sermaye devletinin, Türk Metal'in ve MESS'in tüm provoke etme çabalarına rağmen haberleşme ağlarına, (MİB ve facebook sayfasına) sahip çıkmışlar, fabrikalar arasındaki iletişimi

Her bir ülkede farklı etmenlerin tetiklediği halk hareketleri için esasında kapitalist sistemin çıkmazlarını işaret ediyor. Ancak yeni dönem sadece sınıf kimliği belirsiz halk hareketlerini doğurmayacak, proleter isyanları mayalayacaktır. Metal direnişini buradan okumak gerekiyor.

buradan sağlamaya devam etmişlerdir. Metal İşçileri Birliği tarafından sunulan çözüm yollarını sahiplenmeyi sürdürmüşlerdir.

Direnişçi metal işçilerinin paylaşımlarının da Haziran Direnişi'nin yaratıcılığına benzemesi bir başka önemli göstergedir. Elbette buradan metal işçisinin siyasallaştığını iddia edecek değiliz. Bu açıdan hareketin sınırları ortadadır. Ancak Haziran Direnişi'nde sokaklara çıkan milyonların da nasıl bir politizasyon içinde oldukları bellidir. Şu durumda milyonların tarihi direnişine tanıklık etmiş Haziran günleri ile metal işçilerinin direnişi arasındaki en büyük benzerlik, baskı ve sömürü koşullarının, eşitsizliğin, adaletsizliğin bu düzende işçi ve emekçiler tarafından hiç de sanıldığı gibi sindirilmediğidir. Her şeyden önemlisi metal fırtınası bundan sonra toplumsal hareketliliklerde işçi sınıfının daha özel bir rol oynamaya başlayacağını göstermiştir.

Sınıf, devrim, sosyalizm!

Şimdiden dillendirilen “metal işçisinin Gezi'si” bir benzerliği ifade etmekle birlikte, yaklaşan büyük fırtınanın sermaye cephesi için daha da ağır olacağını haber vermektedir. Nasıl ki Haziran Direnişi yeni bir döneme girildiğinin ispatı olmuşsa, metal direnişi de yaklaşan fırtınalı günlere Türkiye işçi sınıfının damgasını vuracağını ilan etmektedir. Bunalımlar, savaşlar, içsavaşlar ve toplumsal hareketliliklerle

çalkalanan bir coğrafya ile çevrili olan ve kendisi de çok yönlü bunalımlar yaşayan Türkiye'de durum daha belirgindir.

Haziran Direnişi değerlendirilirken söylenenler yeterince açıktır: “Türkiye uluslararası ilişkilerin çok kritik bir bölgesinde bulunuyor. Tayin edici düğümlerin birbirine eklenildiği bir yerde, dolayısıyla sonuçta belirleyici rol oynayabilecek bir bölgede. Böyle bir ülke olayların genel gidişinin dışında kalamayacağı gibi, etkili bir şekilde öne de çıkabilir. Türkiye'nin gericiliği güçlüdür, fakat aynı şekilde devrimci dinamikleri de... Türkiye'nin burjuvazisi güçlüdür, ama aynı ölçüde anti-tezi olan sınıf, işçi sınıfı da... Türkiye işçi sınıfı çapında bir işçi sınıfı yok Ortadoğu'da. Ortadoğu'dan da öteye, Rusya'yı dışında tutarsanız Türkiye'yi çevreleyen bütün bir bölgede yok. Türkiye işçi sınıfının etkin bir harekete geçişi bütün Ortadoğu'da Türkiye'yi bir odak haline getirecektir, sayın ki Türkiye devrimini...”*

Ancak işçi sınıfının bunu başarabilecek güçte olması yine de yanıltıcı olmamalıdır. Çünkü “Devrimin zaferinin gerçek güvencesi, devrimci partiden de öteye bizzat devrimci sınıfın kendisidir. Devrimci parti de ancak devrimci sınıfa dayanabildiği ve ona başarıyla önderlik edebildiği ölçüde, kendi tarihsel rolünü başarılı bir biçimde oynar ve devrimi zafere taşır.”** Zafere giden bu yolda komünistlerin “sınıf, devrim, sosyalizm” şiarı güncel görevlerimizin parolasıdır.

*Haziran Direnişi-1 / H. Fırat

**Ortadoğu'da halk hareketleri 3 - H. Fırat

Sendika bürokratlarının paçaları tutuştu!

Metal direnişi nedeniyle patronların ve onların kusursuz hizmetkârı olan sendika bürokratlarının canları çok sıkkin. O her zaman kontrol edebildikleri işçiler bu sefer onları dinlemiyor. Ve bu durum başka işçilere de örnek olabilir! Metal işçileri haklarını söke söke almak için iş durduruyor, geceli-gündüzlü direnişlerini büyütüyorlar. Şimdiye kadar sırtlarında adeta bir kene gibi taşıdıkları Türk Metal çetesi artık işleri yürütemiyor, istifalara her gün bir yenisi ekleniyor. Tabii ki Türk-İş'in en çok üyeye sahip olan "sendikası" Türk Metal'de yaşanan bu istifalar, Türk-İş bürokratlarını da tedirgin ediyor.

Metal işçilerinin bu çıkışı karşısında çaresiz kalan Türk-İş yönetimi geçtiğimiz günlerde bir açıklama yaparak Türk Metal çetesine ve MESS'e sahip çıktı. Başka türlü davranmasını beklemesek de, bu açıklama Türk-İş için yeni bir ihanet belgesi olarak kayda geçti.

Türk-İş Yönetim Kurulu yaptığı açıklamada *"ekonomik istikrarın ve çalışma barışının azami düzeyde korunması"* uyarısında bulunarak; *"Bu eylemler, bazı çevrelerin yönlendirmesiyle, sendika karşıtı bir propagandaya dönüştürülmüş, Türk Metal Sendikamız hedef haline getirilmiş ve bu işyerlerinde sendikası bir endüstri ilişkiler sistemi teşvik edilmek istenmiştir"* diyor. İşçilerin bürokratik-ihanetçi bir sendika istememelerini "sendikasızlaştırma" kılıfıyla çarpıtan Türk-İş, işçilerin tabanın iradesine kulak veren, söz-yeti-karar hakkının işçilerde olduğu "yeni" bir sendika istemlerini ise görmezden, duymazdan geliyor.

Ayrıca açıklamada; *"Dileğimiz, tüm işyerlerindeki arkadaşlarımızın işbaşı yapması, taleplerinin bundan sonra müzakereler ve diyalog yoluyla çözülmesi için çaba göstermeleridir. Türk Metal Sendikamızla birlikte, başta otomotiv sektörü olmak üzere, tüm sektörlerdeki işçilerimizin sorunlarının giderilmesi için, işverenler ve siyasal iktidar nezdinde her türlü girişimi yapmaya devam edecektir"* ifadelerine yer veriliyor. Ancak biliyoruz ki Türk-İş'in "her türlü girişimden" kastı rica-

minnet karışımı bir dilenmeden ibarettir. Ki bunun son örneği geçtiğimiz günlerde Türk-İş yönetiminin 7 Haziran seçimleri öncesinde AKP hükümetinin kapısında zam dilenmesiyle görüldü. Kamuda 20 ayrı işkolunda 210 bin işçiye kapsayan 2015-2017 dönemi toplu iş sözleşmesi için hükümetten hak dilenmek Türk-İş'in bildiği tek "mücadele" yöntemidir. Fiili-meşru mücadele ile hak aramak Türk-İş'in fitratında yoktur. Türk-İş'e hakim anlayışın tarihi işçi sınıfını grev silahından ya da fiili-meşru direnişlerden alıkoyma çabalarından maluldür.

Kuşkusuz işçilerin tabandan gelen basınçla yaptığı anlamlı örnekler de vardır. İşçiler taban iradelerine güvendiklerinde Türk-İş bürokrasisinin etkisinden kurtulabilmekte, hakları için mücadeleye girişmektedir. Bu açıdan ülke işçi hareketi tarihinde Türk-İş'e rağmen yapılmış anlamlı deneyimler vardır. Yakında yıl dönümü de yaklaşan 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi bu anlamda en önemli örnektir. 1970 yılında DİSK'in kapatılmak istenmesine karşı Türk-İş'e üye işçilerin de katıldığı bu büyük direniş yaşanmıştı.

Öte yandan DİSK'in tutumuna da değinmek gerekmektedir. Direnişten günler sonra gelen açıklamada, *"Metal işçilerinin isyanının ilerici/demokratik sendikal birikimle buluşmasını sağlamak; direnişin sönmelenmesine engel olmak için çaba sarf etmek; işbirlikçi sendikal çizgiden hesap soran bu öfkeyi diğer iş kollarına yaymak, vazgeçemeyeceğimiz sorumluluklarımız arasında yer alıyor...Taban inisiyatifinin kullanılması, işyeri komiteleri, işçinin söz ve karar hakkının sendikal demokrasinin temelini oluşturması DİSK'in en temel ilkelerindendir"* dendi.

Gerçekliğe baktığımızda ise bu açıklama adeta bir ironiden ibarettir. Çok değil geçtiğimiz sene Greif Direnişi sürecinde "sendikaya sahip çıkmak" adına işgal eylemi karşısında taban örgütlenmesine ve işçi demokrasisine karşı gericileşen bu sendikal anlayış, bugün aynı çizgiyi olumluyor. Oysa nasıl bugün Türk-İş

Türk Metal'e sahip çıkıyorsa, DİSK de o zaman Greif işçilerini satan DİSK Tekstil'e sahip çıkmıştı.

Öte yandan bu açıklama DİSK'e üye Birleşik Metal-İş'in özellikle grev yasağına boyun eğen tutumuyla birlikte düşünüldüğünde, kaba bir aldatmacadan ibarettir. DİSK yönetimi, Birleşik Metal-İş'in tabandan gelen fiili grev isteğini boğan anlayışla ortaklaşmaktadır. Keza Birleşik Metal-İş Bursa'daki bu çıkışın ilk evresinde durumu "işçileri sendikasızlaştırma, örgütsüzlüğe itme" olarak lanse etmiştir. Ki bu anlayış Bursa'da başlayıp başka illere de sıçrayan metal direnişindeki ruhla tamamen zıttır. Esasında DİSK de "işbirlikçi sendikal çizgiden hesap soran öfke"den fazlasıyla tedirgindir. Greif Direnişi'nden esirgedikleri desteği, şimdi metal işçilerine veriyor gözükmeleri ise hiç de samimi değildir.

Metal işçilerinin sermayenin karşısına dikilen fiili grevinde ve direnişinde yeni dönemin emareleri vardır. Oysa eskinin hükümranlılığını sürenler ise bu yeniden korkmaktadır.

Yeni döneme doğru...

Şu an metal işçilerinde var olan "işbirlikçi sendikal çizgiden hesap soran öfke" doğru politik bir yönlendirme ile oldukça farklı gelişmelerin fitilleyicisi olacak güçtedir. İşçi hareketinin yeni dönemi böylesi süreçlerle birlikte gelişecektir.

Aslında bu yeni dönemin ilk işareti Greif Direnişi ile verilmişti. Devamında örnekler çoğaldı: Seyitömer Elektrik Santrali işçilerinin özelleştirme ardından gelen işten çıkartma saldırısına karşı fabrikayı ateşe vermeleri, TİS görüşmelerinde ihanetçi sendika yönetimine (Öz Ağaç-İş bürokratlarına) ve kölece koşullara karşı Boydak Holding'e bağlı 5 fabrikada çalışan 3 bine yakın işçinin iş bırakarak fiili greve gitmesi, Bilecik'te yüzlerce seramik işçisinin gasp edilen ücretlerini alabilmek için iş bırakması, işçilerin basıncıyla yapılan metal grevi gibi çıkışlar hep bu yeni dönemin inşasında birer tuğla gibidir. Bursa'da fitillenen metal direnişi ise iş kolunun ülke ekonomisindeki özel konumunun da etkisiyle daha büyük bir etkiye neden oldu ve Türk Metal çetesinden istifalar dalga dalga yayılırken sermaye sınıfına, devletine ve sendikal alandaki işbirlikçi bürokratlara korku saldı.

Tabii ki bu hareketin geleceğini tehdit eden bir dizi etken de vardır. En başta siyasal gericilik işçi hareketinin karşısında ciddi bir engel olarak durmaktadır. Sermayenin ve devletin işçi sınıfını denetim altında tutmak için kullandığı sayısız araçla kuşatılmış olan metal işçileri şimdilik Türk Metal'den kurtularak önemli bir adım atmıştır. Diğer gericilik odakları ise bu mücadele içinde doğru politik müdahalelerle aşılabılır ancak.

Önemli olan metal işçilerine yönelik sistemli çalışmaların devam etmesi, işçilerin taban örgütlenmelerinin sağlamlaşması ve doğru devrimci önderlikle buluşmasıdır.

Bursa'dan gözlemler...

Renault'ta direniş 13. gününde sona ererken, süreç içerisinde mücadele Tofaş, Coşkunöz, Mako, Ototrim, Ford, Türk Traktör fabrikalarına sıçradı. Bu fabrikalarda üretimi durdurmak dahil bir dizi eylem gerçekleşti. Zira sendikanın yaptığı adaletsiz toplu sözleşme süreci bardağı taşıran son damla olmuştu. Metal sektöründe yaşanan öfke patlaması süreç ilerledikçe hak alma eylemlerine doğru evrildi ve metal işçileri yapılmaz denileni yaptı, MESS düzenini parçaladı. Metal işçilerini ilgilendiren 2014-2017 toplu sözleşme süreci delindi, ek protokoller üzerinden yeni kazanımlar elde edildi ve toplu sözleşme kapsamına giren birçok fabrika bu kazanılan haktan yararlanmaya başladı.

Direniş sınıf mücadelesinde anlamlı yerini aldı. Bu mücadele başladığında, 26 Nisan'da Kent Meydanı'nda yapılan eylem işçilerin korku duvarlarını yıkmasına neden oldu. O zamana kadar basın açıklaması yapmayı bile yasadışı bir olaymış gibi işçilerin algılarına kazıyanların, temkinli yaklaşanların, yapılacak eylemin başarısız olması için dualara çıkanların elleri boş kaldı.

İşçi hareketinin gelişip domino etkisi yaratarak büyük bir işçi direnişine dönüşmesi, dün korku üzerinden egemenlik kuranları çok korkuttu. Korktukça harekete saldırmaya başladılar. Yok bu hareket sendikasızlığa doğru gidecekmış, işçiler öz örgütlülüklerinden koparılmış vs... Bu "öz örgütlülükler" işçilerin bugün haklarını geliştirmek için samimi olarak ne yapmıştır? Hangi sendika bürokrati Türkiye işçi sınıfının yaşadığı onca soruna karşı anlamlı bir şey yapmıştır. Hepsi koltuk peşinde, dar çıkarları uğruna, dükkanlarını korumak için kepenklerini işçilere kapamıştır.

İki süslü kelimeyi yan yana getirerek konuşanlar, şatafatlı şiirler okuyarak işçileri etkilemeye çalışanlar, hani şu sendikalarındaki eğitim uzmanları var ya, sözde işçi sınıfı adına araştırma yapan akademisyenler var ya; Greif'teki direnişin aleyhine imza atan aristokrat takımı metal fırtınasını nasıl değerlendiriyor acaba? Bir kısmı henüz ses çıkarmazken, Greif sürecinden tanıdığımız kimi isimler ise metal hareketi karşısında hayranlıkla övgüler diyor. Bu nasıl bir iki yüzlülüktür, bu nasıl bir tutarsızlıktır insan hayret ediyor? Çünkü Greif işçilerinin fiili eylemlerini karalamak için elinden geleni yapanlar da yine bu zatlardı.

İşçi hareketi öğrenerek ilerliyor, genel anlamıyla yaşanan direniş sürecinde fabrikalar arası oluşturulan dayanışma ziyaretleri direnişlerin güçlü kılınmasında, motivasyonun yukarıda tutulmasında önemli rol oynuyor. Doğallığın hakim olduğu direnişte ise, işçi sınıfı kendi direniş kültürünü de oluşturmasını biliyor. Kitle sporu olan futbol stadyumlarında yapılan tezahüratlar, taleplerle birleştirilerek direnişin ana sloganlarına dönüşüyor. İşçi direnişlerinin az yaşandığı, devrimci mücadelenin zayıf olduğu bu bölgede; tribünlerde atılan sloganlara uyarlanan talepler, amigolar öncülüğünde atırılıyor. Kitlelere doğallığında hakim olan, bu konuda deneyimleri olanlar işçi kitlelerini yönetiyor. En son katıldığımız Mako işçilerinin arabalarla Tofaş'ı ziyareti görülmeye değer bir disiplinle gerçekleşti. Yaklaşık 100 aracın

Bursa'da başlayan işçi hareketi büyük deneyimler bırakarak ve gelişerek ilerliyor. Yarattığı en büyük değerlerden biri ise fabrikalarda oluşturulan komitelerle, birliklerle, seçilen temsilcilerle, kurullarla bir taban örgütlülüğü bilinci oluşmasıdır. İşçilerin üretimden gelen gücün farkına varması ve grev silahının etkisini görmesidir.

katıldığı konvoy Tofaş önüne geldiğinde askeri disiplin göze çarpıyordu. Tofaş işçilerini ziyaret için alana girildiğinde binlerce Tofaş işçisi ikiye ayrılarak, bir koridor oluşturdu. Coşkulu kaynaşmayı gören herkes bu coşkuya ortak oldu. Tofaş'ta işgal halindeki işçilerle, dışarıdaki işçilerin selamlaşmaları ise görülmeye değer bir görüntüydü. Renault'ta da benzer görüntüler yaşanıyor. Coşkunöz işçilerinin balkon tayfası ise kendi selamlaşmalarını oluşturmuştu. Mako ve Ototrim işçileri de bu türden eylemleri kendi fabrika önlerinde motivasyon olarak yapıyorlardı. İşçiler kendi direniş kültürlerini yarattılar. Tabi direnen otomotiv işçileri olunca arabalar da burada önemli bir yerde duruyor. Arabalar geçiş konvoyları ve ziyaretler için direniş kültürünün bir parçası olarak yerini aldı.

İşçilerin direniş kararlılığını kırmak ve hareketi kontrol altına almak için MESS ve Türk Metal tarafından gerici söylemler sistemli olarak pompalandı. Fakat bu söylemler işçilerin içerisinde tutmadı. Hayatlarında ilk defa hak alma mücadelesinde sokaklara çıkan, fabrikalarını işgal eden işçilerin haklı talepleri karartılmayınca, söylem ve demagojinin yönü "aranızda provokatörler var"a çevrildi. Bu konuda da herkes sağduyulu davranınca patronların ve Türk Metal'in yalanı elinde patladı. Bu yöntemlerle taleplerin karartılması sağlanamayınca, direniş alanlarına koridor çekilerek işçilerin bilinç düzeyinin belli bir sınırdan tutulması amaçlandı. Bir yanıyla direnişler izole edilirken, kara propaganda çalışmaları öncülere yöneldi. Kısmen belli fabrikalarda bu durum etkili oldu. Direnişlere yönelik operasyonun temel

mantığı MESS üzerinden böyle işledi.

Karalama tutmayınca, izole çalışmaları çevre fabrikalardaki işçilerin ziyaretleriyle de kısmen aşılmış, ikinci bir yöntem olarak hareketin politik önderliği konumunda bulunan Metal İşçileri Birliği'ni hedef alan saldırı devreye sokuldu. Metal İşçileri Birliği'ne yönelik saldırıyı Fabrikalar Arası Kurul'u karalamaya dönük propaganda saldırısı izledi. Metal İşçileri Birliği'ne yapılan bu operasyon aslında işçilerin bilinçlerinde karmaşaya neden olmak için yapılmıştı. Bu da başarılı olmayınca Fabrikalar Arası Kurul ve direnişlere öncülük eden işçiler yasadışı örgüt üyesi olmak, yardım ve yataklık etmek üzerinden baskı altına alınmaya çalışıldı. Beyhude çabaların tek amacı var, Metal İşçileri Birliği'ni işçilerden yalıtırmak. Ama bu konuda unuttukları bir şey var; Metal İşçileri Birliği işçilere bir yol göstermiştir, fiili meşru mücadele hattının tek çıkışı yolu olduğu, kazanımın buradan geçtiği artık metal işçileri tarafından deneyimlenerek öğrenilmiştir.

Bursa'da başlayan işçi hareketi büyük deneyimler bırakarak ve gelişerek ilerliyor. Yarattığı en büyük değerlerden biri ise fabrikalarda oluşturulan komitelerle, birliklerle, seçilen temsilcilerle, kurullarla bir taban örgütlülüğü bilinci oluşmasıdır. İşçilerin üretimden gelen gücün farkına varması ve grev silahının etkisini görmesidir. Yasaları delerek, kölelik zincirlerini kırarak gerçekleştirilen fiili meşru mücadelenin öneminin farkına varmasıdır. İşçiler özgürlüğün tadına bakmışlardır, artık gelecek güzel günler bizleri beklemektedir.

Bursa'dan MİB üyesi bir işçi

Kimi yönleriyle metal direnişi

Metal işçilerinin Bursa'da başlayan ve tüm Türkiye'ye yayılan mücadelesi her geçen gün büyüyerek devam ediyor. Bursa'da çakılan kıvılcım artık tüm işçi sınıfına ve özelinde tüm metal işçilerine sıçramış durumda. Metal işçileri için artık süreç çok daha hızlı işleyen, çok daha hızlı organize olunabilen bir tabloya dönüşmüş bulunuyor. Bu hızlı gelişmelere ayak uyduracak yol ve yöntemler bulmak da sınıf devrimcilerinin üzerine düşen temel önemde bir görev olarak durmaktadır.

Metal fırtınası

Bursa'da metal işçileri uzun ve zorlu bir mücadele evresi geçirerek tüm korku duvarlarını yerle bir etmiş, tüm engelleri aşmış ve metal işçilerine örnek olmayı başarmışlardır. Metal işçilerinin Renault'ta çıktığı kıvılcım hızla diğer fabrikalara sıçramış, gelinen aşamada bir dizi fabrikada Türk Metal'i yıkan ve yeni bir sözleşmeyi MESS'e dayatan büyük bir yangına dönüşmüştür.

Sürecin en kritik aşamasında TOFAŞ'ta ilk önemli kazanım elde edildi. TOFAŞ işçileri taleplerini tam olarak alamazlar da, Türk Metal çetesi ve MESS'e karşı elde ettikleri zafer diğer tüm işçilere büyük bir güven verdi. Süreç bir anda değişerek ve Bursa merkezini aşarak Türkiye'yi sarsan bir metal fırtınasına dönüştü.

Metal hareketi ve sosyal medya

Metal hareketi içerisinde yaşanan deneyimler üzerinden biliyoruz ki, bir fabrikada yaşanan gelişmeler hızla diğer alanlara doğru yayılabilir. Koordineli eylemler örgütlenebilir. Kimi fabrikalarda yaşanan sorunlar engel olmaktan çıkarak, direk talepler için fiili-meşru bir mücadeleye dönüşebilir. Türk Traktör'ün her iki fabrikası ile Ford Otosan fabrikası bunun en somut örnekleri oldu. Bu fabrikalarda Türk Metal'i fabrikadan silme işlemleri ile ücret konusundaki talepler için fiili-meşru mücadele aynı anda başladı. İşçiler Türk Traktör'ün her iki fabrikasında da çok kısa zamanda örgütlenerek şalteri indirmiş, hak yoksa üretim de yok diyerek direnişe geçmiştir.

ORS, ZF Sachs, Farba ve Arçelik'in birçok fabrikasında yaşanan eylemli süreçler de aynı hızla gerçekleşti ve süreç şu haliyle devam ediyor.

Önden güçlü bir iç örgütlülüğe sahip olmayan, öfke patlaması şeklinde ortaya çıkan hareketin bu denli hızlı organize olmasında sosyal medyanın payı büyük. Zira Mısır ve Tunus'la başlayan ve Türkiye'nin Gezi'si ile devam eden halk hareketlerinde önemli bir rol oynayan sosyal medya, metal fırtınası sürecinde de fazlasıyla işlevsel kullanıldı.

Türkiye'deki metal işçilerinin gözü kulağı şimdi yaşanan tüm bu gelişmeler üzerinde. Bir dizi fabrikada

yaşanan süreçleri işçiler an an takip ediyorlar. İşçiler takip etmekle de kalmıyor "kıvılcımı fabrikalarımıza nasıl taşırız"ın arayışı içerisinde bulunuyor. Yol ve yöntem gösterecek bir arayış içerisindeler ve biliyoruz ki birçok işçi bölümü bu sürece katılmak için sırada bekliyor.

Bu süreçte sınıf devrimcilerinin üzerine çok büyük bir sorumluluklar düşüyor. Bursa'da metal işçilerinin **Metal İşçileri Birliği**'ni bir kürsü olarak seçmeleri ve beraber yol yürüme isteklerinin gerisinde hiç de sadece kendi başına Facebook'u hızlı kullanmak yatmamaktadır. Uzun ve ısrarlı bir mücadelenin, süreçlerde aktif bir politik taraf olmanın getirisiyle bugün Metal İşçileri Birliği öne çıkmış bulunuyor. Sınıf devrimcilerinin diğer bir dizi fabrikada öne çıkmalarının gerisinde yine bu durum yatmaktadır. Bugün geleceği kucaklamamızı sağlayacak biricik etken de buradan geçmektedir. Sınıf çalışmasında ısrar ve güncel politika yapabilme yeteneğimizdeki başarı biz sınıf devrimcilerine her kapıyı er yada geç açtıracaktır. Sınıf mücadelesinde artık yeni bir dönem aralanmış bulunuyor. Artık yeni Greif'lerin, Renault'ların, TOFAŞ'ların, Türk Traktör'lerin yaşanacağı bir sürecin içerisindeyiz.

Parola: Sınıf çalışmasında ısrar, inisiyatif ve cüret

Böylesi bir durumda sınıf devrimcileri artık daha yoğunlaşmış ve fabrikalara gitmede daha fazla ısrar gösteren bir süreci işletmek durumundadır. Gelişen bir harekette kim daha hazırlıklı ve politika yapabilme yeteneğine sahipse o hareketi kucaklamaya da adaydır. Hiç de bu süreçte tek olduğumuz yanılsamasına kapılmayalım. Sınıf çalışmasından bihaber olanlar sınıf hareketi ayağa kalkınca dar grupçu bir zihniyetle harekete üşüşeceklerdir. Dahası düzen güçleri de hareketi saptırmak, kendi denetimi altına almak için azami çaba sarf edecektir.

Bu gibi bir dizi durum karşısında bizler de üzerimize düşeni yapmakla yükümlüyük. Bugün gerek sosyal medya üzerinden olsun gerekse bire bir fabrika önlerinde olsun kurulacak bağları güçlendirmek durumundayız. Planlı bir müdahale ve doğru bir çalışma tarzıyla hareket etmek bugün için olmazsa olmazdır. Sınıf devrimcilerinin kaybedecekleri zamanları, sınıf çalışmasında ısrarda dikkatlerini dağıtacak bir anları bile olmamalıdır. Sınıf çalışmasında ısrarlı, inisiyatifli ve cüretkar olduğunda ortaya çıkacak tabloyu görmek için metal hareketine bakmak yeterli olacaktır.

Gün, işçi sınıfı ile devrimci partinin etle tırnak gibi birleşmesi için azami çaba sarf etme günüdür.

K. Celal

Anlayacaksınız

I
O gün geldiğinde anlayacaksınız. Radyolar sustuğunda, ekranlar karardığında, elektrikler kesildiğinde, internet bağlantısı koptuğunda, telefon şebekeleri çöktüğünde...

Kalorifer petekleri ısıtmadığında, şofbenler söndüğünde, henüz taksitleri bile ödenmemiş buzdolapları, bulaşık makineleri, paslanmaya başladığında, 12 kişilik 60 parça çatal bıçak takımı ısıltısını kaybettiğinde anlayacaksınız. Musluklar çürümeye başladığında, duvardaki çerçeveleri tutan çiviler düştüğünde, çelik kapılar pencereye dönüştüğünde anlayacaksınız.

Gemiler oldukları yerde battığında, uçaklar havalimanlarında esir kaldığında, arabalar yollara çıkmadığında o günün geldiğini anlayacaksınız. Demir parmaklıklar büküldüğünde, kelepçeler, zincirler kırıldığında o günün geldiğini anlayacaksınız. Silahlar ateş alamadığında, gaz bombaları patlayamadığında, kara mayınlar boş tenekelere döndüğünde, ülkeleri ayıran dikenli teller yıkıldığında anlayacaksınız...

Gökte sadece yıldızları, yıldızların altındaki sıkı yumrukları, yumrukların altındaki grev ateşini gördüğünüzde anlayacaksınız... Sokaklarda sadece rüzgarı, rüzgarın getirdiği binbir dildeki türkülerini, grev türkülerini işittiğinizde anlayacaksınız...

O herkese yukarıdan bakan gökdelenlerin, sarayların yıkılmaya başladığını...

Metal işçilerinin greve çıktığını anlayacaksınız...

II

Önce imana çağıraraklar tüm ülkeyi yosun tutmuş metal alevli minarelerden...

Yine büyük laflar söyleyecekler. Büyük lokmaları yutamayacak, ısırmaya, kemirmeye çalışacaklar, kesemeyecekler... Bıçaklar bilenemeyecek, tavalar, tencereler en yalın halini alacak, ilk kez topraktan çıkmış gibi en doğal halini gösterecek. Madenlerdeki onbinlerce işçi çalışmayacak, kömür çıkamayacak o gün. Ağaçlar kesilemeyecek. Traktörlerde kontak açılmayacak, köy kahvelerinde çay bardaklarından kaşık sesleri duyulamayacak ve o gün sigaralar yalnız kibritten çıkan kıvılcımlarla tutuşacak...

III

Sonra kalaylamak isteyenler bütün metalleri, bütün metal işçilerini... Ama geçit yok. Yağma yok... Anlayacaksınız: Direne direne kazanacağız!

Halit Sarıyığıt

Sermayenin kalbine inen balyoz!

*Geliyoruz zincirleri kıra kıra hey!
Patronların kafasına vura vura hey!*

Metal işçilerinin hakları ve onurları için başlattıkları direniş günleri ardında bırakarak sürüyor. Yıllardır Türk Metal'e karşı biriken öfke Bursa'da fabrikalarda "Türk Metal istifa!" sloganlarıyla yankılandı, yankılanmaya devam ediyor.

İşçi sınıfı baharı fabrikalardan yükselttikleri güneşle selamladı. Kararlılık, yaratıcılık, inat, öfke tek bir yürek olup doğdu Bursa'nın toz duman fabrikalarından. Bir umut da doğurdu aynı zamanda. Bosch'ta imzalanan sözleşme Renault'ta bir kıvılcım çaktı. Birliktelik ve dayanışma Tofaş'la, Mako'yla, Coşkunöz'le, Ototirm'le, Delphi'yle, Ford Otosan'la, Türk Traktör'le ve daha birçok fabrikadan yükselen istifa sesleriyle Türk Metal'i çöpe atarken MESS'i parçalanma eşliğine getirdi. "Ölmek var dönmek yoktu!" Metal işçilerinin ellerindeki balyoz sermayenin kalbine inmişti bir kere.

Türk Metal'in ve patronların direnişi bitirme çabaları her defasında boşa düşmüş, çareyi karalama kampanyalarıyla, saldırganlıklarla bulmuşlardı. Öncü işçileri tehdit etmiş, hukuksuzluk üzerine kurulu "hukuk"larını öne sürmüşlerdi. Akıttıkları kanın kendini bulacağı ufak bir çatlak yoktu artık. Ancak MİB vardı, Fabrikalar Arası Kurul vardı, fabrikalarda oluşan kurullar vardı. Öncü işçilerden oluşan, dimdik, sağlam ve sermaye ve uşaklarını yerle bir edeceğini ilan eden güçlü program... Artık söylenecek sözleri kalmayınca devletten yardım istediler. MİB'e saldırmakta buldular çareyi. Yine işe yaramadı. Hareketi öncüsüz bırakarak bitirebileceklerini düşündüler. MİB ve MİB'in programı sayfalarından oluşan bir şey değildi. Söz, eylem, hareket ve yaşamdı. Yaşamın en diri kısmında da karşılığını bulmuştu. Birleşik Metal-İş grevi sürecinde fabrikalardan yükselen "İşgal, grev, direniş!" olmuştu. Bugün Türk Metal çetesinden hesap soran, MESS'i çatlatan güçlü bir işçi birliği.

"Yolumuz Metal İşçileri Birliği'nin yoludur!"

Güneşin doğduğu fabrikalarından biri de Ford

fabrikasıydı. Kocaeli'de binlerce işçinin çalıştığı fabrikadan yükseliyordu Bursa'dan yükselen ses. Direniş Bursa sınırlarını aşmıştı artık. Ford fabrikasında binlerce işçi "Yolumuz Metal İşçileri Birliği'nin yoludur!" demişlerdi. MİB'i sadece bir Facebook sayfası olarak göstermeye çalışanlara da sağlam bir tokat olmuştu aynı zamanda. MİB bir mücadele örgütüdür. Adres edinenlerin adres gösterdiği... Kurulduğundan bu yana metal işçilerinin tarafı olmuş, bugün metal işçilerinin odağı haline gelmiştir. Bugün direniş olan ya da olmayan her fabrikada kurtuluşun MİB'in devrimci mücadele programı etrafında birleşmekten geçtiğini birkaç günlük mücadele bize en açık şekilde göstermiştir. "Sınıfa karşı sınıf!" şiarını kılavuz edinen, söz, yetki, kararın işçilerde olduğu bir sendikal anlayışı savunan, çözümün taban örgütlülüğüyle işçilerin fiili-meşru mücadeleden geçtiğini söyleyen ve bu yolda mücadele eden MİB'e yönelik hiçbir saldırı, sermayenin ve Türk Metal çetesinin tutuşan paçalarını, sendikal bürokrasiye ve sendika ağalarına, satana, teslim olana, ihanet edene yönelik hesap sorma çağrımızı dindirmeyecek, söndürmeyecek ve onları asla kurtarmayacaktır.

Binlerce metal işçisi patronların yarattığı zifiri karanlıktan koskoca bir aydınlık yarattı. Bugün yapmamız gereken kırıntılarla yetinmek değil hakkımızı alana dek mücadeleye devam etmek olmalıdır. Metal işçisi "bitti" demeden de ne bu aydınlık diner, ne direniş biter. Keza metal işçisi her şeye rağmen, tüm zorluklara, patronun, Türk Metal'in saldırılarına rağmen kazandı. Türk Metal çetesini fabrikalarından kovarak kazandı. Belirledikleri talepler etrafında birleşip, ortak mücadele hattı oluşturarak kazandı. Patronları, valiyi masaya oturtup, yumruğunu masaya vurarak kazandı. Birlik olarak, patronlara karşı tek yumruk oluşturarak kazandı.

Artık ne güneş batar, ne balyoz elden düşer, ne umut biter...

Yaşasın metal direnişimiz!

Yaşasın metal işçilerinin birliği!

Metal işçisi bir kadın

**Komünist
tutsaklar
metal direnişini
selamladı**

Sincan ve Şakran cezaevlerinden komünist tutsaklar gazetemize gönderdikleri mektupla metal işçilerinin direnişini selamladı.

(...) Mayıs'ın kızılığının Haziran sıcaklığına döndüğü bugünlerde düzenin seçim oyunlarına, partilerin türlü vaatlerine karşı metal işçileri yükselttikleri mücadele bayrağıyla, taleplerinin de nasıl karşılanabileceğini en iyi şekilde gösteriyorlar.

"Ölmek var dönmek yok" kararlılığıyla, sermaye devletin ablukasına ve işbirlikçi sendikal ihanet çetelerinin tüm tehditlerine karşı "yasadışı grevlerine" ve "işgal" eylemlerine devam ediyorlar.

Metal işçileri şahsında sınıfımız bir kez daha yol gösteriyor. İcazetçi, uzlaşmacı ve protestoculuğu aşmayan mücadele anlayışlarına karşı, bugüne kadar "maceracılık" olarak suçlanan militan çizgiyi sürdürüyorlar.

Sınıf hareketindeki bu anlamlı çıkışı, Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'ndeki sınıf devrimcileri olarak büyük bir coşkuyla selamlıyoruz. Tüm tecrit koşullarına rağmen an be an yaşanan gelişmeleri izlemeye, haberdar olmaya çalışıyoruz. Sınıfımızın ortaya koyduğu bu kararlı duruşla moral depoluyor, yüreğimiz ve bilincimizle mücadelelerine ortak oluyoruz.

Selam olsun metal işçilerine, selam olsun Türkiye işçi sınıfına, bin selam...

*Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden TKİP
davası tutsakları adına
Onur Kara*

(...) Tam da sermayenin seçim oyununun ortasında işçi sınıfının öncü bölümü olan metal işçileri seçimlerini sınıf mücadelesinden yana kullanarak ayağa kalktı. "Ne sahte seçim vaatleri, ne kırıntılarla oyalanıp aşağılanmak" dediler ve tabandan örgütlenerek taleplerini söküp almak için sınıf mücadelesinin kendi yasaları ile harekete geçtiler.

Tabi tepeden tırnağa örgütlü tekelleri burjuvazi ilk şaşkınlığını üzerinden atar atmaz tüm zor araçları ile metal işçilerinin direnişini ezmek için harekete geçti. Ve hızla MİB'i hedef göstererek metal işçilerinin öncülerine saldırmaya başladı. İşçi sınıfının öncülerine dönük bu pervasız saldırı ile direnişi bitirmeyi ve teslim almayı, hareketi öncüsüz bırakmayı hedefliyorlar.

Zorlukları aşarak bugüne ulaşan ve karanlığı yırtan metal işçilerinin bu büyük isyanını yok etmek için her ne yaparsa yapsınlar artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Sınıf devrimcilerinin Haziran Direnişi'nin ardından vurguladığı gibi; sıra artık sınıfta, buz kırılmış yol açılmıştır.

Ellerinizi Metal İşçileri Birliği'nden çekin!

Evrin Erdoğan
Şakran Kadın Kapalı Cezaevi

Metalde bitmeyen kavga!

Türk Metal çetesiinden kitlesel istifalarla başlayan, binlerce işçinin ücret iyileştirmesi talebiyle Sakarya, Kocaeli, Ankara, Bursa, Eskişehir'deki çeşitli fabrikalarda fiili bir grev hareketine evrilen büyük direniş ikinci haftasını geride bıraktı.

Bursa'da Renault, Tofaş, Coşkunöz, Mako, Ototrim fabrikalarındaki mücadelenin Ford Otosan'ın Kocaeli ve Eskişehir'deki fabrikaları ile Türk Traktör'ün Ankara ve Sakarya'daki fabrikalarına sıçramasıyla mücadele saflarına her geçen yeni işçi bölükleri katılıyor.

Türk Metal'den kitlesel biçimde istifa eden ve ücret iyileştirmesi talebiyle MESS'in karşısına dikilen metal işçileri Mercedes, Arçelik, ORS Rulman ve daha pek çok fabrikada harekete geçip Türk Metal çetesiinden kurtuluyorlar.

Türk Metal çetesi fabrikalardan siliniyor

Fabrika yönetimleriyle yaptıkları "anlaşmaların" ardından direnişlerine son veren ve taleplerinin takipçisi olan işçiler de patronların oyunlarına karşı tetikte bekliyor.

Farba'nın Gebze'deki fabrikasında Türk Metal'den istifa eden işçiler sendikanın verdiği kimlik kartlarını kırarak işbirlikçi çeteye tepkilerini gösterdi.

Türk Metal'den istifaların büyük oranda tamamlandığı Ankara'daki **ORS Rulman**'da ise işçiler birliklerini güçlendiriyor. İşçiler PTT önüne gerçekleştirdikleri kitlesel yürüyüşün ardından e-devlet şifrelerini alarak istifa işlemlerini hızlı biçimde tamamladılar. Fabrikada 1000'den fazla işçinin Türk Metal'den istifa ettiği belirtiliyor.

Otokar fabrikasındaki istifalar 1200'ü geçti ve Türk Metal çetesi fabrikadan silindi.

Bursa **Ficosa**'da Türk Metal çetesi patronla beraber korku ve baskı yayarak işçileri sindirmeye çalışıyor.

Kocaeli'de kurulu **Federal Mogul**'da metal işçilerinin öfkesinden korkan patron işçiye sus payı diye 1000 TL dağıtmaya başladı.

Ford Otosan'da direnişe tehdit

Geçtiğimiz günlerde büyük mücadeleye katılan ve Türk Metal'in tamamen silindiği fabrikalardan biri de **Ford Otosan**'ın Eskişehir İnönü fabrikası oldu. 25 Mayıs sabahı İnönü'deki işçiler de üretimi durdurup direnişe katıldı.

İnönü Otosan'da yönetim, işçilerin kendilerinin belirlediği işçi temsilcilerini tehdit etti. Gölcük'te bulunan fabrikada yazılı açıklama yayınlayan patron, üretime başlamayan işçileri işten atmakla tehdit etti. Türk Metal çetesi de çeşitli yalanlarla işçilerin direnişini kırmaya çalışıyor. İşçiler sendika temsilcisini tersleyerek uzaklaştırdılar.

Otosan İnönü fabrikasında ise yöneticiler işçilerin yanına gelerek işbaşı yapmaları gerektiğini söyledi.

Türk Traktör işçileri kısa da hazır

Fabrikalarında üretimi durdurarak büyük direnişe katılan **Türk Traktör** işçileri de talepleri karşılanana

kadar Sakarya ve Ankara'daki fabrikalarda direnişi sürdürmekte kararlılar. Sakarya'daki fabrika önünde direniş çadırlarının sayısı artarken ortak taleplerle mücadele yürüten Otokar işçileri direnen sınıf kardeşlerini ziyaret etti.

Ankara'daki fabrikada gece-gündüz büyük bir coşku ve kararlılıkla mücadelelerini sürdüren işçilerin fabrika bahçesi içerisinde kendi elleriyle inşa ettikleri tahta barakalar Haziran Direnişi'ni anımsatıyor. Türk Traktör işçileri çadırlarına ısı yalıtımı bile yaptı. Genel müdürün "2 ay dayanırım" dediğini belirten işçiler "Biz kısa da hazırız" dedi. İşçiler ailelerinin verdiği moral destekle direnişlerinde kararlılar.

Yangın Arçelik'e sıçradı

Bir süredir Türk Metal'e yönelik tepkilerin biriktiği **Arçelik**'in fabrikalarında da 26 Mayıs günü çakılan kıvılcım diğer fabrikaları da ateşledi. Eskişehir Arçelik fabrikasında metal işçileri 08.00-16.00 vardiyasının çıkışında üretimi bir süreliğine durdurarak eylem gerçekleştirdi. Böylelikle Koç Holding'e bağlı Ford Otosan ve Türk Traktör'ün fabrikalarının ardından bir fabrikada daha işçiler eylemlere başladı. Arçelik'in Eskişehir'deki fabrikasının ardından Bolu, İstanbul/Beylikdüzü, Ankara ve Gebze/Çayırova fabrikalarında da işçiler Türk Metal'den istifalara başladı.

Arçelik'teki tepkiler Çayırova Arçelik fabrikası işçilerinin 27 Mayıs'ta Türk Metal'in Gebze'deki binasının kapısına dayandıkları eylemle devam etti.

Yüzlerce Arçelik işçisi "Türk Metal istifa!", "Arçelik'ten defol!", "Satılmış sendika istemiyoruz!" ve "Arçelik uyuma direnişe sahip çık!" sloganlarıyla Türk Metal'in önünde eylem yaptı. Protestonun ardından işçiler kent merkezine yürüdü.

Eylemde açıklama yapan bir işçi, Türk Metal'den kurtulduklarını ve bugünün kendileri için bayram olduğunu belirttiği konuşmasında şunları söyledi:

"Renault'ta başlayan ateş buraya da sıçradı. Bizim sırtımızda kan emici olan Türk Metal Sendikası'ndan an itibarıyla kurtulmuş bulunmaktayız. Bugün bizim bayramımız. Nasıl ki sendikaya üye olmak en doğal hakkımızsa, sendikadan istifa etmek de en doğal hakkımız. Direne direne kazanacağız!"

Arçelik'in fabrikalarında tepkilerin büyümesi üzerine Türk Metal-patron işbirliğiyle işçiler tehdit ediliyor, fabrikalarda baskılar artıyor.

Mercedes'te hazırlık

Fabrikalarda kurullar aracılığıyla mücadele süreçlerini organize eden işçiler, mücadeleyi büyütme hazırlıkları yaptıkları Aksaray **Mercedes** fabrikasında da işçi kurulunu işaret ediyorlar. MİB'in facebook sayfasını mesaj yağmuruna tutan Mercedes işçileri kararlılıklarını ifade ediyorlar. Fabrikada Türk Metal'den istifa eden işçiler, şefler tarafından çağrılarak işten çıkartılmakla tehdit edildiler. Aynı bölgede kurulu **Metalsa** fabrikasında işçiler de eylem yaptı. İşçiler yemek saatinde masalara vurarak Türk Metal'i protesto ettiler.

Renault'ta mücadele sürecektir!

MESS'in sadık hizmetkarı Türk Metal çetesiinden istifa dalgasının merkez üssü olan Renault fabrikasında 14 Mayıs gecesi vardiya giriş-çıkışında başlayan direniş 27 Mayıs sabahı sona erdi.

13 gün boyunca fabrikalarında üretimi durduran ve metal işkolunda grev hareketine dönüşen büyük direnişin öncülüğünü yapan Renault işçileri, fabrika yönetimiyle günler süren görüşmelerini 26 Mayıs gecesi sona erdirdiler ve direnişi fabrika içerisinde sürdüren vardiyanın kapı önüne çıkması kararını aldılar.

Gece saatlerinde Renault yönetiminin teklifini görüşen işçiler 27 Mayıs sabahı ise 08.00-16.00 vardiyasında işbaşı yaparak direnişlerini sonlandırdılar.

Yapılan görüşmeler sonucunda Renault yönetimi işçilere şu protokolü sundu:

- 1- Yaşanan süreçten dolayı hiçbir işçinin iş sözleşmesi feshedilmeyecek
- 2- İşçiler aleyhine yapılan şikayetten vazgeçilecek
- 3- Tüm çalışanların sendikal özgürlükleri tanınacak
- 4- Son toplu iş sözleşmeleri ve çalışanların konuyla

ilgili talepleri ile kıdem ve saat ücretleri dikkate alınarak bir ay içinde iyileştirme amacıyla analiz yapılacak. Düşük aylık ücret alanlara daha yüksek ve yüksek aylık ücret alanlara daha düşük prim olmak üzere ayrıştırılma yapılacak ve iş kategorizasyon sistemindeki geçişleri hızlandırma üzerine çalışılacak.

5- 4 NO'lu madde kapsamında yapılacak iyileştirmelere mahsuben 1 hafta içerisinde tüm işçilere bin lira avans ödemesi yapılacak.

6- Her yıl sonunda çalışanlara kalite işgüvenliği ve üretim adetleri hedeflerine bağlı olarak performans primi verilecek olup prim miktarı asgari net 600 TL olacak.

7- İşyerinde çalışan ancak mevcut toplu iş sözleşmesinde dayanışma aidatı ödemek suretiyle yararlanan sendikası işçilerin serbestçe sözcü seçmeleri halinde, yasal mevzuat çerçevesinde seçilen

sözcüler, işçi-işveren arasındaki iletişimi sağlamak amacıyla muhatap kabul edilecekler ve mevcut sözcüler seçime kadar işçi-işveren arasındaki iletişimi sağlamak amacıyla muhatap olacaklardır.

8- Banka maaş ödemeleri promosyonu olarak çalışanlara net 480 TL prim ödenecek.

9- Oyak Renault süreç içerisinde yaşadığı zararlar ilgili çalışanlardan hiçbir talepte bulunmayacak. Aynı şekilde çalışanlar da süreçle ilgili Oyak Renault'dan şikayetçi olmayacak.

MİB: TM'yi yıktık, sömürünün kalelerini de yıkacağız!

Metal İşçileri Birliği (MİB), Renault'ta direnişin sona erdirilmesinin ardından şu değerlendirmede bulundu:

"Reno'da akşam (26 Mayıs gecesi yapılan görüşme)

ortaya çıkan durum üzerine, fabrikada direnişin devamı yönünde ortak bir iradenin çıkması için çaba gösterdik. Bu yönde çağrılar yaptık. Çünkü yaşanan tüm zorlanmalara karşın direnişin baştan belirlediği hedeflere ulaşması için her şeye rağmen ciddi imkanlar sözkonusuydu.

Bu arada saatler içerisinde genel bir eğilim olarak direnişin sürdürülmesi yönünde bir ortak tutum çıktı. Ancak, süreç içerisinde yıpranan 'öncü' arkadaşlarımız bu tutumun arkasında kenetlenerek duramadılar. Sabah da iş başı yapma tutumunu benimsedikleri için B vardiyası iş başı yapmış oldu...

Bu koşullarda direnişi sürdürmek, belki imkansız olmamakla birlikte artık çok zor. Eğer ortaya inisiyatif alacak bir yeni öncü ekip çıkarsa bu zorluk aşılabılır belki. Ama bu yapılmadığı durumda kaostan ve yeni bölünmelerden başka bir sonuç çıkmaz. Bu ise bizim en son isteyeceğimiz şey olur.

Bunun için gelişmeleri takip etmekle birlikte, özellikle bugün Reno'da acil olan şeyin birliğimizi yeniden sağlam bir şekilde kurmak olduğunu düşünüyoruz.

Bununla birlikte yolumuzu nasıl yürüyeceğimizi en kısa sürede kararlaştırmalıyız.

Çözücü anahtar, mevcut öncü ekiplerin yenilenmesi, Reno İşçi Kurulu'nun sağlamca yeniden kurulmasıdır.

Moralimizi bozmayalım. Elbette bunca emekten sonra ve böylesine büyük bir direnişin çok daha büyük kazanımları olmalıydı. Ama yine de ortaya çıkan sonuç hüsrana değil. Bu sonuca bakarak yenildik, yıkıldık havasına girmek yanlıştır...

Bu haliyle dahi Reno işçisi kazanmıştır...

Direnşimizin şimdiden pek çok kazanımı var. Daha fazlasını yapamıyorsak bunun mutlaka anlaşılır nedenleri var. Bu nedenleri görüp, dersler çıkararak bugüne kadar yaptıklarımızın daha ötesine mutlaka geçeceğiz... Reno işçisi bunu yapacak güce sahiptir... Reno mücadelemizin kalesi olmaya devam edecektir.

TM'yi yıktık, sömürünün kalelerini mutlaka yıkacağız!"

Hema ve Rollmech'te işçi kıyımı

Üretimin durduğu fabrikalardaki ateşin kendi fabrikalarına sıçramasından korkan patronlar işçi kıyımına girişti.

Rollmech'te kıyım

Bursa'da Renault işçilerinin Türk Metal'den kitlesel istifalarıyla başlayan mücadele sürecinde yer alan ve başta Renault olmak üzere Bursa'daki direnişlerle dayanışmayı yükselten Rollmech işçileri patronun işten atma saldırısıyla karşılaştı.

Rollmech'te Türk Metal'den istifaların ardından hiçbir işçinin işten çıkarılmayacağı sözünü veren patron, bu sözünü tutmayarak 30 işçiyi işten attı.

200'e yakın işçinin Türk Metal'den istifa ettiği fabrikada işçi kıyımı yaşandığı bilgisini veren işçiler, yaşanan işten atmaları şöyle duyurdu:

"Rollmech'ten 30 kişi işten çıkarıldı sendikadan

cikislar 190 buldu. İşten cikartilmamizin hak etmedimizi dusunmuyorum. Bize soz verildi cikis olmayacağı soylendi. Sözler tutulmadı bu zor surecte tum fabrikadan emekci arkadaslardan destek bekliyoruz"

Metal İşçileri Birliği (MİB) ise, işten atmaların ardından Rollmech işçilerine fabrika önünde direnişe geçme çağrısında bulundu.

Hema'da işten atma

İşçi düşmanı ve madenci katili Hattat Holding'in Çerkezköy'de kurulu bulunan Hema Döküm fabrikasında Bursa ve diğer kentlerdeki direnişe destek veren 7 işçinin işine son verildi. İşçilerin Türk Metal çetesinin yönlendirmesiyle işten çıkarıldığı belirtildi.

Metal direnişi eylemlerle selamlandı

KESK'e bağlı sendikaların yanı sıra siyasal güçlerin çağrısıyla gerçekleştirilen eylemlerde metal işçileriyle dayanışma yükseltildi, MİB'e yönelik polis operasyonu da protesto edildi.

İstanbul

KESK üyesi emekçiler ve aralarında Metal İşçileri Birliği'nin de bulunduğu birçok kurum metal işçilerinin sesini MESS önüne taşıdı.

KESK İstanbul Şubeler Platformu'nun örgütlediği eyleme Metal İşçileri Birliği, BDSP, DGB, DAF, Birleşik Haziran Hareketi, TUM-İGD, Kaldıraç, İMD ve EMEP katılım gösterdi. Eylemde "Türk Metal'i ezdik sıra MESS'te!", "Yaşasın Metal İşçileri Birliği!" ve "Metal işçisi yol gösteriyor!" sloganları atıldı.

Mecidiyeköy'den MESS binası önüne gerçekleştirilen yürüyüşün ardından basın açıklaması yapıldı. Metal işçilerinin direnişinin selamlandığı ve Türk Metal çetesi başta olmak üzere Memur Sen gibi sendikal çetelerin teşhir edildiği konuşmaların ardından ilk sözü Metal İşçileri Birliği çalışanı aldı. KESK İstanbul Şubeleri adına basın açıklamasını Dönem Sözcüsü Turgut Yokuş okudu.

baskılar bizi yıldıramaz" sloganı ile giren MİB'lilere emekçiler alkışlarla destek verdi. Eğitim Sen adına yapılan açıklamada metal işçisinin direnişi selamlandı ve sahiplenildi.

İzmir

İzmir'de DİSK, KESK ve TMMOB'un çağrısıyla 21 Mayıs'ta gerçekleştirilen eylemde metal işçilerinin direnişi selamlandı. Eski Sümerbank önünde toplanan kitle İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne yürüdü. MİB üyeleri "Ne TM, ne MESS, ne polis baskısı Dimdik ayakta / Metal İşçileri Birliği" pankartı arkasında yürüdü.

İBB önüne gelindiğinde ortak basın metnini DİSK Ege Bölge Temsilcisi Memiş Sarı okudu. Ardından KESK ve TMMOB temsilcileri de direnişi selamlayan ve destek olduklarını anlatan konuşmalar yaptılar. Eyleme Metal İşçileri Birliği, DEV TEKSTİL ve DGB'nin de aralarında bulunduğu birçok ilerici ve devrimci kurum katılım sağladı.

Metal işçileri MESS'e yürüdü

Birleşik Metal İşçileri Sendikası İzmir Şubesi, metal direnişini selamlamak, metal işçilerinin taleplerinin kabul edilmesi için 22 Mayıs'ta MESS'in İzmir'deki temsilciliği önüne yürüdü.

Sendika binası önünde toplanan metal işçilerinin önü Basmane Meydanı'nda polis barikatıyla kesildi. Barikat, slogsız-pankartsız ve işçileri ikiye bölerek, dörderli gruplar halinde polis eşliğinde yürünmesi koşuluyla kaldırıldı. MESS binası önüne dağıntı bir şekilde giden işçiler MESS önüne gelindiğinde birleşti ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Aliğa

Aliğa Eğitim Sen Temsilciliği 21 Mayıs'ta basın açıklaması düzenledi. MİB de alana "Ne TM, ne MESS, ne polis! Dimdik ayakta" yazılı pankartı ve flamaları ile katıldı. Alana "Gözetliler, tutuklamalar,

Mersin

Mersin'de Emek ve Demokrasi Platformu tarafından 21 Mayıs'ta dayanışma eylemi yapıldı. Özgür Çocuk Parkı için çağrı yapılan eyleme sınıf devrimcileri toplanma alanına belli bir mesafeden sloganlarla ve dövizlerle yürüyerek geldi.

BDSP, DEV TEKSTİL ve DGB tarafından "Hepimiz MİB'liyiz, hepimiz metal işçisiyiz!", "Diren metal gençlik seninle!", "Greif'ten metale direniş sürüyor!" şiarlı dövizler taşınırken aynı içerikte sloganlar atıldı.

Adana

Adana'da KESK, DİSK, TMMOB ve Adana Tabip Odası tarafından 21 Mayıs'ta düzenlenen eylemle "Direnen metal işçilerinin yanındayız" denildi. İnönü Parkı'nda yapılan eylemde basın metni okunmadan önce MİB üyelerinin gözetlilerine alınmasına değinilerek "Baskılar, gözetliler, tutuklamalar bizleri yıldıramaz!" sloganları atıldı.

Manisa

Manisa'da ilerici kurumların çağrısıyla 21 Mayıs'ta Manolya Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi.

Manolya Meydanı'nda toplanan Eğitim Sen, SES, Petrol-İş, BDSP ve EDBP bileşenlerinin çağrısına olumlu yanıt veren Birleşik Metal-İş Sendikası, eyleme katılım sağlamadı. Bu durum, eylemde yapılan konuşmayla dile getirildi.

Aydın

KESK Aydın Şubeler Platformu, Sevgi Yolu'nda 21 Mayıs'ta gerçekleştirdiği eylemle direnişi selamladı. Eylemde KESK Şubeler Platformu adına açıklamayı Ali Gün yaptı.

Basın açıklamasında MİB'e yönelik gözetlilerin metal işçilerinin birliğine, mücadele azmine ve kararlılığına bir saldırı olduğunun altı çizilerek gözetlilerine alınan MİB üyelerinin serbest bırakılması talep edildi.

Ankara

KESK Ankara Şubeler Platformu'nun çağrısı üzerine 21 Mayıs'ta Sakarya Meydanı'nda bir araya gelindi. Eyleme BDSP, DGB, Kaldıraç ve MİB destek verdi.

Basın açıklamasında KESK Şubeler Platformu'nun metal işçilerinin haklı, onurlu ve meşru direnişini selamladığı ifade edildi.

KESK Şubeler Platformu metal işçilerinin onurlu direnişine yönelik tüm taleplerin derhal kabul edilmesi çağrısını yükselterek metal işçisi ile dayanışma içerisinde olmaya devam edeceklerini ilan etti.

Mamak'ta eylem

Mamak'ta devrimci ve ilerici kurumlar metal işçilerinin direnişiyle dayanışma amacıyla 23 Mayıs'ta eylem gerçekleştirdi. BDSP, AKADER ve Halk Cephesi'nin örgütlediği eyleme Ankara Anarşi İnişiyatifi ve Halkevleri de destek verdi. Tuzlucaır Meydanı'nda sloganlarla başlayan eylem kurumlar adına yapılan konuşmayla devam etti. Konuşmada metal işçilerinin direnişine selam gönderildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul-İzmir-Mersin-Adana-Manisa-Aydın-Ankara

Dayanışma çağrısı her yerde!

Metal işçisinin Türk Metal çetesi ve MESS'e karşı ayağa kalkışı çeşitli sanayi havzaları ve devrimci sınıf faaliyetinin götürüldüğü alanlarda işçi ve emekçilere anlatılıyor.

Ejot ve Paksan işçilerine dağıtım

Metal direnişiyile dayanışmaya çağırarak MİB bildirileri Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube'nin örgütlü olduğu Ejot Tezmac ve Paksan Makina fabrikalarında çalışan işçilere ulaştırıldı. Çok sayıda işçiyle metal işçilerinin direnişi üzerine sohbet edildi. Birçok işçi süreci MİB sayfasından takip ettiklerini söyledi.

MİB bildirilerine yoğun ilgi

26 Mayıs sabahı İstanbul İkitelli Tatlıses Köprüsü'nde ve Topkapı'da Türk Metal'in yetkili olduğu Perfektüp önünde bildiri dağıtımı gerçekleştirildi ve yüzlerce bildiri işçilere ulaştırıldı. Faaliyet boyunca metal işçilerinin direnişini anlatan konuşmalar yapıldı.

Tatlıses Köprüsü'nün arkasında bulunan ve 10 işçiyi katleden Torunlar GYO'ya ait Mall Of İstanbul'un özel güvenlikleri bildiri dağıtımını engellemek istedi ancak MİB'lilerin tavrı karşısında geri adım atmak zorunda kaldılar.

Ankara'da dayanışma çağrısı

Ankara'da metal işçileri ile dayanışma çağrısı Türk Traktör fabrikası işçilerinin üretimi durdurması üzerine yoğunluk kazandı. Metal işçisi ile dayanışma çadırları, "Direnen metal işçisi ile 1 TL'ni paylaş!" şiarı ve dayanışma kutuları ile açıldı.

"Direnen metal işçisi seninle!" ve "Direnen Türk Traktör seninle!" şiarlı kokartlar da metal işçisinin sesine ses katmak isteyen herkesin takması için dağıtılarak dayanışma ağlarına katılma çağrısı yükseltildi. "Direnen metal işçisi Ankara seninle!" şiarını yükselten ve Metal İşçileri Birliği'nin Facebook sayfasının linkinin yazıldığı afişler esnaflar dolaşarak dükkanlara asıldı.

Konur Sokak'ta açılan standda metal sürecini anlatan bildirilerin dağıtımı gerçekleştirildi. Ayrıca direnişi kırmaya yönelik polis operasyonları teşhir edilerek emekçiler gelişmeleri takip etmeye ve gözaltıları sahiplenmeye çağrıldı.

Mamak'ta direnişle dayanışma

Türk Traktör işçileriyle dayanışma amacıyla yapılan ozalitlerin yanı sıra dükkanlara "Direnen metal işçisi, Direnen Türk Traktör - seninle!" şiarlı afişler asıldı.

Ayrıca hafta sonu açılan dayanışma çadırında Mamaklı emekçilere metal işçilerinin direnişi taşındı, Tekmezar H. B. V. Parkı önünde stand-çadır açarak MİB çalışanları Türk Traktör fabrikasında direnişte olan işçilerin ihtiyaçlarını duyurdu.

Ayrıca Mamak'ın birçok mahallesinde direnişi selamlayan yazılamalar yapıldı. Akşemsettin Mahallesi'nden başlayarak "Türk Metal'i ezdik sıra MESS'te, direniş ateşi Ankara'da Türk Traktör işçileri iş bıraktı, ya sen?" şiarlı ozalitler asıldı. Tekmezar ve Tuzluca mahallelerine pankartlar asıldı.

Mamak'ta bulunan ilerici ve devrimci kurumlarla beraber yürütülen dayanışma çalışmaları kapsamında çay ve şeker toplanarak yardımlar direniş alanına teslim edildi.

Grevin sesi Sincan'da

Sincan OSB ve Sincan'ın çeşitli noktalarına yazılamalar yapıldı. Sincan OSB'den gözetlince alınan Sincan İşçi Birliği üyeleri, baskılara rağmen faaliyetlerini kesintisiz sürdürdüler. Aynı zamanda metal direnişini ve Türk Traktör direnişini duyuran afişler Sincan'a yaygın biçimde yapıldı.

Türk Metal'in örgütlü olduğu Erkunt, Arçelik, Man, Kabel, Hidromek ve Mitaş fabrikalarının servis durakları ile Sincan merkezde metal süreciyle ilgili bildiriler dağıtıldı.

Dayanışma çağrısı Esenyurt'ta

MİB'liler Mercedes fabrikası işçilerine bildiri dağıttılar. Mercedes işçilerine Türk Metal'den istifa ve direnişle dayanışmayı büyütme çağrısı yaptılar. İşçilerle süreç ve fabrika içerisindeki durum üzerine sohbetlerin de yapıldığı dağıtım polis ve Türk Metal çetesi de "ilgisinin" olduğu gözlemlendi. Türk Metal'in adamları ve polis bildiri dağıtımının fotoğraflarını gizlice çektiler.

MİB'liler daha sonra Arçelik ve Mercedes işçilerinin servis geçiş güzergahı olan Balıkyolu Köprüsü'ne direnişle dayanışmaya çağırarak ozalitleri astılar. 18.00-19.30 saatleri arasında da Kuruçeşme Sanayi içindeki üç metal fabrikasına aynı içerikli bildirileri ulaştırdılar. Ayrıca sanayi içerisine yaygın şekilde ozalit yapıldı.

Esenyurt Meydan, Avcılar, Parseller ile işçi

servislerinin yoğun olarak geçtiği güzergahlar, direnişe omuz vermeye çağırarak MİB imzalı ozalitlerin yanı sıra yine Arçelik işçilerine direnişe katılma çağrısı yapılan ozalitlerle donatıldı.

Bursa'nın sesi Ümraniye'de

Ümraniye'de Çelik-İş'in örgütlü olduğu Gamak fabrikasında çalışan işçilere ulaştırılan bildiriler ilgiyle karşılanırken, daha önceki dağıtımlara oranla iki kat fazla işçi bildiri aldı.

Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu ABB fabrikasında dağıtım gerçekleştirildi. Dağıtımda yapılan sohbetlerde Birleşik Metal-İş'in işçilere söylediği yalanlar da teşhir edildi. Sohbet edilen işçiler kendilerine yapılan anlatımlar nedeniyle Birleşik Metal-İş'in Bursa'daki metal direnişinde öncülük ettiğini, işçilerin daha sonra Birleşik Metal-İş'e üye olacaklarını sandıklarını ifade ettiler. Buna karşın direnişin gerçek süreci işçilere anlatıldı. Bursa'daki metal işçilerinin Birleşik Metal-İş'e üye olmak gibi bir gündemi olmadığı, işçilerin yeni bir sendikal çıkış aradığı vurgulandı.

Ardından yeni sözleşme imzalayan UNO işçilerine bildiriler ulaştırıldı. Sendikaya tepkilerini dile getiren işçilere izlenmesi gereken yolun metal işçilerinin yolu olduğu söylendi.

Sendikası olmayan Entes işçilerine de bildiriler ulaştırıldı ve direnişe destek çağrısı yinelenildi. Son olarak Türk Metal'in örgütlü olduğu Stoeger silah fabrikasına gidildi. Ayrıca metal direnişini selamlayan "Türk Metal'i ezdik, sıra MESS'te!" şiarlı MİB pankartı Sancaktepe'de servis güzergâhları üzerine asıldı.

Kızıl Bayrak Çiğli'de dalgalandı

Çiğli Atatürk Organize Sanayi'de Birleşik Metal-İş'te örgütlü metal fabrikalarının önünde "Metal İşçileri Birliği yenilmez!" şiarını kapağına taşıyan *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı gerçekleştirildi. Fabrika önünde yapılan satış, metal işçilerinin yoğun ilgisine konu olurken onlarca işçi *Kızıl Bayrak* gazetesini alarak sınıf devrimcileri ile sohbet etti. Faaliyet boyunca metal işçilerinin direnişi ajitasyon konuşmaları ile aktarıldı. İşçiler, direnişi *Kızıl Bayrak*'tan takip etmeye davet edildi. Metal İşçileri Birliği'ne yönelik saldırılar teşhir edildi ve dayanışma çağrısı yapıldı.

Hemen hemen her siyasal ve sınıfsal gündemde metal işçisinin nabzını tutan ve fabrika kapılarından tanıdıkları MİB'e yönelen saldırı karşısında işçilerin gazeteyi ve faaliyeti sahiplendiği gözlemlendi.

MİB üyeleri ve Altıntaş serbest bırakıldı

MESS-Türk Metal-polis tezgahı çöktü!

Bursa ve Ankara'da 20 Mayıs'ta yapılan polis operasyonunda gözaltına alınan ve 4,5 gün boyunca Bursa Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nde gözaltına tutulan Metal İşçileri Birliği (MİB) üyeleri, DEV TEKSTİL Eğitim Uzmanı Atakan Aytekin ve gazetemiz sahibi ve yazarları müdürü Tayfun Altıntaş 24 Mayıs'ta çıkarıldıkları mahkemede serbest bırakıldılar.

24 Mayıs sabahı savcılığa sevk edilen sınıf devrimcileri, Çekirge Devlet Hastanesi'nde yapılan sağlık kontrollerinin ardından getirildikleri Bursa Adliyesi'ne sloganlarla girdiler.

Savcılıkta ifadeler alınırken adliye önünde bekleyen MİB üyeleri ve destekçi güçler de oturma eylemi yaparak "Zafer direnen işçilerin olacak!" ve "Gözaltılar serbest bırakılsın!" sloganlarını attılar.

MİB, BDSP, ÇHD, Halk Cephesi, ESP, HDK-HDP, Partizan, Halkevleri ve SDP'nin de dayanışma için adliye önüne geldiği bekleyiş sırasında İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Muharrem Subaşı, Limter-İş Genel Başkanı Kamber Saygılı ve BATİS Genel Başkanı Metin Burak da dayanışma için adliye önündeydi.

11 sınıf devrimcisi (Kızıl Bayrak Sahibi ve Yazarları Müdürü Tayfun Altıntaş, Mücahit Bahadır Köle, Yıldırım Doğan, Zeynel Kızıllarslan, Veli Karaçam, İbrahim Hallaç, Dilek Gültekin, Atakan Aytekin, Doğan Devrim Aktürk, Gülseren Sarı, Ahmet Nuri Erbay) tutuklanmaları talebiyle sevk edildikleri mahkemeden serbest bırakıldılar.

"Bursa'da tek terörist örgüt Türk Metal'dir!"

Metal İşçileri Birliği (MİB), 20 Mayıs'ta Bursa'da gözaltına alınan üyelerinin mahkemede serbest bırakılmalarının ardından açıklama yaptı.

Açıklamada şu ifadeler yer verildi:

"MİB çalışanlarına yönelik tezgah boşa düştü.

5 gün önce gözaltına alınan MİB'ilerin tümü serbest bırakıldı. Mahkemeye çıkarılan arkadaşlarımız,

metal işçilerini direnişinin haklı ve meşru olduğunu belirterek, Bursa'da tek terörist örgüt olduğunu onun da işçi kanı döken Türk Metal çetesi olduğunu vurguladılar.

Mahkeme başkanı da işçilerin hak arama eyleminin meşru olduğunu belirterek MİB ile ilgili herhangi bir terör örgütü bağlantısının tespit edilmediğini, herhangi bir delil olmadığını vurgulayarak arkadaşlarımızın tümünü serbest bıraktı.

Arkadaşlarımızın serbest bırakılmasının ardından mahkeme salonunda ve dışında karar alkışlandı.

Adliye binası önünde basın açıklama yapan arkadaşlarımız, MİB hakkındaki iddiaların çöktüğünü metal işçilerinin mücadelesinin mutlaka kazanacağını belirttiler. Direnişlerini sürdüren Renault, Türk Traktör, Ford işçilerine selam gönderdiler...

Metal işçisinin sesi susmadı, susmayacak!
Metal İşçileri Birliği"

Yüzlerce avukattan dayanışma

Çağdaş Hukukçular Derneği'nin (ÇHD) çağrısı ile yüzlerce avukat, metal işçileri ile dayanışma metni yayınladı. Metinde Metal İşçileri Birliği'ne yapılan polis operasyonu ve Renault işçileri hakkında başlatılan soruşturmanın hukuk dışı ve direnişi kırmaya yönelik olduğu belirtilirken, işçilerin haklı ve meşru taleplerinin kabul edilmesi istendi.

235 avukatın imzasını taşıyan metinde şu ifadeler yer verildi:

"Metal İşçileri Birliği'ne yapılan polis operasyonu ve Renault İşçileri hakkında başlatılan soruşturmalar ise hukuk dışıdır, kanuna aykırıdır, direnişi kırmaya yöneliktir.

Bizler aşağıda imzası bulunan avukatlar olarak, direnen metal işçilerinin fiili meşru mücadelesinin

yanında olduğumuzu ve olmaya devam edeceğimizi tüm kamuoyu ile paylaşıyoruz. Bu bağlamda aşağıdaki taleplerimizi yineliyoruz:

Direnisteki metal işçilerinin direncini kırmaya yönelik polis baskısı ve tehditler derhal sona ermelidir.

Direnisteki metal işçileri üzerindeki "işten çıkarma tehdidine" derhal son verilmelidir.

Metal işçilerinin direnişin ilk günlerinden beri dile getirdikleri haklı ve meşru ücret artışı talebi derhal kabul edilmelidir.

Direnisteki 13.000'e yakın işçinin Türk Metal Sendikası'ndan istifa ettikleri de göz önüne alınarak, işçilerin seçtikleri temsilcilerin muhatap alınması talepleri derhal kabul edilmelidir."

Gebze, İzmir, Mersin ve Kayseri’de protesto

Metal İşçileri Birliği’ne (MİB) yönelik polis operasyonu Kayseri, İzmir, Mersin ve Gebze’de gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi.

İzmir

MİB’e yönelik polis operasyonu İzmir’de 21 Mayıs’ta protesto edildi. Karşıyaka İzban önünde toplanan MİB’liler İş Bankası önüne yürüdü. Yürüyüş boyunca Karşıyakalı emekçilere metal direnişi anlatıldı ve destek çağrısında bulunuldu.

“Ne TM, ne MESS, ne polis baskısı! Dimdik ayakta” pankartının açıldığı eylemde basın metnini Muharrem Subaşı okudu. Subaşı “MİB, baskılara boyun eğmez. Susturmak istedikleri metal işçilerinin sesidir” sözleriyle başladığı açıklamada Bursa’da metal işçilerinin direnişini anlatarak devam etti. Subaşı, gerçekleştirilen polis operasyonunda aralarında DEV TEKSTİL Eğitim Uzmanı Atakan Aytekin ve Kızıl Bayrak muhabirinin de bulunduğu 11 kişinin gözaltına alındığını belirtti.

Türk Metal, MESS ve onun politikalarının uygulayıcısı hükümetin metal işçilerinin büyüyen mücadelesini boğamayınca saldırıya geçtiğini ifade eden Subaşı, metal sürecinin başından bu yana mücadeleyi kucaklamaya çalışan öncü işçilere saldırıldığına, Metal İşçileri Birliği’nin sesinin boğulmak istendiğine vurgu yaptı. Eyleme BDSP, DEV TEKSTİL, Karşıyaka Halk Formu destek verdi.

Eylem öncesi Karşıyaka Çarşı’da MİB üyeleri ajitasyonlar eşliğinde bildiriler dağıttı. Eyleme Karşıyakalı emekçilerin ilgisi yoğun. Yürüyüş ve eylem boyunca MİB’lilere alkışlarla destek verildi. Eyleme Türk Metal’den istifa eden CMS işçileri de katılım sağladı.

Gebze

Gebze MİB, Eskiçarşı Çeşme önünden Kent Meydanı’na yürüyüş gerçekleştirdi. Sloganlarla başlayan yürüyüş sırasında metal işçilerinin direnişi ve MİB’e dönük gözaltı terörü üzerine konuşmalar yapıldı.

Kent Meydanı’na gelindiğinde MİB adına basın açıklaması gerçekleştirildi. Gözaltıların, tehditlerin mücadeleyi engelleyemeyeceği belirtildi ve şunlar söylendi: “Metal işçilerinin birliği için yıllardır seferber olan MİB, Bursa’da da metal işçilerinin kazanması için Türkiye’nin ve dünyanın birçok yerinde uğraşmaktadır. MİB, Bursa’dan başlayan bu uyanışın kopmaz parçasıdır, sesidir, öncü gücüdür. Direnişi kıramayacaklar, sesimizi boğamayacaklar, kenetlendik, kazanacağız!” Açıklamanın ardından tekrar Çeşme önüne yüründü.

Kayseri

Kayseri İşçi Derneği’nin çağrısıyla Kayseri Meydanı Almer önünde bir araya gelen emekçiler basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasını Kayseri İşçi Derneği Başkanı Uğur Candar okudu.

Baskı ve gözaltılara rağmen metal işçilerinin direniş ateşinin ülkeye yayıldığını belirten Candar, Kayserili

işçilere şöyle seslendi:

“Özelleştirme kısılcındaki işçiler; metal işçilerinin öncüsü Metal İşçileri Birliği’nin yükselttiği mücadele senin mücadelendir. Kıdem tazminatı gasp edilmek istenen işçiler, metal işçilerinin metal patronlarına karşı yükselttiği mücadele bayrağı en önde taşıyan Metal İşçileri Birliği senin sesindir.”

Mersin

MİB’e yönelik polis operasyonu Mersin’de Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) Çukurova Temsilciliği tarafından gerçekleştirilen eylemle protesto edildi. Metal işçilerinin büyük direnişinin selamlandığı eyleme DEV TEKSTİL üyesi İlbeyli işçileri ile 9 aydır işe dönme mücadelesi veren Mersin Limanı işçileri de katılarak metal işçilerinin yanında olduklarını gösterdiler.

Özgür Çocuk Parkı’ndaki eylemde DEV TEKSTİL Çukurova Temsilciliği adına yapılan açıklamada “Birçok insanın 7 Haziran’da yapılacak seçimlere kilitlendiği şu günlerde, metal işçileri haklı davaları için verdikleri mücadeleye kilitlendiler” ifadeleri kullanıldı.

MİB üyelerinin gözaltına alınmasına dikkat çekilen açıklama şöyle devam etti:

“Metal işçisinin elindeki ışığın kaynağını biliyorlar. Bir madenci nasıl ki madenci feneriyle yolunu buluyorsa, metal işçisinin de yolunu Metal İşçileri Birliği sayesinde bulduğunu biliyorlar. Metal işçileri, sayfasından paylaşımlar yaptıkları Metal İşçileri

Birliği facebook sayfasının sayesinde birbirleriyle haberleşiyorlar ve hedefler belirliyorlar. Bundan haberdar olan Türk Metal patronları ilk önce MİB’i metal işçilerinin gözünden düşürmek için karalamaya çalıştı. Başaramayınca bu kez devreye MESS, Türk Metal ve AKP işbirliği girdi. MİB çalışanlarının evleri basıldı.”

“Hepimiz MİB’liyiz”

Açıklama son olarak şu sözlerle sona erdi: “Ancak ne yaparlarsa yapsınlar, Türkiye işçi sınıfı artık yeni bir yolda ilerlemektedir. Bu yola ise sendikamızın da kuruluşuna vesile olan 60 günlük şanlı Greif işgali ile girilmişti. Metal işçileri adına sendika denilen çeteyi temizleyerek yolu iyice açmış bulunuyor. Açılan bu yolda AKP ile TÜSİAD arasında işin esasında su sızmadığı da görülmüş oldu. MESS patronlarının istemiyle daha önce grev yasaklayan AKP, bu kez yine MESS’in imdadına yetişmek için çabalyor. Fakat metal işçinin direnişi şimdiden Türkiye işçi sınıfının direniş tarihine çok şey katmıştır. Bu vesileyle bir kez daha belirtmek istiyoruz ki Metal İşçilerinin Birliği’ni hiçbir güç yeneMESS! Hepimiz metal işçisiyiz, hepimiz MİB’liyiz! Türk Metal’in saltanatını yıkan metal işçisi öteki tüm haramilerin saltanatını da yıkacaktır.”

Eylemde DEV TEKSTİL üyesi İlbeyli işçileri ve liman işçileri adına yapılan konuşmalarda, metal işçileri ve MİB’le dayanışma mesajları verildi.

İşçi sınıfının gözü kulağı Bursa'da, Kocaeli'de, Ankara'da, Eskişehir'de!

Av. Zeycan Balcı Şimşek

Eylemlerin ilk başladığı yer Bursa'da, Renault'ta yaklaşık 5.600, Tofaş'ta 5.900, Coşkunöz'de 1.300, Mako'da 800, Ototrim'de 600 işçi farklı zamanlarda üretimi durdurarak, şalteri kapattı ve "artık üretmiyorum" dedi.

Şalter kapatan bu fabrikaların tamamında toplu sözleşme yapmaya yetkili sendika Türk Metal Sendikası, patronlar ise Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası'na yani MESS'e bağlı.

İşçiler, Türk Metal ile MESS arasında yapılan grup toplu iş sözleşmesiyle çalışıyorlar. Direnişlerin başlama hikâyesi ise imzalanan grup toplu sözleşmesi ile başlıyor. Her dönem iki yıllık yapılan sözleşme bu dönem 01.09.2014-31.08.2017 tarihleri arasında yaklaşık 3 yıllığına yapılmış ve işçilere %3-%4 oranında kıvrıntı zamlar bir lütuf gibi sunulmuştu.

Bosch ile Türk Metal arasındaki toplu iş sözleşmesi ise 13 Nisan 2015'te imzalanmış, Bosch işçilerinin ücret ve sosyal haklarına %50 -%70 oranında zam yapılmıştı. Bosch işçilerine yapılan zammın kendilerine neden yapılmadığının hesabını sormak için 14 Nisan 2015'te, Renault işçilerince ilk tepki verilmiş ve kaporta bölümünde iş bırakma eylemi gerçekleşmişti. Taleplerin karşılanmaması ve Türk Metal'in baskılarının had safhaya varması üzerine 5 Mayıs'ta sendikadan istifalar başlamış ve nihayetinde 14 Mayıs'ta, işçilerin hiçbir talebinin karşılanmayacağı bilgisini veren Renault yönetimine karşılık üretim, işçiler ile Metal İşçileri Birliği'nin ortak kararı ile direniş kazanımla sonuçlandırılana kadar durdurulmuştu. Bir gün sonra Tofaş ve Coşkunöz işçileri de iş durdurup fabrikayı terk etmeye karar almıştı. Eylemler böyle başladı ve yangında patlayan kozalaklar gibi döne döne kilometrelerce uzaklara direniş geleneğini yaydı ve birçok fabrikada başlayan direnişlerle, metal işçisi üretimin asıl sahibi olduklarını göstermiş oldu. Bu cüret metal işçisinin, bu cüret Metal İşçileri Birliği'nin cüretidir.

Eylemler büyürken Türk Metal de, polis de boş durmadı. Türk Metal, süreci takip eden basın mensuplarını, Metal İşçileri Birliği üyelerini ve işçileri sopalarla darp ederken, polis de 20 Mayıs günü Metal İşçileri Birliği üyelerini gece yarısı operasyonlarıyla evleri basarak gözaltına aldı.

Gözaltına alınma gerekçelerine baktığımızda; Renault, Tofaş, Coşkunöz ve Mako'da başlayan direnişleri örgütlemek, işçileri kışkırtarak direnişe geçmelerini sağlamak, Diren Reno, Diren Tofaş paylaşımlarında bulunmak, Metal İşçileri Birliği'ne üye olmak ve bu isnatlarla terör örgütü üyesi olmak. Bu suçlara delil olarak ise 40 bin işçinin paylaşımlarda bulunduğu Metal İşçileri Birliği facebook ve twitter sayfası, işçilerle yapılan sık görüşmeler, Metal İşçileri Birliği ile birlikte 1 Mayıs'a katılmak ve fabrikaları ziyaret etmek için kullanılan kiralık araç gösterilmiştir.

Bu delillerde bu isnat edilen suçlar da göstermiştir ki, MİB'in tek "suçu" işçilerin birliğini sağlamak, metal işçisinin haklarını alabilmesi, insanca yaşayabilmesi, eşit işe eşit ücret talep etmesi için bilinçlendirmek ve

bu doğrultuda bir program koyarak işçilerin hedefe varmalarını sağlamak.

11 müvekkilimiz dört günün sonunda savcının karşısına çıkarılarak saatlerce ifadeleri alındı ve nihayetinde tamamı tutuklanma talebiyle sorgu hakimliğine gönderildi. Bizler müvekkillerimiz olan 11 MİB'li için oradaydık. Gözaltı sürelerinin üzerinden 6-7 saat geçen, hukuksuz bir şekilde gözaltı işlemleri devam eden müvekkillerimizin derhal salıverilmesini talep ettik. Yine savunmamızın temeli tek tek müvekkillerimizin öznel durumları değil, MİB'in tarihi ve metal işçisi açısından taşıdığı anlamı. Mahkemeye "MİB, metal işçilerinin gönüllü birlikteliğidir, metal işçisinin kolektif aklı, kolektif belleğidir. MİB'in adını suça bulaştırarak, illegalize ederek, kriminalize ederek kirlilemezsiniz. Buna ne sizin, ne de polisiniz gücü yeter" dedik. Müvekkillerimizin 4,5 gün süren açlık grevlerine rağmen onurlu ve dik duruşları ise bize, avukatlara güç verdi, gurur kaynağı oldu. Sorgu hakimliği uzun yıllardır hiç karşılaşmadığımız bir gerekçe ile müvekkillerimizi serbest bıraktı. Hakim gerekçesinde tutuklama tedbirinin kuvvetli suç şüphesinin muhakkak var olması gerektiğini, bununla birlikte ölçülü ve tutarlı bir karar olması için somut delillere dayanması gerektiğinden bahisle soruşturma dosyasında müvekkillerimizin işçilerle sık görüşmeleri, facebook paylaşımları, fabrikalardaki ziyaretlerinde araç kullanmaları gibi eylemlerin suç oluşturmayaacağı ve bu yolla tutuklanma taleplerinin reddine karar verdi. Karar bu yönüyle emsal teşkil eden bir karardır.

Bu operasyon ile on binlerce metal işçisinin Türk Metal'den istifalarını, iş durdurma ve fabrika işgallerini engellemek, fabrikalardaki işçilerin birliğini ve hak arama bilincinin önüne geçilmek istenmiştir. Yapılan gözaltılarla eylemliliklerin son bulması planlanmış ve eylemleri yönlendiren Metal İşçileri Birliği kriminalize edilmeye çalışılmıştır. Ancak müvekkiller gözaltındayken Ankara'da Türk Traktör, Kocaeli'de Ford Otosan'ın başlattığı eylemler göstermiştir ki metal işçisi uyanmıştır ve artık ne Türk Metal ne MESS, ne de polis operasyonları bu uyanışı durduramayacaktır.

Türk Traktör grevinden gözlemler

Türk Traktör fabrikası (TTF) grev dalgasının şu ana kadar Ankara'da vurduğu tek yer oldu. Bunu grev patlamadan 5 gün önce görüştüğümüz işçilerle yaptığımız sohbetlerden öngörüydük. İşçilerin zorlamalarla Sakarya'ya götürülmesi, Sakarya'ya gitmeyi kabul etmeyenlerin işten çıkartılması, Ankara'da kalanlara 7/24 mesai yaptırılması ve sendikanın sayısız ihaneti TTF'yi ' kibrit çaksan uçacak ' hale getirmişti. Ve kibrit geçtiğimiz perşembe çakıldı.

Aradan bir hafta geçti. İşçiler ilk günkü gibi kararlı. Direniş, kararlılığını bahçeye yapılan tahta evlerle gösteriyor. Yönetimle yapılan görüşmelerde tüm metal işçileri ile ortak talepler dillendiriliyor. Buna ek olarak çalışma gününün 5 güne indirilmesi ve zorunlu mesailerin kaldırılması isteniyor.

Hareketin kalesi Reno'da direniş bitirilmişken grevin ne kadar süre daha devam edeceğini göreceğiz. Zaten işçilerin gözü kulağı daha çok Ford'da. Direnişin sonucu ne olursa olsun, TTF işçileri Ankara'da tek başına ve uzun süreli direnmenin gururunu yaşamayı hak ettiler.

Direnin bir getirisi de Ankara ve Sakarya'da çalışan işçilerin arasındaki buzların erimesi oldu. Ankara'da kalan işçiler Sakarya'ya gitmeyi kabul ettikleri için Erenler Fabrikası'ndaki işçilere kırgındı. Fakat mücadele ve mücadelenin kader ortaklığı bu soğukluğu çok büyük oranda kırdı. Bunda direnişin ikinci gününde Sakarya Erenler Fabrikası'ndaki işçilerin ona yakın arabayla Ankara'daki direnişi ziyaret etmesinin büyük payı var.

Öncü işçilerin komiteleşmenin önemini kavraması ise direnişin en büyük artışı. Gelecek günler TTF işçisi ile Koç arasındaki çatışmanın daha sertleşeceğinin habercisi. Bunu bilen işçiler ise yarınlarına hazırlık yapmanın derdinde.

Ankara'dan bir Kızıl Bayrak okuru

Fomara'da bir direniş türküsü

*"Yaktık bak gemileri
dönüş yok geri
işçilerin birliği
yenecek sizi!"*

Metal işçisinin kırılmayan direnişinin bir yarası daha kabuk bağladı. Bu sefer patronlar cephesi en ağır saldırı için sınıf devrimcilerini hedef aldı. 11 devrimci 5 gün boyunca direnişe yeni bir kale kazandırdılar.

Fomara'daki Bursa Emniyet Müdürlüğü giriş ve çıkışlarında tüm caddede yankılanan metal işçilerinin sloganları bunun habercisiydi. Sınıf devrimcileri nezairethanede büyüttükleri direniş ile metal direnişine her gün biraz daha dahil oldular. Daha ilk günden devrimciler için durum açıldı: Ne Türk Metal'in baskısı ne patronların tehdidi sökmüştü. Bu nedenle polisin bu "büyük terör operasyonu" sürpriz olmadı. Hele ki 20 Mayıs şafağında patronun ve işçi sıfatı taşıyıp ruhunu satmışların Coşkunöz kalesinde direnişi kırma çabası boşa düştükten sonra, sömür düzenini koruyanların saldırmaları tesadüf değildi.

Şimdi metal direnişi kaldığı yerden değil adım adım büyüyerek sürerken, Fomara'yı direnişin bir mevzisi yapanların, metal işçilerinin direnişinden güç alan sınıf devrimcilerinin 5 gün süren direnişlerini anlatmak gerekiyor. Zira yazacaksa tarih sınıfın şanlı silkelendiğini, hak için fiili grevlerini tüm saldırıların nasıl göğüslediğini, devrim iddiası taşıyan hatta eşitlik, özgürlük mücadelesi verenlerin durduğu yeri de yazacak/yazmalı. Bu yazı bunun bir kağıda dökülmüş notu. Çünkü biz tarih yazıcı değil yapıcılar olarak yaşadık, yaşayacağız...

Evden çıkışta başladı, Bursa'da patronlar ve Türk Metal çetesi adına devrimcileri tutsak alma operasyonunun işkencesi. Polisler sokakta yankılanan sloganları duymak istemiyordu, gerçeğin bir işçi ve emekçiye daha ulaşmasını istemiyordu. Fakat patronlardan çok ders almışlardı. İşkence bile bir uzlaş aracı hali olarak sunulmakta, esasta bir saldırı olan durum kendi içinde masumlaştırılırken, devrimci için kendi tercihi konumuna getirilmekte idi.

"Zorluk çıkarma canın daha çok acır" diyen işkenceci böylelikle sanki can acıtan değil ceza kesen bir hakim konumuna geldiğini düşünüyor olmalı. "Şunu yaparsan canın acımaz", "yaparsan senin tercihin nedeniyle acı çekersin"... Peki nedir çıkarılan zorluk? Metal işçisinin kazanacağını haykıran sloganların atılması! İşte budur polisin karşı durduğu tutum. Budur tüm soyutlama ile mahkum edilmeye çalışılan zorluk. Kaldı ki patron ve çete düzeni adına devrimcileri günlerce rehin almaya çalışanlara kabul denmesini beklemeleri ise direnişin ruhuyla birleşenleri hiç tanımadıklarını gösterir. Hele ki böyle bir tutsak almada kelepçe taktırmayı bekleyen polisin "direnme canın daha çok acır" demesi. Ve buna karşı bir devrimciden gelebilecek yalın bir cevap "Bizim canımızı bunlarla acıtılabileceğinizi mi sanıyorsunuz". Gözaltıların başladığı anda bittiğinin, fabrikada, hücrede, her yerde direnişin var olduğunun, baskı ve sömürüye karşı mücadele edenlerin baş eğmediğinin ilanidir sloganlarımız.

Bir yerde direniş türküsü böyle başlarken kentin diğer ucunda bir arabadan indiriliyordu devrimci metal işçileri. Devletin operasyonunun kapsamından habersiz aynı direniş ruhu, aynı fabrikalardaki mücadelenin özgüveni ile yanıtlanıyordu polisi. Silahları doğrultmuş gerçekleri susturmak için gelenler saldırırken devrimcilere, bir kent sloganlarla cınladı. "Metal işçisi kazanacak!"

O günün akşamına doğru Fomara'da buluştu tüm devrimciler. Hasret giderirken parmaklıklar arasından sıcak selamlarını salanlar diğer yandan alınan sayısından düşmanın korkusunu gördü. Binlerce metal işçisi eyleme geçmesin diye önüne çektikleri setleri yıkılanlar, şimdi bir terör propagandası ile hamle hazırlıyordu. Fakat hücreler arasındaki esprileri duyan der ki yok böyle bir durum sanki farklı odalarda kalan yoldaşlar sohbet etmek için aynı yerde buluştular. Zira her hücrede direnişin kırılmayacağını inancı vardı. Sınıfına güven vardı, direnişten umut katılmıştı hepsine. Neyler böylesi yüreklerle iki parmak demir, soğuk duvar, bilekte kelepçe. Kim kudretlidir o hücrede; buyruk verip diz çöken polis mi, sınıfının direnişini Fomara'ya taşıyan mı? Soru değil aslında bu cümle, hiç seçenek halini alamadı ki efendiler adına kapı kulluğu eyleyenlerin efendiliği. Gözaltında giderken "Sosyalizmin patronuyum, burada patron benim" diyen siyasi şube şefinin gün bitiminde ne patronluğu kaldığı ne cümle kuracak cüreti. Çünkü ilan edildi direnişin zaferi. Susan varken patron olunur, direnene patron tek bir asalaktır. Ama bu cümle polisin de ruh halini gösterdi, onlar patron olmaya öykünür, patronlar ve onların çeteleri adına hareket ederler. Devrimcilerse zaten işçidir, tarafı bellidir. Ne ben işçiyim demeye gerek duyarlar ne bunun için bir çaba harcarlar. Ama burjuvalar tam da bunu bildikleri için gerçeği örtmek adına operasyonun basın ayağını (işçi direnişini görmezden gelen ama buna karşı operasyonu manşetten veren) bunun iddiası üzerine

kurarlar. "İşçi değiller!". Gözaltında geçen torna bilgisi sohbetleri, çalıştıkları fabrikalardaki direniş ve sendikal örgütlenme deneyimleri, Türk Metal'in kara listeye aldığı için iş bulamama sorunu vs... Gerçek ortadaydı. Ki bir devrimci için ne sigortalı olarak ücretli kölelik düzeninin içinde bir çalışan olmak gerekli ne de meşru bir mücadelenin parçası olmak için sadece işçi olma zorunluluğu var. Evet işçi olmayanlar da vardı. Bir devrimci sınıfın gazetesi için oradaydı bir işsiz ve bir eğitim emekçisi de hücredeydi. Kamuda çalışınca sömürüye karşı durulamaz mı yoksa? Metal işçisi Spartaküslerini yaratmış köleliği yıkarken genç bir devrimci bunun için emek harcamaz mı? Yanıt belli safı belli olanlar hücredeydi. O hücrelerde olmayanlar ve olmayacak olanlar patronlardı. İşçi kanı döküp kârını arttıran patronlar, yolsuzluklarla anılan şirket yönetimleri, çete olup bağımsız hareket etmeye çalışan işçiyi linç edenler, işçi tepki göstermeden bulunsun diye fişleme dosyası sunanlar orada yoktu. Sendika adı taşıyıp işçiden kestiği aidatlarla sefa sürenler orada yoktu. İşçi olmayanları olabilir ama patron ve patron köpeği olmadıkları kesindi.

Dışarda bunun üzerinden işçilerin aklını bulandırmaya çalışanlar sandılar ki hücrelere atılanlar kopar hareketten. Her yeni eylem bilgisi alkışlarla karşılandı. Her gün atıldı sloganlar sanki Mako önünde, sanki Coşkunöz'ün bir fabrikasından diğerine yürürken sanki herhangi bir destekçi fabrikanın içinde atılır gibi. "Kaleyi düşürme gerisini düşünme!", "Ölmek var dönmek yok!" denirken yeni kalelerin eklenmesinin coşkusuyla Fomara'dan çıkıldı.

Devrimciler ufka bakıp özgürlüğün metresini hesaplarken operasyon çürümüş ve geride kalmıştı. Şimdi sınıfın maceracıları Bursa'daki kalelerin burçlarından direniş bayrağını Anadolu'ya yayıyor. Ve dillerinde aynı direniş türküsü...

Bursa'da gözaltına alınan bir sınıf devrimcisi

"Sınıfa karşı sınıf, d kapitalizme ka

7 Haziran Seçimlerine sayılı günler kala İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt'la seçim süreci üzerine konuştuk.

– **BDSP ve devrimci adaylar olarak neden seçimlere giriyorsunuz?**

Bu ülkede işçiler, emekçiler, gençler, kadınlar, Kürt halkı türlü sorunlarla boğuşuyorlar. Tüm özgürlüklerimiz elimizden alınmış durumda. Sorunların, yoğun baskı politikalarının yarattığı bir öfke var. Bunlarla beraber aylardır Türkiye'nin gündeminde seçimler var. Sermaye düzeni ve onun temsilcileri, işçi ve emekçilerde "oy vererek" bir şeyleri değiştirebilecekleri algısını yaratıyor.

Düzen partileri yalan vaatlerini sıralayarak iki yüzlü bir şekilde işçi ve emekçilerin karşısına geçip oy istiyorlar. Sermayedarlardan aldıkları destek, kaynak ve imkanları sonuna kadar kullanıyorlar. HDP çatısı altında birleşen reformist hareket ise özü itibari ile bu sömürü düzenini demokratikleştireceğini söylüyor. Kısacası biriken öfke seçimler vesilesi ile düzen sınırları içerisinde tutulmaya çalışılıyor. Burjuva medya ve basın aracılığıyla da başka bir seçeneğin olmadığı sürekli olarak propaganda ediliyor.

Bizler, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu ve çıkarttığı bağımsız sosyalist adaylar olarak işçi ve emekçilere başka bir seçenek olduğunu söylüyoruz. Devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme çağrısı yapıyoruz. Politik atmosferin yarattığı olanakları kullanarak devrim ve sosyalizm programımızı işçi ve emekçilere taşıyoruz. Kısacası tüm toplumun politikleştirdiği ve arayışa girdiği bu dönemde, burjuva düzeni tüm pislilikleri ile teşhir ediyoruz. Çözümün ise diğerlerinin dediği gibi oy vererek "seçim" yapmakta değil, gerçek ve kalıcı kurtuluş için mücadele etmekte olduğunu anlatıyoruz.

– **Burjuva düzeni teşhir etmek için seçimlere katılmak, adaylar çıkarmak gerekli midir?**

Tek seçenek bu değil. Ancak içerisinden geçmekte olduğumuz dönemi, toplumsal muhalefet ve sınıf hareketinin verili tablosunu göz önünde bulunduruyoruz. Bu tablo içerisinde sınıf devrimcileri olarak seçimlere bağımsız sosyalist adaylar göstererek katılmak devrimci sınıf çalışmamızda yaratacağı sonuçlar açısından en uygun tercih olarak karşımıza çıkıyor.

"Tek hedefimiz

işçi-emekçileri mücadeleye katmak"

– **Tekrar seçim çalışmasına dönecek olursak, seçim çalışmasında hedefleriniz nelerdir? BDSP olarak nasıl bir seçim çalışması yürütüyorsunuz?**

Seçimleri bir amaç olarak değil işçi ve emekçileri mücadeleye katmada kullanılabilecek bir araç olarak görüyoruz. Tek hedefimizin işçileri, emekçileri, gençleri mücadeleye katmak, devrim ve sosyalizm saflarında taraflaştırabilmek olduğunu söyleyebiliriz.

BDSP olarak seçim sürecini bir bakıma çalışmalarımızın yoğunlaştığı bir kampanya süreci gibi değerlendiriyoruz. Seçimleri bir amaç olarak değil işçi ve emekçileri mücadeleye katmada kullanılabilecek bir araç olarak görüyoruz. Tek hedefimizin işçileri, emekçileri, gençleri mücadeleye katmak, devrim ve sosyalizm saflarında taraflaştırabilmek olduğunu söyleyebiliriz. Bu kapsamda alacağımız oyların da bizim için bir anlamı var. Ne kadar işçi ve emekçiye taraflaştırabildiğimiz bir göstergesi bizim için.

Sanayi havzalarında, fabrikalarda, kent meydanlarında, işçi ve emekçilere, gençlere, kadınlara farklı araçlar kullanarak ulaşmaya çalışıyoruz. Tabi ki çalışmalarımızı düzen partilerine göre çok sınırlı imkanlarla gerçekleştiriyoruz. Ancak yaratıcı çözümler bularak ve tüm imkanlarımızı seferber ederek düzenin seçim aldatmacası karşısında "Tek yol devrim!" çağrımızı etkin ve güçlü bir şekilde yapmaya çalışıyoruz.

Kuşkusuz ki sermaye devleti de bundan fazlasıyla rahatsız oluyor. Benim 1 Mayıs ardından 18 gün tutuklu kalmam ve Gebze'de devrimci seçim faaliyetlerimize yönelik gerçekleşen saldırılar bunu açık bir şekilde gösteriyor.

Bursa'da başlayan ve dalga dalga yayılan mücadele ise sık sık karşılaştığımız "Peki söyledikleriniz nasıl gerçekleşecek?" sorusuna somut ve ikna edici bir cevap olması açısından fazlasıyla yardımcı oluyor.

Seçim çalışmalarımızın temel gündemlerinden birisini her bir hakkın ancak ve ancak metal işçileri gibi mücadele ederek elde edilebileceğini anlatmak oluşturuyor.

"Düzenin demokratikleşmesi hedefleniyor"

– **HDP'nin yüzde 10 barajını aşıp aşamayacağı üzerinden bir dizi tartışma yürütülüyor. Düzen siyasetinin geleceği açısından hayli önemsenen bu tartışma veya HDP'nin pozisyonu sizin için ne ifade ediyor? Seçim sürecinde HDP'nin seçim programından farklılığını nasıl ifade ediyorsunuz?**

Bu düzenin pisliliklerinden, baskılarından bunalan ve bir arayış içerisinde olan kesimler için HDP bir umut olarak görülüyor. Seçim sürecinde HDP bir rüzgar yarattı ve "barajları yıkmaya" çağrısı yapıyor. "AKP'nin geriletilmesi" argümanı çerçevesinde liberal, aydın kesimler ve bazı sermaye gruplarının da desteğini alıyorlar. Böylesi bir sahiplenme ile HDP'nin yüzde on barajını aşması düzen siyasetinin temel gündemlerinden bir tanesi.

Evet, HDP'nin barajı aşıp aşmaması "AKP'nin geriletilmesi" planları çerçevesinde düzen siyasetinin dengeleri açısından farklılıklar yaratacaktır. Kürt hareketinin bundan sonra izleyeceği politikalar açısından da farklılıklar yaratacaktır. Ancak Kürt

üzene karşı devrim, rşı sosyalizm!"

hareketi mücadele çizgisini bu düzen sınırlarına hapsediği sürece özünde değişen bir şey olmayacaktır.

Bizim için aslolan HDP'nin programı ile ne ifade ettiğidir. HDP, sokak gücünü de ortaya koyarak bir süreç işletiyor. Ancak, programatik olarak bu düzenin demokratikleştirilmesi ötesinde bir iddiaları yok. En önemli farklılığımız da buradan gelmekte. Bugün içerisinde yaşadığımız emperyalist-kapitalist sistemin çelişkileri derinleşmişken bizim için verilmesi gereken en acil mücadele devrim ve sosyalizm mücadelesidir. Aynı zamanda işçi ve emekçileri oyalamamak, tersine gerçek ve kalıcı kurtuluşları için mücadeleye çağırarak açısından değerlendirdiğimizde, en gerçekçi mücadele programıdır bizim temsil ettiğimiz. Zira bizim programımız "Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!" çağrısıdır en özlü ifadeyle.

"Yaşamak için sosyalizmi seçin!"

– Bundan önceki seçimlere nazaran partilerin seçim programları ve bildirgelerinde kadın sorunu özel bir yer tutuyor. Özellikle kadına yönelik şiddete karşı alınacak tedbirler sıralanıyor. Burada HDP'nin kadın sorunu karşısında taleplerinin yanı sıra tüm adayları kadın olan da var. Bir kadın aday olarak, programınızda kadınların özgürlüğü için ne ifade ediyorsunuz?

Programımızla işçi ve emekçi kadınlara sesleniyoruz. Kadınların özgürleşmesinin ilk adımı olarak mücadeleye adım atmalarını görüyoruz. Sayısız işçi direnişinde, işgallerde, Haziran Direnişi sürecinde kadınların öne çıkışını izledik. Kadınlar mücadeleye katıldıklarında iki kat kararlı oluyorlar. Çünkü bu sistem

içerisinde erkek sınıf kardeşlerine göre iki kat fazla sömürülüyorlar. Sermaye devleti de bu sömürüyü büyümek için kadına yönelik şiddeti, baskıyı kendi eliyle besliyor. Bunun yarattığı bir öfke var. Son dönemde Özgecan eyleminde olduğu gibi bunun patlamalarını da gördük. Kimi reformist çevreler -HDP ve KP gibi- kadın sorununa dikkat çekiyorlar, bu sorun üzerinden oluşan duyarlılığı seçim sürecinde değerlendirmek istiyorlar.

Bizler ise seçim döneminde Emekçi Kadın Komisyonları olarak işçi ve emekçi kadınlara "Düzenin seçim aldatmacasını değil, yaşamak için sosyalizmi seçin!" çağrısı yaptık. Çünkü emekçi kadınların yaşadıkları sorunların kaynağında özel mülkiyete dayalı sömürü düzeni var. Ancak bu sömürü düzeni yıkıldığı koşullarda kadınların gerçekten özgür olmasının koşulları da yaratılabilmiş olacak. Bu kapsamda işçi ve emekçi kadınları gerçek ve kalıcı kurtuluşları için devrim ve sosyalizm mücadelesini büyümeye çağırıyoruz. Ayrıca kadına yönelik şiddet, kadın cinayetleri gibi yakıcı gündemler ve "eşit işe eşit ücret" gibi acil talepler için de mücadele çağrımızı sürdürüyoruz.

"Metal işçisi yanıtını verdi"

- Haziran Direnişi'nin 2. yıldönümü yaklaşıyor. Diğer yandan, seçimler öncesinde metal işçileri mücadele sahnesinde. 7 Haziran seçimleri öncesi ve sonrası için son gelişmeler ne ifade ediyor?

Düzen cephesinden baktığımızda seçim süreci işçi ve emekçileri kontrol altında tutmanın, büyüyen öfkelerini dizginlemenin bir aracı olarak kullanılmaya çalışılıyor. Reformist hareketlerin parlamentarist

hayalleri de sermaye devletinin bu çabalarına hizmet etmiş oluyor. Bunu 1 Mayıs sürecinde gördük ve şimdi de Haziran Direnişi'nin 2. yıldönümü vesilesi ile görüyoruz. 1 Mayıs ve Haziran Direnişi seçimlerin gölgesinde kalmış durumda.

Düzen cephesinin yoğun çabaları ile tüm Türkiye'nin gündemine seçimler oturmuşken, bu tabloyu metal işçileri dağıttı. Aslında işçi ve emekçileri seçim aldatmacası ile oyalamaya çalışan sermaye düzenine en güzel yanıtı da vermiş oldular. Sermaye devletinin bundan duyduğu büyük korkuyu işçilere yapılan baskı ve yıldırma politikalarından, metal işçilerinin sesi ve öncüsü olan Metal İşçileri Birliği'ne yapılan saldırılardan gördük. Ancak bu saldırılara, karalamalara rağmen metal direnişi tüm işçi ve emekçilerin gündemine girdi ve sahiplenildi. Herkes için büyük bir umut oldu.

Türlü hırsızlıklara, katliamlara imza atan sermaye düzeninin bugünkü temsilcisi AKP hükümeti ve sermaye devleti her ne yaparsa yapsın, seçimler sonrasında burjuva düzen siyaseti için beklenen ya da beklenmeyen hangi sonuç çıkarsa çıksın işçi ve emekçilerin, kadınların, gençlerin, Kürt halkının büyüyen öfkesi dizginlenemeyecektir. Çünkü seçimlerden çıkacak hiçbir sonuç onların beklentilerini, özlemlerini karşılayamayacaktır. Metal işçilerinin seçimler öncesinde başlayan ve dalga dalga büyüyen mücadelesi bunu kanıtlar niteliktedir.

Sınıf devrimcilerinin "bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemi" tahlilini yaptığı bu dönemde seçimler sonrasında da devrimci sınıf mücadelesini büyümek için tüm gücümüzü sarfetmeye devam edeceğiz.

Kızıl Bayrak / İstanbul

KAHROLSUN SERMAYE İKTİDARI YAŞASIN İŞÇİ-EMEKÇİ İKTİDARI!

İşçiler, emekçiler, kadınlar, gençler!

7 Haziran milletvekili seçimlerine sayılı günler kaldı. En sağından en soluna kadar karşımıza oy istemeye çıkan partilerin hepsi bu seçimin “hayatı” bir seçim olduğunu söylüyor. İktidar partisi “Yeni Türkiye”sini kuracağı bir çoğunluk için, muhalefet partileri ise AKP’yi iktidardan indiremeye bile frenleyecek bir sandalye sayısı için karşımıza çıkıp oy istiyorlar.

Meclise girme umudu olan ya da olmayan tüm partiler ise sonu gelmez bir vaat yarışındalar. Hangisini dinleseniz kendi iktidarlarında bizi ne kadar güzel günlerin beklediğinden dem vuruyorlar. Sanırsınız ki bugüne kadar çektiğimiz çilelerin sorumluları arasında hiç yoklar.

Kardeşler!

Karşımıza asla gerçekleştirmeyecekleri vaatlerle çıkmaları boşuna değil. Çünkü **onlar bizi sefaletle mahkûm eden bu sömürü düzeninin, yani “haramilerin saltanatı”nın bekçileridir.** Onların varlık nedeni, baskı ve sömürüye dayalı kapitalist düzenin “beka”sını korumak üzerine kuruludur. **Onlar, perde arkasından bu ülkeyi yöneten parababalarına, emperyalist tekellere hizmet etmek için varlar.**

Onlar vaat edecekler ki, gerçek gücümüzün farkına varmayalım, baskı ve sömürü düzenine boyun eğmeye devam edelim. Vaat edecekler ki, halklar birbirine düşman olsun, bir avuç emperyalistin çıkarı uğruna tüm dünya kan gölüne dönmeye devam etsin.

Kardeşler!

Ortalıkta uçuşan tüm sahte vaatlere inat, bugüne kadar sahip olduğumuz tüm haklarımızı diş diş mücadeleler ile kazandık.

Yasalarda grev hakkı yokken, grev hakkını kazanan ve yasalara yazdıran Kavel işçileri oldu. 1991 yılında asgari ücrete %90 zam yaptıklarında, onbinlerce işçi haklarına sahip çıkmak adına grevdeydi.

“Taşeron işçilere kadro veriyoruz!” masalları anlattıklarına aldanmayın. Taşeron karayolu işçileri ellerinde kesinleşmiş yargı kararı olmasına rağmen 4 yıllık bir mücadelenin sonucunda kadro haklarını söke söke aldılar.

Yiğit Filistin halkı, onyıllardır sürdürdüğü onurlu direniş olmasaydı emperyalist dünyaya kendi varlığını kabul ettirebilir miydi?

Kürt halkı, Alevi emekçiler, kadınlar; hepsi sahip oldukları hakları diş diş mücadeleler ile kazandılar. Bugün, tüm sahteliğine rağmen “açılım” oyunları sergileniyorsa, bu bile yıllardır verilen mücadelelerin

eseridir.

Ve hepsinden önemlisi, bugün bizleri sömürü düzenine boyun eğdirmek için kullandıkları **“genel oy hakkı”** bile 1800’lü yılların sonunda Avrupa’da işçi sınıfının yıllarca verdiği mücadelenin sayesinde kazanıldı.

Kardeşler!

Bugüne kadar verdiğimiz mücadeleler ile bu hakları kazandık. Daha fazlasını kazanmak da yine bizim ellerimizdedir.

Önümüze vaat olarak serdikleri haklarımızın hepsini kazanabiliriz. Ancak bunun yolu, önümüze gelen pusulada yer alan partilerden birine oy vermekten geçmiyor. Bunun tek bir yolu var! Kaderimizi kendi ellerimize almak, onurumuz ve geleceğimiz için mücadele etmek.

İşçiler, emekçiler, kadınlar, gençler!

Önümüzde bir seçim var.

Ancak bu seçim, 7 Haziran günü sandığa gittiğimizde önümüzdeki pusulada yer alan partiler arasında bir seçim değil!

Bu seçim, bizleri ezen, sömüren baskı ve zulüm düzeni olan kapitalizm ile insanlığın eşit ve özgür geleceğini temsil eden sosyalizm arasında.

Bu seçim, yaşamı alinterimiz ile var etmemize rağmen, parababaları tarafından yönetilmeyi kabul etmek ile dünyayı yönetmeye aday olmak arasında.

Kardeşler!

Biz diyoruz ki, yaşamı var eden ellerimiz sadece bu ülkeyi değil, dünyayı bile yönetebilir.

Sömürünün, açlığın, yoksulluğun olmadığı, herkesin eşit olduğu, savaşın ne anlama geldiğinin dahi bilinmediği bir dünyayı kurabiliriz.

Bunun için, önümüze sürdükleri yaldızlı vaatlere aldanmayalım diyoruz.

Bunun için, baskı ve sömürü düzenini çekiştirerek yeni bir elbise gibi üzerimize giydirmeye çalışan hayallere kanmayalım diyoruz.

Bunun için, sizleri insanlığın eşit ve özgür geleceğini temsil eden sosyalizm mücadelemize omuz vermeye davet ediyoruz.

Ve diyoruz ki,

Ya kapitalist-emperyalist barbarlık, ya sosyalizm! TEK YOL DEVRİM!

Melek Altıntaş

Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı

BDSP sosyalizm mücadelesini büyütmeye çağırıyor!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), İstanbul, Kocaeli ve İzmir’de yürüttüğü seçim faaliyetleriyle işçi ve emekçileri devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütmeye çağırırdı.

İstanbul

İstanbul’da Avrupa Yakası 3. bölgede yürütülen seçim çalışmaları kapsamında 25 Mayıs Pazartesi günü Yenibosna Zafer Mahallesi’nde, 26 Mayıs Salı günü ise Şahintepe Salı Pazarı çıkışında stand açıldı.

Stand çalışmalarında BDSP’nin seçim bildirgelerinin yanısıra bağımsız sosyalist aday bildirilerinin de dağıtımı gerçekleştirildi.

Dağıtımların ardından her iki mahallede de ev ziyaretleri gerçekleştirildi.

Ayrıca Sefaköy, Gültepe ve İnönü mahallelerinde ve Yenibosna Zafer Mahallesi’nde bağımsız sosyalist aday bildirisi dağıtıldı.

23 Mayıs’ta Şirinevler ve Yenibosna’da billboardlara yapılan afişler ile işçi ve emekçilere metal işçileriyle dayanışma ve 24 Mayıs’ta “Tek yol devrim!” demek için buluşma çağrısı ulaştırıldı.

Cennet Kapalı Cadde girişinde çadır açıldı.

21 Mayıs Perşembe günü sabah saatlerinde Zeytinburnu metrobüs çıkışında işçi ve emekçilere BDSP’nin seçim bildirgesiyle birlikte bağımsız sosyalist aday İpek Bozkurt’un bildirileri ulaştırıldı.

22 Mayıs’ta Sefaköy metrobüs çıkışında çadır açılarak, marşlar eşliğinde seçim bildirgeleri ve aday bildirilerinin dağıtımı gerçekleştirildi. Diğer yandan *Kızıl Bayrak* gazetesi de işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Esenyurt’ta yaygın ve yoğun bir seçim çalışması ile işçi ve emekçilere bir yandan düzenin teşhiri yapılırken diğer yandan çözümün Bursa’daki metal fabrikalarında ateşlenen ve ülkenin birçok fabrikasına yayılan direnişin yolundan geçtiği anlatıldı.

Örnek Mahallesi, Kuruçeşme, Depo, Avcılar ve Yeşilkent mahallelerine yaygın şekilde seçim afişleri yapıldı. Mahallelerde bildiriler dağıtıldı.

“Tek yol devrim” şiarı yankılandı!

Devrimci seçim çalışmaları kapsamında 24 Mayıs’ta Esenyurt Meydanı’nda çadır kuruldu. “Ne seçim ne meclis, tek yol devrim demek için; metal işçilerinin direnişini selamlamak için; ben de MİB’liyim demek için” çağrısı yapılan buluşmanın hazırlıkları öğle saatlerinde çadır kurulmasıyla başladı.

BDSP flamaları ile seçim sloganlarının yer aldığı pankart ve dövizlerin yanı sıra metal işçilerinin direnişini konu alan fotoğraflar da çadırların etrafına asıldı. Metal işçilerinin direnişini selamlamak için hazırlanan pankartlar da çevreye asıldı.

Kurulan ses sistemiyle hem düzen partileri ve kurumları teşhir edildi hem de devrimci marşlar çalındı.

Sınıf devrimcileri gün boyunca meydana bulunan işçi ve emekçilere bir yandan sesli propaganda yaparken, bir yandan da seçim bildirgesi ve aday bildirilerini dağıttılar. Binlerce bildiri ve

bildirgenin kullanıldığı çalışmada birçok işçi, emekçi ve genç ile sohbet edildi.

Kitle çalışmalarının yanı sıra ezgiler ve devrimci marşlar hep bir ağızdan söylendi. Coşkulu halaylarla Esenyurt Meydanı eylem alanına çevrildi.

Sınıf devrimcileri 25 Mayıs'ta BDSP'nin seçim afişlerini **Kartal** merkez, Karlıktepe ve Esentepe mahallelerine yaygın bir şekilde yaptılar.

Kartal merkezde afiş yapılırken sivil polislerin afişleri sökmeye çalışması sınıf devrimcilerinin müdahalesiyle boşa düşürüldü.

Bankalar Caddesi üzerinde ve çay bahçelerinde seçim bildirgeleri ve *Kızıl Bayrak* gazetesi emekçilere ulaştırıldı.

Ümraniye'de İMES A ve E kapılarında bir yandan seçim bildirgeleri dağıtılırken, bir yandan da işçilerin gerçek kurtuluşunun direnen metal işçilerinin yolu olduğu anlatıldı. Ayrıca Sarıgazi merkezde stand açılarak seçim bildirgesi dağıtımı ve *Kızıl Bayrak* gazetesi satışı yapıldı.

Fabrika bazlı toplantılar ve ev toplantıları yapılarak seçimler ve yükselen sınıf hareketi üzerine sohbetler yapılan Ümraniye'de seçim afişleri Sarıgazi merkez, Yenidoğan ve Sultanbeyli otobüs güzergahı, 1 Mayıs Mahallesi, Akpınar Mahallesi, Çamlık, Madenler, Dudullu, İMES, Tavukçuyolu üzeri ve Şile Yolu'na yaygın bir şekilde yapıldı.

İzmir

Menemen'de sınıf devrimcileri, İngiliztepe Mahallesi civarında da aday tanıtım bildirileri ve etkinlik el ilanlarının dağıtımını gerçekleştirdi.

26 Mayıs'ta yapılan etkinlikte ilk olarak müzik yayını eşliğinde marş ve türküler söylendi. Daha sonra BDSP temsilcisi ve Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Muharrem Subaşı konuşma gerçekleştirdi. Konuşmalarda Bursa'da başlayıp dalga dalga yayılan metal direnişinin işçi ve emekçilerin izlemesi gereken yolu gösterdiğine vurgu yapıldı.

Son olarak 31 Mayıs'ta Menemen'de gerçekleştirilecek seçim şenliğine nasıl hazırlanılacağı tartışıldı ve halaylarla etkinlik bitirildi.

Gebze

Kocaeli'ye bağlı Çayırova'da emekçi mahallelerini seçim afişleriyle donatan BDSP'liler, bir taraftan polisin engellemeleriyle karşılarken emekçilerin de sahiplenmesiyle faaliyetlerini sürdürdüler.

Çayırova'da Özgürlük Mahallesi, Adem Yavuz Mahallesi, Atatürk Mahallesi ve Erişler, Can Emlak bölgeleri afişlerle donatıldı.

Emekçilerin kapılarını çalan BDSP'liler aday bildirileri ile seçim bildirgelerini dağıttılar. Aynı zamanda işçi ve emekçilere gündeminde metal sürecine yer veren *Kızıl Bayrak*'ın da satışı gerçekleştirildi. Emekçilerin *Kızıl Bayrak*'a yoğun bir ilgi gösterdiği gözlemlendi.

Çayırova'da Yeni Mahalle Cumartesi Pazarı'na da stand açan sınıf devrimcileri, işçi ve emekçilerle ağırlıklı olarak metal süreci üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Darıca Kahveler Meydanı'nda gerçekleştirdikleri stand faaliyetiyle bildirgeler emekçilere ulaştırıldı ve *Kızıl Bayrak* satışı gerçekleştirildi. Her yerde olduğu gibi Darıca'da da seçim sürecinden çok metal sürecinin konuşulduğu faaliyete ilgi yoğundu.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Kocaeli-İzmir

Baskı ve sömürüden kurtulmak için...

TEK YOL DEVRİM!

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

Ben **İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt**. 1 Mayıs'a katıldığım için keyfi gerekçelerle tutuklandım. 18 gün süren tutsaklığım sizlerin de desteğiyle 18 Mayıs'ta sona erdi.

Tutsaklığımın sona ermesiyle birlikte ben de tüm gücümle fabrikalarda, sokaklarda, meydanlarda gerçek ve kalıcı kurtuluşumuz olan **devrim** ve **sosyalizm** mücadelesini büyütme çağrısını yapmaya devam ediyorum.

Kardeşler!

7 Haziran seçimlerine sayılı günler kaldı. Düzen partileri sizlerden oy istiyorlar. Hepsisi de sermaye sahiplerinden aldıkları destek, kaynak ve imkanlarını sonuna kadar kullanıyorlar. Projelerini açıklıyorlar. Eğer “başa gelirlirse” bu projeleri hayata geçireceklerini, bizlerin sorunlarını çözeceklerini söylüyorlar.

Ancak tüm özgürlüklerimizin elimizden alındığı, **baskı**, **açlık**, **yoksulluk** ve **işsizlik**le geçen yaşantılarımızın bu projelerle değişemeyeceği ortadadır.

Kardeş halkların üzerine yağın bombaların, emperyalist savaşların bu projelerle son bulmayacağı ortadadır.

Kadına yönelik şiddetin, kadın cinayetlerinin, kadının ikinci sınıf cins olarak görülmesinin ve çifte sömürüsünün bu projelerle bitmeyeceği ortadadır.

Kürt halkı üzerindeki **ulusal inkar** ve **imhanın**, her türlü **din** ve **vicdan özgürlüğü** üzerindeki baskı ve inkar politikalarının bu projelerle çözüme kavuşturulamayacağı ortadadır.

Doğanın katledilmesinin, **“kentsel dönüşüm”** adı altında gerçekleşen **rantsal** dönüşüm planlarının bu projelerle engellenemeyeceği ortadadır.

Kısacası hiçbir sorunumuz başa gelecek parti ya da kurulacak hükümetlerle ve onların projeleri ile çözülemeyecektir. Çünkü tüm sorunlarımızın bugünkü kaynağı, içinde yaşadığımız **kapitalist düzendir**.

Evet, belki bizlerin verdiği oylarla “hırsız-katil AKP” gidebilir ve yeni kurulacak daha farklı hükümetler bu düzende birtakım iyileştirmeler yapabilirler. Ancak bu düzen yıkılmadığı sürece hiçbir sorunumuz kalıcı olarak çözülmeyecektir. En ilerici, dürüst hükümet dahi kapitalizmin sömürüye-baskıya dayalı çarklarını sürdürmek zorundadır.

Peki ne yapacağız?

Sermaye düzeni seçim aldatmacası içerisinde bizlere yapabileceğimiz tek şeyin düzen partilerinden birisine oy vermek olduğunu söylüyor. Ancak bizlerin başka bir seçeneği daha var!

Bu seçeneği Bursa'da **Renault** fabrikasında başlayan ve dalga dalga yayılan metal işçilerinin mücadelesi gösteriyor. Gelecekleri ve hakları için direnen metal işçileri artık geleceklerini kendi ellerine aldılar. Üretimden gelen güçlerini yani işçi sınıfının en büyük silahını kullanıyorlar. Onlar, bizlere sorunlarımızın **kurulacak sandıklar**, **seçilecek hükümetlerle** değil **ancak ve ancak mücadele** ile son bulabileceği mesajını veriyorlar.

Bizler **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun çıkarttığı bağımsız sosyalist adaylar olarak sizleri seçim sandıklarına değil, metal işçilerinin yolunda sınıf mücadelesini büyütme çağırıyoruz. Karşınıza oy istemek için hazırlanmış seçim bildirgeleri ile değil gerçek ve kalıcı kurtuluşumuz için mücadelesini verdiğimiz **devrim** ve **sosyalizm** programımızla çıkıyoruz.

Tüm işçi ve emekçileri, gençleri, kadınları **“Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!”** mücadelesini büyütme çağırıyoruz.

İşçi ve emekçiler olarak irademizi ortaya koyalım, seçimimizi mücadeleden, devrim ve sosyalizmden yana yapalım!

İpek Bozkurt

İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı

Kocaeli'de devrimci faaliyete saldırılar sökmedi

Çayırova'da aday tanıtım etkinliği

Sınıf devrimcileri 23 Mayıs'ta Çayırova'da aday tanıtım etkinliği gerçekleştirdi. Sermaye partilerini teşhir eden konuşmayla başlayan etkinlikte milletvekilleri ve patronlar arasındaki ilişkiyi teşhir eden bir tiyatro oyunu sergilendi. Ardından ise BDSP Temsilcisi ve Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan aldılar.

BDSP temsilcisi Türkiye'de gerçekleşen seçimlerin demokrasi aldatmacası olduğunu söyleyerek başladığı konuşmasında mecliste belirlenen yasaların sermayeye hizmet ettiğini belirtti.

BDSP temsilcisi, düzen yıkılana kadar mücadelenin şart olduğunu ve metal işçilerinin eylemlerle elde ettikleri kazanımların bir mücadelenin ürünü olduğunu vurguladı.

Konuşmanın devamında düzen partilerinin ve reformist solun işçi ve emekçileri seçim vaatleri ve parlamentarist hayallerle düzene yedeklediği anlatıldı. Diğer yandan da geçmişin devrimci partilerinin bugün meclisten medet umdukları vurgulandı.

“Devrim programında birleşelim”

Sosyalist aday Mehmet Doğan ise konuşmasına 23 yıldır işçi olduğunu ve Feniş Alüminyum'da direnişçi bir işçi olduğunu söyleyerek başladı. İşçi sınıfının yaşadığı sorunları kendi yaşadığı örneklerle de açıklayan Doğan, Feniş patronunun da eski bir milletvekili olduğunu söyledi.

Doğan, aynı zamanda mecliste işçi ve emekçilerin haklarını gasp eden yasaların çıkartıldığını ifade etti.

Mehmet Doğan burjuvazinin bin bir türlü oyunlarına rağmen grevi devam ettiren metal işçilerinin yolundan yürünmesi gerektiğini de vurgulayarak işçi ve emekçilerin seçimlerde düzen partilerinin vaatlerine kanmaması gerektiğini söyledi.

Aynı zamanda reformist solun da çözüm yolu olarak meclisi işaret göstermesinin hayallerle emekçileri kandırmak olduğunu ifade ederek sermaye devletin değirmenine su taşıdığını ifade etti.

Mehmet Doğan'ın ardından soru-cevap kısmına geçilerek sorular cevaplandı. Ardından ise İbrahim Kaypakkaya şahsında Mayıs şehitleri için bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Gebze

Kocaeli'nin pek çok ilçesinde devrimci seçim faaliyetini yaygınlaştıran sınıf devrimcileri, 24 ve 25 Mayıs'ta devrimci seçim faaliyeti sırasında kolluk güçlerinin saldırısına uğradı.

Dilovası'nda seçim standına saldırı

24 Mayıs'ta Dilovası merkezde stand açan ve merkeze bağlı sokaklarda seçim bildirgelerinin dağıtımını ve afiş çalışması yürüten sınıf devrimcileri polislin keyfi engellemesiyle karşılaştı. Mahalle arasında dağıtım yapan iki sınıf devrimcisinin önü sivil araçla kesilerek bildirgelerin yasal olmadığı, izin alınmadığı gerekçesiyle sınıf devrimcileri karakola götürülmek istendi.

Kendi iradeleriyle araca binmeyen BDSP'liler darp edilerek araca zorla bindirildi ve karakola götürüldü. Diğer taraftan iki resmi ve bir sivil araç Dilovası merkezde açılan standı gelerek rutin GBT uygulaması yaptıklarını ve kimlikleri görmek istediklerini söylediler. Standda bulunan Kızıl Bayrak gazetesinin, seçim bildirgelerinin yasal olmadığını, stand açılması için izin alınmadığını söyleyerek standı devirmeye ve yayınları almaya çalıştılar. Bunun üzerine standın önüne geçilerek hiçbir materyalin verilmeyeceği belirtildi. Çıkan arbedede polis biber gazına sarılarak 3 tüp biber gazıyla sınıf devrimcilerini etkisiz hale getirmeye çalıştı. Bir sınıf devrimcisi polis aracına zorla bindirildi. Çevrede toplanan emekçilerin sahiplenmesiyle polis araçları kapılarını bile kapatmaya fırsat bulamadan hızlıca kaçtı. Yoğun biber gazından etkilenen devrimcilere çevreden destek geldi. Emekçiler ve HDP Dilovası ilçe başkanı ve üyeleri de gelerek standı yeniden kurmaya yardım ettiler ve faaliyet sürdürüldü.

Karakola götürülen 3 sınıf devrimcisi polis tarafından darp edildi ve sözlü tacize maruz kaldı. Bir kadın devrimciye ayrıca sözlü tacizde bulunuldu. Karakolda işlemler sürerken faaliyet sürdürüldü ve Dilovası merkezde gerçekleşen polis saldırısıyla ilgili bir

açıklama yapıldı.

Sonrasında BDSP'nin Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan alanda, işçi ve emekçilere seslendi ve saldırıyı kınadı.

Sınıf devrimcilerinin alınmasıyla birlikte faaliyet sona erdi.

İzmit'te de polis saldırısı

25 Mayıs'ta devrimci seçim faaliyetini Kocaeli'nin merkez ilçesi İzmit'e taşıyan sınıf devrimcileri, Halkevi durağı civarında afiş yaptıkları sırada polis saldırısına uğradı. Azgınca saldıran polis, sınıf devrimcilerini ters kelepçe yaparak gözaltına aldı. Gözaltına alınan sınıf devrimcileri akşam saatlerinde serbest bırakıldılar.

Doğan: Korkularını büyüteceğiz!

Polis saldırılarına ilişkin açıklama yapan Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan, “Korkularını büyütme, sokaklarda olmaya devam edeceğiz” dedi. Doğan açıklamasında şunları ifade etti:

“Fabrikalarında işçilerin oluk oluk kanı akıtılan, sokaklarında kadına yönelik şiddetin kol gezdiği, zehirli atıkları, baz istasyonları vb. ile çevre kirliliğinin, kanser vakalarının yoğun olduğu Kocaeli'nin her bir noktasında işçilerin, emekçilerin, kadınların, gençlerin, Kürt halkının örgütlü mücadelesini yükselteceğiz.

Sermaye partileri yeni Soma'lar, yeni Torunlar yaratmak istiyor. Onlar Kürt illerinde kan dökmek istiyor. Onlar yeni Özgecanlar'ın yaşanmasına göz yumuyor. Onlar gençliği geleceksiz bırakıyor. Onlar bizlerin birlikte hareket etmesinden korkuyor.

Korkuları olmaya, korkularını büyütme devam edeceğiz! Sokaklar bizimdir!

Tek yol DEVRİM ve devrime giden yol SOKAK'lardan geçer!”

Kızıl Bayrak / Kocaeli

İsraf ve yolsuzluğa çerez parası diyenlerden hesap soralım!

İsraf ve yolsuzluğun kaynağı kapitalizme karşı mücadeleye!

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek geçtiğimiz günlerde yaptığı bir açıklamada devlet kurumlarında kullanılan makam araçlarının masraflarına 'çerez' benzetmesi yaparak şunları ifade etmişti: *"Taş çatlasa 2 bin genel müdür var. Hadi 40 müsteşar ve 100 müsteşar yardımcısı olsa abartıyorum, 26 bakan bunların hepsini toplasanız Türkiye'nin milli gelirinde, bütçesinde çerez parası değil, çerez."* Kocaeli'de görev yaptığı dönemde makam tuvaletini altınla kaplatan Hatay Valisi Topaca'ya jet tahsis edildiği de ortaya çıktı. O vali ve Maliye Bakanı hala görevlerinin başındalar.

Dinci partinin artan ithalat nedeniyle, yurt içi tasarruf neredeyse tükenme noktasına geldi. 2002 yılında dış ticaret açığının milli gelire oranı "yüzde 6.7", cari açığın milli gelire oranı ise "yüzde 0.3"tü. 2013 sonunda dış ticaret açığının milli gelire oranı "yüzde 12.1'e", cari açığın milli gelire oranı ise "yüzde 7.4'e" çıktı. Sonuç olarak, artan dış ticaret açığı ve cari açık, yurt içi tasarrufu eritti. Tüm bunlardan dolayı AKP iktidarı israfta, gelmiş geçmiş en büyük rekorların altına imza atan bir iktidar olarak tarihteki yerini aldı.

Kapitalizm bir yanıyla israftan beslendiği için bugüne kadar işbaşı yapan tüm sermaye hükümetleri israfta sınır tanımadılar. AKP iktidarı başlangıçta dinci kimliğini kullanarak, kul hakkı yemeyeceği iddiasıyla geniş emekçi kitleleri etkilemeyi başardı. Bir süre sonra iktidar koltuğunda yerini sağlamlaştırdıkça yolsuzluk ve israfta tüm sermaye hükümetlerini aşan bir performans sergilemeye başladı.

Dinci partinin tüm üst yönetimi israf ve yolsuzluğun doğal birer temsilcisi haline geldi. Bunlardan biri de Abdullah Gül'dü. AKP iktidarının Cumhurbaşkanlığı'na taşıdığı Abdullah Gül emekli olduğunda önemli ayrıcalıklar elde etti. Abdullah Gül Köşk'ten ayrılırken 100'ün üzerinde devlet görevlisini kendisine hizmet etmek üzere yanında götürdü. Huber Köşkü gibi İstanbul'un en görkemli malikanelerinden birini mesken tuttu.

Sermaye düzeninin siyasetçileri arasında yalancılar sultanlığının en önemli ismi olan AKP'nin ebedi şefi Tayyip Erdoğan, kendi yağmalarını masum göstermek için İngiliz kraliyet ailesinin harcamalarını örnek

gösterdi. Tayyip Erdoğan, 50 milyon Sterlin'e mal olan Buckingham Sarayı'nın restorasyonunun 5 milyar Sterlin'e mal olduğu yalanını insanların gözünün içine bakarak rahatlıkla söyleyebildi.

TOKİ'nin "açıkarsak ülke ekonomisi zarar görür" dediği Kaçak Saray'ın maliyetinin 10 milyar TL olduğunu örtbas etmeye çalıştı. Aynı durum lüks makam arabaları için de yaşandı. Türkiye'nin 2015 yılındaki bütçe açığının yaklaşık olarak 20 milyar TL civarında gerçekleşeceğinin öngörüldüğü düşünüldüğünde bütçe açığının yarısı Kaçak Saray'dan kaynaklanmaktadır. Yani 77 milyonun gelirleri ile giderleri arasındaki farkın yarısı Erdoğan'ın sarayından kaynaklanmaktadır. Tayyip Erdoğan'ın uçağı, makam araçları, gereksiz büyüklükteki koruma ordusu ve daha birçok başka şey eklendiğinde gerçek rakam TOKİ'nin işaret ettiği boyuta ulaşmakta, hatta aşmaktadır.

Balık baştan kokmakta, israfın en büyüğü üstteki bir elleri yağda bir elleri balda olan kapitalistlerden ve onların hizmetkârı olan devletlilerden kaynaklanmaktadır. Yani israf yukarıya, devletlilere uzandıkça artmaktadır. AKP iktidarının her kademesindeki hizmetkarları israftan nemalanmaktadır. Örneğin kamuda üst düzey bürokratların bir kısmında son dönemde makam odalarını yenileme furysı başladı. Devletliler, devletin her kademesindeki bürokratlar Tayyip Erdoğan'ın itibarda tasarruf olmaz emrini yerine getirmek için bir yarış içindeler. Milyon TL'yi bulan meblağlar harcanarak makam odaları yenilenmektedir.

Daha alt seviyedeki bürokratlar da israfta sınır

tanımamaktadırlar. Özellikle yurtdışı seyahatleri önemli bir israf kaynağı olarak öne çıkmaktadır. Hiçbir işi olmadığı halde birçok insan adeta haklarıymış gibi tamamen turistik amaçlı geziler yapmak için, uydurulmuş görevler kapsamında yurtdışına gönderilmektedir.

Devletliler gittikleri ülkelerde dışişleri yetkilileri tarafından karşılanmakta, en iyi otellerde kalmakta, en lüks restoranlarda yemek yemek ve bir sonraki seyahatte nereye gideceklerini düşünerek yurda dönmektedirler. Bir bakanlık heyetinin bir yurtdışı seyahati milyon Avro'yu bulabiliyor. Hatta yerine göre daha yüksek rakamlara ulaşabiliyor. Ayrıca, bunların dışında, daha sınırlı sayıda bürokratin katıldığı gezilerin sayılamayacak kadar çok olduğu dikkate alındığında israfın boyutları hakkında bir fikir edinilebilir.

Üretimin zaten durma noktasına geldiği, imalat sanayinin üretim içindeki payının yüzde 12 seviyesine gerilediği ülkemizde, tüketim, ulaştığı boyut itibarıyla ekonominin genel dengeleri içerisinde sürdürülebilir olmaktan çıkmaktadır. Devletlilerin artan ve önlenmesi yönünde hiçbir çaba sarf edilmeyen harcamalarının emekçilerin omuzlarına nasıl bir yük bindirdiği ancak gerçek rakamlar bir gün açıklandığında anlaşılabilecektir. Bu ülkenin işçi ve emekçileri, bu harcamaların, daha doğrusu israf ve yolsuzluğun aslında kendi parasından yapıldığını ve kendisi sahip çıkmadıkça emeğinin gözü önünde başkaları tarafından harcanmaya devam edileceğini anlayacağı güne kadar da bu rakamlar gizli kalmaya devam edecektir.

'Karşıyaka'da rant projesine hayır!'

Karşıyaka Futbol Stadyum projesine ilişkin Toplu Konut İdaresi Başkanlığı'nın (TOKİ) açmış olduğu ihale 28 Ocak 2014 tarihinde usulsüz biçimde gerçekleştirilip İzmir'in ve Karşıyakalıların gündeminde yer almış ve halk bu projenin "rant projesi" olduğunu ilan etmişti. 27 Mayıs'ta Karşıyaka Adliyesi önünde bir araya gelen Karşıyaka Halk Stadi Koruma Girişimi (KHSG) ve Karşıyaka Halk Formu (KHF) üyeleri basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasını yapan Şehir Plancıları Odası İzmir Şube Kurucu Başkanı Tuncay Karaçorlu, TOKİ

tarafından inşasına başlanan Karşıyaka Futbol Stadyumu'nun tüm kentlilik haklarını yok saymakta ve çiğnemekte olduğuna dikkat çekti. Bu kadar yoğun bir alanda böylesi bir projenin, hiçbir plan değişikliği koşulu taşımadığına vurgu yapan Karaçorlu, yapılacak stadyuma ait zeminin, bu büyüklükte bir yapılanma için uygun olmadığını ve bozuk bir zemin yapısına sahip olduğunu birçok raporla sabit olduğunu dile getirdi. Bu projenin rantsal bir proje olduğunu, bu alana AVM yapılmak istendiğini belirten Karaçorlu, stat alanının aynı zamanda 1 No'lu Afet Toplanma Merkezi olarak belirlenmiş olduğunu hatırlattı.

Yapımına başlanan stadyumun yanı başında Orman Bölge Müdürlüğü'ne bağlı fidan ve bitki yetiştirme noktası bulunduğunu söyleyen Karaçorlu,

18 metre yüksekliğinde planlanan böylesi büyük bir yapının, bölgenin hava akımını ortadan kaldıracağı gibi, devamında başka yapıları da gündeme getirerek Karşıyaka'da avuç içi kadar kalan yeşil alanın ve fidanlığın tehdit altına gireceğini belirtti.

Karaçorlu son olarak şunları söyledi: *"Karşıyaka Halk Stadyumunun iyileştirilerek korunmasını ve yeniden atletizm, tenis, yelken vb spor dalları için kullanabileceğimiz halka açık bir spor alanı olarak yapılmasını istemekteyiz. 15.000 kişilik Karşıyaka Futbol Stadyumunun ve AVM merkezinin bu alanda yapılmasını istemiyoruz. Ranta hayır diyoruz."*

Açıklamanın ardından KHSG ve KHF temsilcileri ile davayla ilgilenen avukat konuşma yaptı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Emperyalist çakalların dansı: Elmau Zirvesi

Kapitalist-emperyalist sistemin akbabalarını bir araya getirecek olan G7 zirvesi 7-8 Haziran günlerinde Almanya'nın Bayern eyaletinin küçük ve doğal zenginliğiyle göz kamaştırıcı Garmisch-Pantermkirchen'in yakınlarında bulunan Elmau Sarayı'nda yapılacak. Kapitalist toplumun tezat halini, doğa güzelliğine sahip olan bir bölgenin savaş suçlularının toplantısına ev sahipliği yapmak zorunda bırakılmasında da görüyoruz. Normal olarak yerleri en iyi durumda çalışma kampları olması gereken bu zevat, iki gün sürecek olan toplantıda dünyanın yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin nasıl paylaşılıp yağmalanacağını pazarlığını yapacaklar.

Silahların gölgesinde zirve

İnsanlığa ve doğaya karşı işledikleri suçlarının büyüklüğünün farkında olan finanskapitalin eli kanlı şefleri zirvelerini ancak silahların ve tankların koruması altında yapabiliyorlar. Savaş suçlularının buluşmasının yapılacağı bölge 26 Mayıs'tan itibaren karantina alanına dönüştürüldü. Alman emperyalizminin açıktan sevk ettiği 17 bin polise ek olarak 2 binden fazla Avusturya polisi de savaş suçlularının korunması için canlı kalkan olarak görevlendirildiler. Alınan olağanüstü önlemler bile, asalaklar sürüsünün korkularını yatıştırmaya yetmiyor. Zirveye katılacak olan suçlular topluluğunun güvenliği için her yol mübah sayılıyor, özgürlükler askıya alınıp burjuvazinin çokça övündüğü seyahat özgürlüğü ayaklar altında çiğneniyor. Almanya 26 Mayıs'tan 15 Haziran'a kadar komşu ülkelerle olan Schengen Sınırlar Kanunu'nu askıya alarak ülkeye giriş yapanları sınırlarda kontrol edeceğini açıkladı.

İki gün için 140 milyon Avro çöpe atılacak

Alman emperyalist devleti emekçilerin ödediği vergilerden iki gün sürecek olan kanlı buluşma için sınırsız harcamalarda bulunacak. Baş savaş suçlusu ABD emperyalizminin elebaşı Obama'nın helikopteri için ayrı, özel bir helikopter pisti yapıldı. G7'ler dönem başkanlığını devralan Almanya, Dünya Gıda Programı kapsamında açlığı dünya çapında 2030'a kadar sonlandırmayı hedeflediği yalan propagandasıyla iç ve dış kamuoyunu aldatmaya çalışsa da; dünyada açlık ve temiz suya ulaşamayan insan sayısının milyarları bulunduğu bir dünyada, iki günlük kanlı buluşma için Elmau Sarayı'na herhangi bir su sorunu ihtimaline karşı ikinci bir su tesisatı kurdu. Almanya içerisinde bile yoksulluk oranı çifte haneli rakamlarda seyrederken, iki gün sürecek olan emperyalist zirve için 140 milyon avro harcanacak.

Hükümet sözcüsünün diplomatik itirafı: "Kaynakları paylaşacağız"

Federal Almanya Hükümet Sözcüsü Steffen Seibert diplomatik bir "incelik" zirvenin amacını itiraf etti. Zira zirvede dünyadaki yeraltı ve yerüstü kaynaklarının

kullanımının ağırlıklı konu olacağı biliniyor. Bu haydutlara göre dünyanın herhangi bir köşesindeki yeraltı ve yerüstü kaynaklarının kullanımına karar verme hakkı bu emperyalist akbabalara aitt.

1998 yılında G7'nin Rusya'nın katılmasıyla G8'e dönüşmesi, dünyamızda "ebedi barışın" sağlanacağına dair liberal hayallerin, kapitalist sistemin çelişkilerinin yumuşadığı ve sınıf mücadelelerinin miladını doldurduğuna dair sosyal oportünist gerici safsataların bir anda ortalığı kaplamasına yol açmıştı. Burjuvazinin uşağı sosyal oportünist ve liberallerin balayıları uzun sürmedi. Kapitalizm hakkında ileri sürdükleri hayaller sefil bir beklenti olmaktan öteye geçemedi. 2014 Soçi zirvesi bu budaların başına yıkıldı. Emperyalist paylaşım savaşında geri adım atmayan Rusya, emperyalist batı tarafından aforoz edildi. Dünya "barışının" yeni projesi olan AB'nin egemen emperyalist haydudu, Alman tekellerinin başı Merkel "G-8'in bu şekilde varlığını sürdüremeyeceğini" söyleyerek noktayı koydu.

Avrupa'nın egemeni olarak, gericiliğin ve emperyalist saldırganlığın kalesi olarak yükselişini sürdüren Alman emperyalistlerinin ev sahipliğinde, Rusya olmadan G7'ler haydutlar zirvesinin yapılmasına karar verdiler. Dünya nasıl da hızlı dönüyor! Liberal uşakların ve sosyal oportünist zavallıların kapitalizm hakkında uydurdıkları "yeni" bestenin nağmeleri kulaklarımızdan silinmeden kılıçlar çekildi, barış yalanı emperyalist işgal ve savaşlar gerçeğine yerini bırakarak tuzla buz oldu...

Sosyal oportünizmin çöküşü

Almanya Hükümet Sözcüsü Steffen Seibert lafı dolandırmadan, liberal-sosyal oportünist uşaklarına acımadan açıkça konuşuyor; dünyadaki yeraltı ve yerüstü kaynaklarının kullanımının ağırlıklı konu olacağını, bunun dışında Ortadoğu'daki gelişmelerin, Rusya ile Ukrayna arasındaki gerilimin ve gündemdeki ekonomik konuların da ele alınacağını söylüyor. Rusya ve Çin olmadan, onlara rağmen, kapitalist tekeller için ölüm kalım sorunu olan yeraltı ve yerüstü kaynaklarının kullanımını barışçıl bir şekilde paylaşacaklar. Dünyamızın kanlı emperyalist

savaşlarla vaftiz edildiği bir zamanda buna kargalar bile güler! Buna ancak emperyalist barbarlıktan ödü kopan, sermayenin diktatörlüğüne karşı komünizm programı etrafında devrim savaşı yürütme cesareti olmayan, sosyal oportünistler ve reformist alçaklar inanırlar. Emperyalist efendilerinden 'toplumsal barış'ın sürmesi adına adil davranmalarını dilenerek, proletaryanın bağımsız siyasal programının üzerini külleyip (ve elbette devrimden de vazgeçmeden!) emperyalist haydutları 'kışkırtmadan' tedricen 'barış, adalet ve toplumsal huzurun' korunacağına bizleri de inandırmak istiyorlar. Burada vaaz edilen burjuva mülkiyet hakkına dokunmadan burjuvazinin toplumun efendisi olma ayrıcalığına dokunmadan kölelik koşullarının bir nebze de olsa düzeltilmesidir. Toplumsal mücadeleler tarihinden hiçbir şey anlamayan veya bildiklerini de gericilik yıllarında unutanların gizledikleri tarihsel bir gerçeklik vardır; kapitalist barbarlık taviz vererek önlenemiyor. Eğer böyle olsaydı, işimiz kolay olurdu! Kapitalist barbarlık on yıllardır elde ettiği sonsuz taviz ve oluşturduğu dizginsiz sömürü cennetinde silahlanma ve savaşlara başvurma ihtiyacı duymazdı. Çakalların leşi kapışma kavgasına tanıklık eden emperyalist zirveler, kapitalist özel mülkiyet sistemi hakkındaki gerici reformist hayalleri yerle bir ediyor.

Emperyalist savaşlara karşı devrim ve sosyalizm savaşlarını yükseltmeliyiz

G7'ler zirvesi dünya halklarına karşı açılmış bir savaşın derinleştirilmesidir. Zirve, dünyamızın emperyalist amaçlar uğruna yağmalanmasını amaçlıyor. Bugün Rusya ve Çin'e karşı bir araya gelen emperyalist haydutların birliğinin ne kadar ve hangi biçimler altında süreceğini güç dengeleri belirleyecektir. Kesin olan bir şey varsa, kanlı zirveler dünyamızda barışın egemen kılınmasından daha çok savaşların yayılmasına, açlık ve yoksulluğun katlanarak artmasına yol açacaktır.

Emperyalist haydutların güvenliği için milyon dolarları harcamaktan geri durmayanlar, kirli pazarlık zirvesini protesto etmek isteyen barış savunucusu güçlere karşı da savaş açıyorlar. Sınırları kapatıp, kapitalist sistemin ruhuna ters olarak serbest ticari anlaşmaları bile ayaklar altına alıyorlar. Barış güçlerinin "G-7 Elmau'yu durdur!" kampı için kiraladıkları, 7 bin metrekarelik alanın sahibini anlaştırmayı tek tarafı olarak iptal etmeye zorladılar. En basit protesto hakkına bile tahammül edemeyenler, ellerindeki bütün güç ve imkanları halklara karşı azgın bir savaşta kullanmaktan geri durmayacaklarını da böylece ibraz ettiler.

Halkların cevabı da aynı kararlılıkta ve bilinç açıklığında olmak zorundadır. İşçi sınıfı ve emekçiler emperyalist savaşlara karşı verdiği mücadeleyi, gerici savaşların kaynağı olan kapitalizme karşı proletaryanın iktidarı uğruna verdiği savaşla birleştirmelidir. Ara yol kalmamıştır.

Dünyada grevler, işgaller, gösteriler sürüyor...

Peru'da grevler ve sıkıyönetim ilanı

Latin Amerika ülkesi Peru'nun güneyinde, Çinli bir maden firmasının bir hafta önce 85 işçiyi işten atması üzerine başlayan protestolar sürüyor. Bir haftadır grevde olan işçilerin yaptıkları protestolar polislin gösteriye saldırmaları ile sokak çatışmalarına dönüştü. San Juan de Marcona kentindeki eylemlerde 38 yaşındaki bir işçi polislin kurşunuyla hayatını kaybetti.

İsly eyaletinde bulunan Amerika-Meksika tekeli Southern Copper Corporation'a ait bakır madenine karşı da gösteriler sürüyor. Yöre halkı, maden yapımına karşı sokağa çıkan çiftçiler ve inşaat işçileri, 1,4 milyar dolarlık açık maden işletmesi projesinin, tarımcılık yapılan bölgede toprağı kirleteceğinden endişe ediyor.

İsly'da Mart ayının sonunda başlayan eylemler yakın bölgelere de yayıldı. Peru hükümeti, bakır madeni projesine karşı düzenlenen gösterilerin şiddetlenmesi üzerine ülkenin güneyindeki Arequipa bölgesine asker gönderdi. Asker, grevi, protesto gösterilerini ve blokaj eylemlerini bastıramadı.

Cuma günü Cocachacra'da polis ve göstericiler arasında çıkan çatışmada 55 yaşındaki bir kişi polis tarafından öldürüldü. Bu, Mart ayından bu yana gösterilerde yaşanan dördüncü ölüm oldu. Olaylarda 200'ün üzerinde kişi de yaralandı. Olaydan sonra protesto gösterilerine önderlik eden bir kişi tutuklandı ve 9 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Eylemlerin sürmesi üzerine İsly ve Mollendo şehirlerinde 60 günlük olağanüstü hal ilan edildi. Bölgede 60 gün boyunca grev, açık toplantılar, yürüyüşler yasaklandı. Kişisel demokratik hak ve özgürlükler kısıtlandı. Bölgede kalacak olan askeri polis istediği zaman kişileri tutuklayabilecek, evlere baskın düzenleyebilecek. Söz konusu Tia Maria maden projesi protestoların ardından bir süreliğine donduruldu.

Sosyal ve politik örgütler ülkenin 7 bölgesinde 27 ve 28 Mayıs tarihlerinde 48 saatlik grev çağrısı yapmıştı. 25 Mayıs'ta ise maden, metal ve demirçelik işçileri süresiz greve başlamıştı. Peru'da 25 bölgenin 10'unda iş bırakma eylemleri sürüyor. Sendikalar grevlerin tüm bölgelere yayılacağını bildirmişti.

İtalyan havayolu şirketinde grev

İtalya'da Alitalia havayollarında pilot ve kabin çalışanları 25 Mayıs'ta greve gitti.

24 saatliğine greve giden pilot ve kabin memurları işten çıkartılmayacaklarına dair yazılı güvence istiyor. Grevden 12 bin 600 yolcunun etkilendiği ve hemen hiçbir uçuşun zamanında yapılamadığı, 130 uçuşun iptal edildiği belirtildi. Bari, Brindisi ve Cenova hariç tüm ülkede iç ve dış hat seferleri önemli ölçüde aksadı.

İspanya'da Telefonica işgali sürüyor

İspanya'da telekomünikasyon tekeli Telefonica Movistar şirketinde çalışan 30 bin işçinin grevleri sürüyor.

Grevdeki Telefonica çalışanları 23 Mayıs'ta Barcelona'da ikinci kez firmanın Mobile World Center

merkezini işgal ettiler. Birkaç kişinin çocuk arabalarıyla kapıdaki güvenlikçilerin dikkatini başka yere çekmelerinin ardından 30 kişi içeriye girerek binayı işgal etti. Daha sonra 700 kişi bu işgale destek verdi. İşgal sürüyor.

İki hafta önce de Telefonica binası grevciler tarafından işgal edilmişti. Patron grevcilerin talepleri üzerine bir pazarlığa oturmamıştı. Telefonica, kendine bağlı şirketlerde çalışanlar da dahil olmak üzere on binlerce çalışanın verdiği mücadele sonucu 5 Mayıs'ta CCOO ve UGT sendikaları ile imzalanan anlaşmayı baz alarak Telefonica'da grevin sona erdirilmesini talep etmişti. Patronla görüşen grev komitesi temsilcileri, emekçilerin taleplerinden uzak böyle bir satış sözleşmesine imza atmadılar. Bu anlaşma grev komitesi tarafından reddedildi. Bask bölgesi de dahil olmak üzere tüm İspanya'da greve devam etme kararı alındı.

Buna tepki olarak 12 Mayıs'ta protesto gösterileri ve yerel eylemlilikler düzenlendi. Vilanova kasabasında gerçekleşen sabotaj eylemi ile 600 Movistar abonesi kısa süreliğine bağlantı kuramadı.

28 Mart'ta Madrid'de başlayan grev 7 Nisan'da tüm ülkeye yayıldı. Grevciler, diğer taleplerin yanı sıra, herkese insan onuruna uyan iş sözleşmesi, hastalık ödeneği ve emeklilik hakkı talep ediyorlar.

Bunların yanı sıra kadrolu Telefonica Movistar çalışanları eşit adil ücret, 40 saat haftalık çalışma saati, ücretli izin, işyerinde güvenli çalışma koşulları talep ediyorlar. Ayrıca çalışma için gerekli olan materyaller ve araç ihtiyacının şirket tarafından sağlanmasını, sözleşme süresinin iki yıl olarak belirlenmesini istiyorlar.

Grev, gerici PP Hükümetinin yeni çalışma yasasına dayanarak Telefonica-Movistar'ın çalışanlarına 700-800 Euro aylık ücrete karşılık, günde 10-12 saat arası ve haftada 7 gün çalışma dayatmasına karşı gerçekleşti.

Ukrayna'da zamlara protesto

Ukrayna'da hükümetin elektrik ve su fiyatlarında düzenlediği zam protestolara neden oldu. 16 Mayıs'ta Kiev merkezinde toplanan 5 bin kişi gösteri düzenledi. 21 Mayıs'ta ise göstericiler parlamento önünde araba lastiği yaktılar.

Hükümet 1 Mayıs'ta soğuk ve sıcak suya yüzde 71 zam yapmıştı. Ukrayna halkı uzunca bir süredir

elektrik, su ve havagazı ücretini ödemekte zorlanıyor. Ocak ayında yayınlanan bir habere göre yan gelirleri yüzde 35 ve besin maddelerine, ulaşım ve sağlık hizmetlerine yüzde 50-200 arasında zam yapıldığından bu yana Ukrayna'da halkın yüzde 30'u faturalarını ödeyememekte.

Şili'de öğrencilerden protesto

Şili'de öğrenciler 9 yıldır parasız ve daha kaliteli eğitim için mücadele ediyorlar. Öğrenciler eğitim sisteminin eşitlikçi olmamasını, orta ve üst sınıf ailelerinin çocuklarının yurtdışında eğitim görürken, yoksul öğrencilerin bütçe ayrılmayan devlet okullarında okumak zorunda kalmasını ve yüksek harç ücreti istenmesini protesto ediyorlardı.

Cumhurbaşkanı Michelle Bachelet gelecek yıldan itibaren yaklaşık 260 bin öğrenci için ücretsiz yükseköğrenim sözü vermişti. Hükümet 2016 yılından itibaren yoksul ailelerden gelen üniversite öğrencilerinin yüzde 60'ının, 2017 yılında yüzde 70'inin ve 2020'ye kadar da yüzde 100'ünün ücretsiz eğitimden yararlanacağı yasayı meclisten geçirmişti. Eğitime her yıl 8,3 milyar dolarlık bir pay ayrılacağı bildirilmişti.

Cumhurbaşkanı Michelle Bachelet'in 21 Mayıs akşamı konuşmasını yaptığı sırada parlamento binası yakınlarında öğrenci dernekleri ve sendikalardan yaklaşık 6 bin kişi yolsuzlukları protesto etti. Polislin gösteriye saldırmaları üzerine 20 kişi yaralandı, 30'un üzerinde gösterici gözaltına alındı. Geçen haftaki protesto gösterileri esnasında iki öğrenci öldürülmüştü.

Genetik tekeli Monsanto'ya protesto

ABD şirketi Monsanto tekeli ve genetiği değiştirilmiş bitki ve zehirli tarım ilaçlarında tekelin rolü hafta sonunda dünya çapında 400 şehirde gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi. Gösterilere Paris'te 3 bin, İsviçre'de 2.500, Bregenz'de 3 bin kişi katıldı. Gösterilerde Monsanto'nun dağıtım politikası eleştirilirken, tüm dünyada insan ve hayvanlar üzerinde herbisit kullanımından kaynaklanan çevresel tahribata dikkat çekildi. Herbisit kullanımının derhal yasaklanması talep edildi.

Merkezi ABD - St Louis'te bulunan Monsanto tekeli, dünyanın en büyük gen ve herbisit üreticisi.

Almanya'da grevler

Almanya'da yılın ilk 5 ayında yaşanan grevler 2014 yılında yaşanan grevlerin toplamını geçti. Uyarı grevleri süresiz grevlere dönüşürken, sert sınıf mücadelesi her alanda sürüyor.

Makinistler grevi bitirdi

Almanya'da Tren Makinistleri Sendikası'nın (GDL) çağrısı üzerine yolcu ve yük taşımacılığında başlayan süresiz grev Alman Demiryolları İşletmesi'ni (Deutsche Bahn) harekete geçirdi ve patron ile sendika, müzakereleri sürdürecek iki arabulucu üzerinde uzlaştı. Uzlaşma süresince 17 Haziran'a kadar iş bırakma eylemi yapılmayacak.

Çarşamba günü Alman Demiryolları ile Demiryolları ve Ulaşım Sendikası EVG arasında anlaşma sağlandı. EVG sendikası 100 bin işçiyi temsil ediyor. Anlaşmaya göre 160 bin çalışan için 1 Temmuz 2015'ten itibaren ücretlerde yüzde 3,5 ve Mayıs 2016'dan itibaren 1,6 artış olacak. En alttaki ücret gruplarında ise artış en az 120 Euro olacak. Toplu sözleşmelerin başlamasından bugüne geçen süre için demiryolu işçilerine bir kereliğine mahsus 1.100 Euro ve her ay için 100 Euro ödenecek. Tüm Almanya'da 195 bin kişi demiryollarında çalışıyor.

GDL ile arabulucu komisyon arasındaki görüşmelerin içeriği henüz bilinmiyor. GDL Başkanı Claus Weselsky görüşmelerin tüm tren personeli için sürdürüleceğini bir kez daha vurguladı. Alman Demiryolları AG ise toplu sözleşmelerde aynı iş grubu için farklı anlaşmalara izin vermeyeceklerini açıklamıştı.

GDL, patronu kendilerini oyalamakla ve hükümetin yaz mevsiminde çıkaracağı yeni toplu sözleşme yasasını beklemekle suçluyor.

Söz konusu yasa, GDL gibi küçük sendikaların yetkilerini azaltıyor ve toplu sözleşme görüşmelerinin tek elden yürütülmesini sağlıyor.

Berlin'de süresiz grev oylaması

20 Mayıs Çarşamba gününden itibaren Berlin eyaletine ait üniversite kliniği Charite'de süresiz grev oylaması başladı. Oylama 5 Haziran'a kadar sürecektir. Geçtiğimiz haftalarda klinik çalışanları birçok kez uyarı grevine gitmişti.

Üniversite kliniğinde 13 bin kişi çalışıyor. Charite geçtiğimiz yılı 7,6 milyon Euro kârla kapatmıştı.

Sendika, klinik çalışanları için tüm vardiyalarda daha fazla kişinin çalışmasını talep ediyor.

Bazı gece vardiyalarında 1 kişinin ortalama 25 hastaya bakması gerekiyor. Charite bir grev gününde bir milyon Euro zarar ediyor.

Ver.di Sendikası iki yıldır Charité yönetimi ile asgari işçi uygulaması ve çalışanların sağlık güvencesi üzerinde tartışıyordu. Yönetim kurulu acil servis ve gece mesailerinde çalışan işçilerle ilgili öneri sunmuştu. Bu, 13 bin kişinin çalıştığı klinikte sadece 700 sağlık emekçisinin çalışma koşullarının düzeltilmesinin yolunu açmıştı.

Postacıardan uyarı grevleri

Alman Posta Hizmetleri'nde (Post AG) 4. tur

görüşmelerinde de uzlaşma sağlanamadı. Bunun üzerine mektup ve paket bölümlerinde çalışan binlerce işçi 25 Mayıs'ta uyarı grevine giderek iş bıraktı. Grev Salı günü de sürdü. Uyarı grevlerine katılımın yüzde 90'ın üzerinde olması, çalışanların sendikanın taleplerinin arkasında olduğunu ve patrona güvenmediğini gösteriyor.

Post AG yılın başında dağıtım ağını parçalamaya başlamıştı. Posta çalışanları işyerlerinin yok edilmek istenmesinden endişe duyuyorlar.

Posta hizmetlerinin şefi Frank Appel, Çarşamba günü tekelin Frankfurt'taki ana toplantısında kârı arttırmaktan söz etti. Kamu işletmesi olan posta hizmetleri üç milyar Euro kâr yapmayı planlıyor. 2017 yılında ise kârı 3,7 milyara yükseltmeyi planlıyor. Bu da sadece çalışanların sırtından elde edilecek kâr ile, bir başka deyişle posta hizmetlerini parçalayarak, çalışanları ucuz yan kuruluşlara devretmesiyle mümkün. Buna karşı çıkan posta çalışanları uyarı grevlerini sürdürüyor.

Appel'in 1 milyar artıştan söz ettiği esnada binanın dışında 3.500 kişi protesto gösterisi yaptı. 7 bin işçi ve emekçi de iş bıraktı. Patron her yolu deneyerek işçi ve emekçilerin grevini engellemeye çalışıyor. Grevdeki işçi ve emekçilerin işini posta memurlarına yaptırması üzerine Ver.di Sendikası grev kırıclığına karşı Bonn İş Mahkemesi'ne gitti. Mahkeme sendikayı haklı bulurken, bu kez de patron Berlin ve Brandenburg eyaletlerinde mektup ve paketleri ulaştırmak için Polonya'dan işçi getirerek çalıştırma yoluna gitti.

Patron postanede çalışan memurların grev kırıcısı olmadığını, gönüllü olarak iş üstlendiklerini açıkladı. Berlin'de işbaşı yapan Polonyalı DHL çalışanları da kendi isteği ile işbaşı yaptılar.

Bir devlet kurumu olan postane bu uygulamaları ile gerilimi tırmandırıyor. Ver.di ise "sosyal partner" umudundan vazgeçerek daha sert mücadelelere hazırlanmalı.

Süresiz grev sürüyor

Sosyal ve Eğitim Hizmetleri'nde çalışan personel ile anaokulu ve kreşlerde çalışan öğretmenlerin başlattıkları süresiz grev sürüyor.

Greve sadece Kuzey Ren Vestfalya'da 11 bini aşkın emekçi katıldı. Geçtiğimiz hafta bu sayı 10 bindi.

Hizmet Sendikası (Ver.di), Eğitim Emekçileri Sendikası (GWE) ve Memur Sendikası (DBB), yuva ve kreşlerde çalışan 240 bin çocuk yuvası eğitmeni ve sosyal hizmet personelinin ücret tarifelerinin yükseltilmesini ve ücretlere yüzde 10 zam yapılmasını istiyor. Zam oranını çok yüksek bulan patron tarafı ise talebi reddediyor.

Patron ile beş kez yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde bir sonuç alınamaması üzerine oylamaya gidildi ve Ver.di üyeleri arasında yapılan oylamada üyelerin yüzde 93'ü grevden yana karar verdi. Böylece maaşlarına 6 yıldır zam yapılmayan sosyal hizmet personeli ve çocuk yuvası eğitmenleri süresiz greve başladı.

Grev nedeniyle bozuk para sıkıntısı

Postdam eyaletinde para ve değerli kâğıtların taşımacılığını yapan Prosecur şirketinde çalışanların başlattıkları grev 4 haftadır sürüyor. Ver.di sendikası ve patron arasında uzlaşma sağlanmış değil. Grev nedeniyle Berlin ve çevresinde birçok mağazada bozuk para sıkıntısı çekiliyor. Bankamatikler para veremez hale geldi.

Brandenburg eyaletinde ulaşım sektöründe uzlaşma sağlandı. Ulaşım sektöründe iki hafta iş bırakma eyleminden sonra masaya oturan taraflar 13 Mayıs'ta uzlaştı. Ver.di bu anlaşmayı 21-27 Mayıs tarihleri arasında çalışanların oylamasına sundu.

Varılan uzlaşmaya göre çalışanlara Mayıs 2015 tarihinden itibaren aylık 100 Euro brüt daha fazla aylık ödenecek. Anlaşma 2016 yılının sonuna kadar sürecektir.

Amazon'da iki depoda yeniden grev

Dünyanın en büyük e-ticaret firması Amazon'un Almanya'daki çalışanları 26 Mayıs Salı günü Leipzig ve Bad Hersfeld'te greve çıktılar. Birleşik Hizmet Sendikası'nın (Ver.di) açıklamasına göre sabah vardiyasında Bad Hersfeld'de ve Leipzig'te yüzlerce işçi iş bıraktı. Amerikalı dev firmanın iki deposunda çalışan işçiler maaşlarının artırılması ve Amazon'da çalışan 9 bin emekçinin toplu sözleşmeye dahil edilmesini istiyorlar. Greve eş zamanlı olarak Saksonya, Sakson Anhalt ve Tübingen eyaletlerinde de toplu sözleşme görüşmeleri başladı.

Nüfuz savaşında kritik günlere doğru

Ortadoğu'da son haftalarda yaşanan gelişmeler, çeşitli ülkelerde devam eden savaş ve iç savaşların daha da kızışacağını gösteriyor. Türkiye, Suudi Arabistan ve Katar'ın başını çektiği 'Sünni cephe' özellikle Yemen ve Suriye'de rakiplerini yere serebilmek için saldırgan faaliyetlerine hız verdi. İran'ın giderek artan nüfuzuna karşı yapılan askeri hamleler bu nedenle kendisini 'direniş eksenini' olarak tanımlayan cepheyi zorlamaya başladı.

Bunu bizzat çok sayıda militanı Suriye'deki savaşta yer alan Lübnan'daki Hizbullah lideri Hasan Nasrallah söyledi. Suriye'de süren savaşın kendileri için adeta 'varlık-yokluk' meselesi olduğuna vurgu yapan Hizbullah lideri, şöyle konuştu: *"Fili durum büyük fedakarlıklar gerekmektedir, zira saldırı büyüktür. Artık Arabistan, Katar ve Türkiye arasındaki ihtilaflar son bulmuştur ve hepsi karşımızda birleşmiş durumdadır."*

Nasrallah, durum karşısında genel seferberlik ilan edebileceklerini belirtti ve Lübnan içinde kendilerine karşı duranlara 'hain' gözüyle bakacaklarını kaydetti. Hizbullah liderinin sözleri, Suriye'de savaşın geldiği noktayı özetler nitelikte. Elbette savaş yarın ya da birkaç ay sonra sona ermeyecek. Ama El Nusra ve IŞİD gibi çeteleri destekleyen Türkiye, Suudi Arabistan ve Katar üçlüsü, düşmanlarına daha da ölümcül darbeler vurmaya hazırlanıyor. Bu nedenle ağır silahlarla donatılacak ve lojistik destek alacak çetelere karşı, 'Direniş eksenini'nde de sert bir savunmanın hazırlığı yapılıyor. Bunun bir örneği Hizbullah ve Suriye ordusunun Lübnan sınırında El Nusra'ya karşı başlattığı saldırı oldu. Bu hamle ile Lübnan sınırının bazı bölümleri dinci çetelerden temizlendi.

Türkiye saldırıları yoğunlaştıracak

Geçtiğimiz ay Antakya'ya sınırı olan İdlib ve Cisir el Şugur'un da çeteler tarafından ele geçirilmesi, Suudi Arabistan ve Türkiye'nin iştahını daha da kabarttı. Bu nedenle 'Sünni Cephe' hırsla Suriye devletine karşı yeni saldırılar yapmayı planlıyor. Halihazırda Antakya Operasyon Odası'nda çetelerin saldırıları koordine edildiği gibi diğer yandan da ABD-Türkiye işbirliğindeki "Eğit-donat" projesi de hayata geçmeye başladı.

Türkiye bununla da kalmadı "Eğit-donat"ın hava desteği olmadıkça hiçbir işe yaramayacağını söyleyerek saldırganlıkta yeni bir aşamaya geçeceklerinin sinyalini verdi. Bu konudaki açıklamalar Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu'ndan geldi. Kırşehir'de ABD askerleri ile birlikte çeteleri eğitmeye başladıklarını kaydeden Çavuşoğlu, hava desteği olmadan eğit-donat programının da işe yaramayacağını söyledi. Ancak bu hava desteğinin niteliği konusunda ise açıklama yapılmadı. Hava desteğine ilişkin ABD ile görüşmelerin sürdüğü bilgisinin verilmesi bu konu için Washington'daki efendilerin onayının beklendiğini gösterdi.

Çünkü bütün kamuoyunun da bildiği gibi ABD, Suudi Arabistan ve Türkiye arasında Suriye'de savaşın nerede ve kimlerle yürütüleceği ihtilaf konusu. Dört yıldır düşmanları Esad'a karşı açıktan savaş ilan etmek isteyen ancak tasmaları Washington tarafından

tutulan Suudi Arabistan-Türkiye ikilisi, çeteler arasında herhangi bir ayırım gözetmeden tüm enerjinin Suriye devletine karşı sarf edilmesi gerektiğini savunuyor. Bundan da ötesi besledikleri çetelerin yanında Suriye'nin işgal edilmesini savunuyorlar.

Efendileri ise saldırgan iki uşağını bir yandan dizginlemeye çalışıyor diğer yandan da küçük tavizlerle gönüllerini kazanmaya çalışıyor. Bu gönül kazanma hamlelerinden biri hatırlanacağı gibi uzun pazarlıkların ardından eğitilip-donatılanların IŞİD'e karşı mı Suriye devletine karşı mı savaşacağı üzerine olmuştur. ABD, Türkiye ve Suudi Arabistan'ın isteği doğrultusunda eğitilen ekiplerin Esad'a karşı da savaşabileceğini kabul etmek zorunda kaldı.

'İlimli' adına kanmayarak desteklenen asıl gücün El Nusra ve türevi cihatçı çeteler olduğunun bir kez daha altını çizmek gerekiyor. Suudi Arabistan'ın mali desteği ile Türkiye'nin sunduğu mali yardım Suriye'de katliamlar ve vahşetin daha da artacağını habercisi.

Koalisyon Yemen'de başarısız

ABD hizmetindeki Sünni cephenin bir diğer savaş yürüttüğü ülke Yemen. Yemen'de Batı yanlısı Hadi yönetimini devirerek iktidarı ele geçiren Husiler, iki ayı aşkın bir süredir havadan ağır bombardıman altında olmalarına karşın ülkenin önemli bölümünde kontrolü ellerinde tutmaya devam ettiler. Husi militanları yine havadan ateş altında olmanın dezavantajına karşın yeni bölgeleri ele geçirdiler. Öte yandan da savaş Suudi Arabistan sınırına taşınarak birçok Suudi birliği ateş altına alındı.

Beklenen kara saldırısı ise hayata geçirilemedi. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde bu yönde bir karar alınması Rusya'nın varlığı nedeniyle olanaksız. Buna karşın 'işgal' hamlesi ise İran ile süren nüfuz savaşımını daha da kızıştıracığı gibi ne gibi sonuçlar

doğuracağı meçhul bir seçenek gibi duruyor. Yine de Yemen'in bir işgal saldırısı ile karşılaşması olasılık dışı değil.

İran'ın nüfuzu gibi problemleri de arttı

İran, Yemen'de Husilerin iktidarı ele geçirmesi ile birlikte nüfuzunu arttırdığı gibi kendisini yeni bir cephenin içinde daha buldu. Irak, Suriye ve Lübnan'ın ardından Yemen'de nüfuzunu arttırması doğal olarak Suudi Arabistan ve yandaşlarının tepkisini çekti ve onları karşı hamle yapmaya zorladı. Bu nedenle zaten bölgede abluka altında bir güç olan Tahran yönetimi, sıcak bir savaşa girmemeye de özen gösteriyor. Irak'ta ABD ile IŞİD çetelerine karşı doğal bir zorunlu müttefiklik kurulurken bahsi geçen diğer ülkelerde ise iki ülke birbirinin altını oymayı sürdürüyor. Nükleer müzakerelerde taslak bir anlaşma sağlanması İran burjuvazisinin önemli bir kesiminde 'dünyaya açılma' hayalleri yarattı. Ambargo altında olan Molla rejimi, anlaşmayı bir şekilde tavizlerle de olsa imzalamak ve bu sayede nefes alabilmek istiyor. Bu nedenle İran rejimi Suriye, Irak ve Yemen'de atacağı adımları 'müzakere' sürecini düşünmeden atamıyor.

Yemen işgal edilse dahi Tahran sıcak bir çatışmaya girmeyeceğini açıklamıştı. Ancak Suriye devletinin durumunun giderek daha da kritikleşmesi, Lübnan Hizbullahı için de, liderinin de dediği gibi varlık yokluk meselesi haline gelecek. Çetelerin dışında Lübnan içinde İsrail, Suudi Arabistan ve Batı yanlısı birçok güç Esad'ın düşmesinin hemen ardından Hizbullah'ı yok etmek için dış biliyor.

Ortadoğu'da nüfuz savaşımını giderek daha kritikləşiyor. İran ve karşıtları arasında sıcak bir savaşın şu an için emareleri görünmese de 'varlık-yokluk meselesi' olarak anılan durumlar, bölgeyi ateş topuna çevirebilecek potansiyele sahip.

Bir dönem geride kalırken...

Yeni dönemi birliğimizin gücüyle örgütleyeceğiz!

Yaz döneminin gelmesiyle birlikte bir dönemin sonuna gelmiş bulunuyoruz. DGB olarak birçok kentte gençliğin devrimci birliğinin temellerini atma yolunda bir süreci geride bıraktık. Özellikle taşra illerde önemli adımlar attık; eylemler gerçekleştirdik, örgüt zeminlerimizi oluşturduk. Düzenli politika üretiyor, yayın faaliyetimizi sürdürüyor, meclislerimizi işletiyor, gündemler üzerinden gençliğin belli kesimlerine ulaşıyor, onları harekete geçirebiliyoruz. 1 Mayıs'ta da gençlik hareketi içerisinde birçok ilde devrimci bir taraf olarak sermaye iktidarının karşısına bu birikimimizle çıktık, belli bir eşiği atladığımızı gösterdik. Fakat bir yandan bizim elimizde olan, ama öte yandan da gençlik hareketinin dönemsel sınırlarının da etkisiyle belli eksikliklerimiz mevcut.

Gençlik hareketinin durağan tablosu ve çıkış yolu

Gençlik hareketi Haziran Direnişi'nden önceki sürece kıyasla daha durağan bir tablo içerisinde. Sermaye iktidarının baskıları arttırması, mücadeleyi kırmaya yönelik çıkarttığı yasalar; "barış", "demokrasi", "çözüm" aldatmacaları; milliyetçi, dinci, mezhepçi gericilikle birlikte kışkırttığı faşist saldırganlık ve öğrenci gençliği korkutmaya dönük soruşturmalar gençliğin önüne dikilen barikatlar oldu. Gençliğin geniş kesimleri bu barikatları aşacak bir mücadele ortaya koyamasa da "bu daha başlangıç, mücadeleye devam" şiarı ekseninde mücadele potansiyelini korudu. Bugün de bu sınırlarda enerji ve öfke biriktiriyor. Bugün sokağa inen, harekete geçen gençlik kesimleri hala düzen içi kanallarda gelecek kaygılarını gidermeye çalışıyor, ki bu da hareketin belli sınırlara takılmasında etkili oluyor. Gelişen kesintili eylemler ve hareketlilik; devrimci bir önderlikle buluşamadığı oranda ileriye doğru sıçramalar yaratamıyor.

Ancak yeni dönem, bu tablonun değişmesinin koşullarını da hazırlıyor. Dünyada ve Türkiye'de kapitalizmin içerisinde bulunduğu bunalım sürüyor. Bu süreç yeni öfke patlamalarını olanaklı hale getiriyor. Burjuva düzenin gençliği geleceksizliğe terk ettiği gerçeği, Türk sermaye devletinin karşı karşıya olduğu ekonomik krizle, siyasal ve hukuksal alandaki açmazların belirginleşmesiyle daha da görünür hale geliyor. Burjuvazi, yasaklarla, baskı ve gericilikle gençliği korkutmaya çalışırken, 7 Haziran seçimlerini de gençliği düzen içinde tutmanın bir aracına dönüştürüyor. "Gençliğe geniş iş imkanları sunacağız", "işsizliği kaldıracacağız", "burs olanaklarını arttıracacağız", "parasız eğitim" gibi içi boş sözler ve yalanlar ortaya atıyor. Her ne kadar bu vaatler gençliğin geniş kesimlerinde bir karşılık bulmasa da, "demokrasi" ve "özgürlük" vaatlerinin daha somut taşıyıcıları, en başta da reformist çevreler belirgin bir şekilde gençliği etkiliyor. Örnek olarak bu etkilenme 1 Mayıs alanlarına yansımış oldu. Keyfi Taksim yaşağına karşı gençliğin öfkesi, HDP şahsında somutlanan "süreç hassas, çatışmayı arttırmayalım" siyasetiyle dizginlendi.

Yeni döneme ışık tutan gelişmelerse Bursa'da önce Renault'ta, ardından Tofaş'ta patlayan grevlerle işçi sınıfının mücadelesinin hızla yükselmesiyle yaşanıyor. Bu süreçte dahi en çok genç işçiler öne çıkıyor, hareketin dinamizmi onlar üzerinden yükseliyor. Düzenin, HDP'yle öne çıkan "demokrasi" ve "özgürlük" vaatlerinin dahi hiçbir gerçekçi yanı olmadığı; başta sermayenin baş temsilcisi "AKP'yi geriletme" olmak üzere, baskı ve sömürünün önüne geçmenin tek gerçekçi koşulunun işçi sınıfının yolundan mücadeleyi büyütmek olduğu bir kez daha kanıtlanıyor.

İşte bu tabloda, devrimci önderlik misyonuyla kuşanmış biz genç devrimcilere büyük bir sorumluluk düşüyor. Şimdi ise önümüzde yaz dönemini hedeflerimiz doğrultusunda en verimli biçimde örgütlenme sorumluluğu bizleri bekliyor. Gençliğin geniş kesimlerini devrimci politikalarla harekete geçirmek ve örgütlü bir güce dönüştürmek, DGB'nin gençlik kitleleriyle buluşmasını sağlayabilmek, yarının devrimine bugünden hazırlanmak bakışıyla örgütleyeceğimiz yaz döneminin en temel gündemi ise yaz kampı.

Kampımız gençliğin devrime hazırlığının bir adımıdır

Kampın içeriği tam da yukarıda altını çizdiğimiz gelişmeler doğrultusunda şekillenmiş oldu. "Gençlik hareketini devrimci politikalarla harekete geçirmek" bakışını kazanma ve bunun pratik adımlarını belirleme kampımızın temel politik hedefidir. Kısaca hedefimiz, "gençlik hareketi devrimcileşmek yolunda neye ihtiyaç duyuyor, bunu DGB olarak bizler nasıl hayata geçireceğiz?" sorularına somut yanıtlar üretebilmektir. Bu soruları üç başlık altında sunumlaştırmış olduk. İlk olarak, dünyada ve Türkiye'de içinde bulunduğumuz

tarihsel dönem, yukarıda bahsettiğimiz 'bunalım' süreci ve bu bunalımın 'yeni devrimler dönemi'ne gebe oluşu üzerinden hepimizin kafasının oldukça net olması gerekiyor. Kafamızın net olması şu anlama geliyor, somut olarak dünyada ve Türkiye'de gelişen olayları, kriz dinamiklerini, bu krizlerin ardındaki nedenleri tartışmak, gençliğin gelecek kaygılarını ortadan kaldırmanın 'devrime hazırlanmak'ta olduğunu bu somut olgular üzerinden ortaya koyabilmek gerekiyor.

İkinci olarak, gençlik hareketinin güncel tablosunu, gençliğin hangi kanallardan mücadelesinin yükselebileceğini tartışmak, öfkesinin hangi noktalara yoğunlaştığını belirlemek, öfkesini dizginleyen noktaları ortaya koymak, bu başlıklar üzerine politikalar üretmek de bizlerin yeni döneme hazırlığının temel bir halkasını oluşturuyor.

Politik hedeflerimiz doğrultusunda son başlığı da DGB'nin misyonu üzerinden bir kafa açıklığı sağlamak ve bu açıklıkla yeni döneme somut olarak hazırlanmak oluşturuyor. Bu doğrultuda kampımızı, DGB'nin devrimci önderlik misyonunun hayata geçirilmesi, kitle örgütü biçimine kavuşması, politik olarak olabildiğince güncel ve canlı bir işleyiş oturtulması, merkezi yayın faaliyetinin güçlendirilmesi, örgüt zeminlerinin, meclislerin, yürütmelerin daha da sistematik hale getirilmesi gibi başlıklarla DGB'nin misyonunu hayata geçirecek bir hazırlığa konu etmeliyiz.

Politik hedeflerimizin yanında onları güçlendirecek tarzda oluşturacağımız atölyeler, güncel konular üzerine söyleşiler ve coşkulu etkinlikler de kampın çok yönlü bir politik etkinlik olmasını sağlayacaktır. Atölye çalışmaları tam da gençliğin özneleşmesinin, kolektif bir yaşam kültürü kazanmasının, düşünme-tartışma-karar alma-uygulama mekanizmasını canlı ve kolektif bir tarzda hayata geçirmesinin bir provası

olma niteliğini taşımaktadır. Kolektif olarak ortaya koyacağımız üretim ve yeniden-üretim süreci bizlere belki bireysel açıdan çok şey katacak, ama esas olarak da birey olarak değil, örgütlü bir topluluk (kolektif özne) olarak güç olduğumuzu görmemizi sağlayacaktır.

Elbette ki kamp yaşamı bütün yönleriyle bizler için kolektif yaşamın bir provasası olacaktır. Kampın her yönüyle başarılı geçmesinin tek koşulu da ön süreciyle birlikte bütün bir kamp çalışmasının kolektif yaşama uygun bir şekilde hayata geçirilmesinden geçmektedir. Bu noktada örgüt zeminlerimizde aklımıza gelen her soruyu rahatlıkla tartışabilmek, sürecin örgütlenmesinin bütün yönlerinin (mali sorundan, beslenme, barınma, hijyen ve temizlik sorununa, ailelerle kurulacak iletişimden, yoldaşlık ilişkilerine, vb.) üzerinde durmaya özen göstermek, bütün bu başlıklar üzerinden sorunları çözücü, birbirimizi değiştirici, dönüştürücü, yoldaşlığımızı güçlendirici bir devrimci pratik ortaya koymak oldukça önemlidir. Bu açıdan birbirimizi yoldaşça eleştirmeye özen göstermeli, ama en başta da kendimizi sürekli bir özeleştiriyeye tabi tutarak devrimci kimliğimizi geliştirme hedefiyle hareket etmeliyiz. “Kolektif özne olarak nerelerde aksıyoruz, nasıl aşabiliriz, ben neyi eksik yapıyorum, nasıl aşabilirim?” sorularına yanıtlar üretebilmeliyiz. Kapitalizmin bizlere kanıksattığı kimi alışkanlıklar, yaşam tarzı ancak bu gibi süreçlerin başarıyla geçirilmesiyle kırılabilir. Elbette ki kampta bütün bu alışkanlıklardan kurtulamayacağız, fakat kampımız, devrimcileşme yolunda güçlü bir adım olacaktır.

Kampımızın başarısı için acil görevlerimiz

Kampın başarıya ulaşması bugünden itibaren sürecin nasıl örgütlendiğine bağlıdır. DGB MYK olarak kamp gündemine yoğunlaşan toplantımızı gerçekleştirdik. Bu yönde en hızlı şekilde meclislerimizi toplamalı, kamp çalışmasını başlıca gündem olarak ele almalıyız. Bu meclislerde kampın ön çalışmasını planlamalı, gençlik kesimlerine ulaşmanın yollarını tartışmalı, gençliğin gelecek kaygılarından, politik sorunlara tüm gündemlerini ele almalıyız. Yine bu doğrultuda yayın faaliyetini güçlendirmeliyiz. Kampımızın yeni döneme, devrime ve geleceğe bir hazırlık olduğunun altını sürekli olarak çizmeliyiz. Yerelerde ihtiyaç olduğu oranda kamp komiteleri oluşturarak gençliğin kolektif, örgütlü bir çalışma ortaya koymasını sağlamalıyız.

Bir kez daha vurgulamak gerekirse, bütün bu çalışmanın güçlü geçmesinin tek güvencesi etkin bir şekilde toplayacağımız meclislerimiz ve bunun hayata geçirilmesini sağlayacak yürütmelerimizdir. Bütün bu hazırlık sürecinin bağlanacağı temel nokta ise; önümüzdeki dönemde DGB'nin gençlik hareketi içerisinde odak olmasını sağlama hedefi olmalıdır. Bu açıdan, kampta yapacağımız tartışmalara, toplayacağımız DGB meclisine güçlü bir hazırlık (gündem önerileri, gündemler üzerinden somut politika önerileri, araçlar, yol ve yöntemler üzerine öneriler bütün bunların temellendirilerek güçlü tartışmalara konu edilmesi) süreci örgütlemeliyiz. Kampımızın başarısı tümüyle bu sürece bağlıdır bu nedenle hepimizi seferberlik dönemi beklemektedir. Kendi içimizde kenetlenmeli ve yaklaşan baharın kırlangıçlarını geleceği kazanmaya örgütlemeliyiz.

Gücümüz birliğimizdir, gelecek bizlerindir!

*Devrimci Gençlik Birliği Merkez
Yürütme Kurulu*

Ankara'da faşist saldırılar

Geçtiğimiz hafta Ankara'da üniversitelilere yönelik faşist saldırılar yaşandı.

İki öğrenci bıçaklandı

22 Mayıs'ta Kızılay'da Öğrenci Kolektifleri üyesi iki üniversiteli faşistler tarafından bıçaklandı. DTCF ve SBF öğrencileri olduğu bildirilen üniversiteliler Ziya Gökalp Caddesi'nde yürüdükleri sırada faşistlerin saldırısına uğradılar. Faşistler üniversitelilerden birini sırtından birini de omzundan bıçakladı. Saldırının ardından faşistler kaçtı.

Hastaneye kaldırılan üniversitelilerden birinin akciğerinde yırtık olduğu tespit edilirken, hayati tehlikeleri olmadığı bildirildi.

Daha önce de üniversitelilere yönelik saldırılar içinde yer alan faşist Selçuk Ulaş gözaltına alındı.

DTCF'de eğitime ara

Bıçaklı saldırının ardından dersler iptal edilen DTCF'de, eğitimin yeniden başladığı 25 Mayıs'ta devrimci ve ilerici öğrencilerin okula toplu giriş yapması sırasında faşistler sözle sataştılar. Ardından Öğrenci Kolektifleri'nin bıçaklı saldırıyı gerçekleştiren faşisti teşhir eden afişlerini yırtmaya kalkarak kaçtılar. Bu gerginlik üzerine okula polis girdi ve

faşistleri okuldan çıkardı. Okulun tatil edilmesinin ardından öğrenciler kapıda bir basın açıklaması gerçekleştirdikten sonra topluca yürürken Sıhhiye Köprüsü üstünden öğrencilere soda atıldı. Bunun üzerine öğrenciler faşistin arkasından koşarken, polis faşisti saklayarak kaçırıldı.

Üniversitedeki gerginlik nedeniyle eğitime 1 gün ara verildi.

Eğitim polis saldırısıyla başladı

Devrimci ve ilerici öğrenciler, 25 Mayıs'ta saat 08.00 sularında okula toplu giriş yaptı. Kızılay'da öğrencileri bıçaklayan faşistlerin alay ederek “Geçmiş olsun” yazılı pankart astığını gören devrimci ve ilerici öğrenciler duruma müdahale etti.

Bunu bahane eden polis de okula çevik kuvvet yığınağı yaptı. Rektörün daha öncesinden verdiği süresiz izne yaslanan polis orta bahçeyi ablukaya aldı. Polis öğrencilere biber gazı ve coplarla saldırdı.

Bir süre devam eden bekleyişin ardından faşistler polis eşliğinde okuldan çıkarıldılar. Daha sonra devrimci ve ilerici öğrenciler de toplu çıkış yaptı.

Saldırı üzerine okul yine tatil edildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Liseliler metal işçisinin yanında

26 Mayıs'ta DLB, DÖB, LÖB ve Özgür Lise tarafından Ankara'da metal işçilerine destek yürüyüşü yapıldı. Sakarya Caddesi'nde buluşan liseliler, bir süre burada ajitasyonlar ve sloganlarla bekleyişlerini sürdürdü. Ardından Yüksel Caddesi'ndeki İnsan Hakları Anıtı'na yüründü. Yüksel Caddesi'ne gelindiğinde, Kobanê'de yaşamını yitiren Bedreddin Akdeniz de selamlandı.

Eylemde yapılan basın açıklamasında metal işçilerinin onurlu mücadelesi anlatıldı. Bu süreçte MİB üyelerine ve devrimci basına yapılan saldırılar teşhir edildi. Metal grevini bastırmaya çalışan patronların Ahmet Yıldız, Oğuzhan Çalışkan ve Uğur Çolakoğlu gibi meslek liselilerin de katili olduğu, kapitalizmin fitratında ölüm olduğu vurgulandı.

Ankaralı meslek liseli genç işçilerin ve liselilerin yolunun, direnen metal işçileriyle bir olduğu belirtildi.

Liselilerin Sesi / Ankara

“Uğur’un hesabı sorulacak!”

Niğde Endüstri Meslek Lisesi Bilgisayar Bölümü 3'üncü sınıf öğrencisi Uğur Çolakoğlu'nun iş cinayetine kurban gitmesi, 23 Mayıs'ta Devrimci Liseliler Birliği tarafından protesto edildi.

Yüksel Sokak Karanfil çıkışında bir araya gelen meslek liseli DLB'liler “Uğur’un hesabı sorulacak!”, “Meslek liseli köle değildir!” sloganlarını haykırdılar.

Meslek liseli DLB'liler basın açıklamasında Uğur'un cinayetine sessiz kalmayacaklarını ve katleden sistemden er ya da geç hesap soracaklarını ifade ettiler. Açıklamada staj sömürsü altında çalışmaya zorlanan ve şimdiden işçi sınıfının önemli bir bölümünü fabrikalarda, atölyelerde ağır koşullarda düşük ücretlerde çalışarak oluşturan meslek liseliler kölelik düzenine karşı birlik olmaya çağrıldı. Uğur'un “iş kazası” adı altında kapitalizme verilen kurbanlardan yalnızca biri olduğu ve tıpkı Oğuzhan Çalışkan gibi son olmayacağı vurgulanan açıklamada, tüm meslek liseliler sermaye diktatörlüğünden hesap sormaya çağrıldı.

Liselilerin Sesi / Ankara

Tecavüzcü düzenin "iyi hal" karnesi

Hemen hemen hergün basına düşen haberlerle taciz ve tecavüzün bu düzenin fitratında olduğu ortaya çıkmaktadır. Kan donduran son haber, Elazığ'ın Karakoçan ilçesine bağlı bir köyde, 15 yaşındaki kız çocuğunun 8 yaşından itibaren tecavüze uğramasıyla ilgili olarak aralarında 70 yaşındaki bir kişinin ve de öz ağabeyinin de bulunduğu 9 sanık hakkında "Nitelikli cinsel istismar" suçundan dava açılmasıyla gündeme geldi.

Ne yazık ki hemen hemen her gün böylesi taciz, tecavüz ya da kadın cinayeti haberleri duymaktayız. Kadın bedenini cinsel bir meta haline getiren bu düzen öylesine yozlaşmış haldedir ki, böylesi durumlar ancak toplu tecavüz olduğunda haber niteliği taşıyabiliyor. Hatırlanırsa N.Ç. davası olarak geçen vakada da benzeri şekilde nasıl bir vahşet ve yozluk içinde yaşadığımızı görmüştük. Yargıtay Başsavcılığı, 13 yaşında, 26 kişinin tecavüzüne uğrayan N.Ç.'nin bu işi 'rızasıyla yaptığı' yolundaki karara itiraz etmemiştir!

AKP gericiği ile birlikte giderek artan yozlaşma ve çürüme kadına yönelik şiddetin katmerlenmesine neden olmaktadır. Kadın bedeni üzerinden estirilen gerici ifadeler adeta tacize ya da tecavüze uğrayan kadınları mağdurken suçlu hale getirmektedir. Kısa etekten, açık dekolteye gece dışarıda olmaktan kahkahaya kadar kadınların "edep" olup olmadıklarına dair verilen vaazlar ise kadınları taciz ve tecavüzlerin hedefi haline getirmektedir.

AKP'nin yaygınlaştırmaya çalıştığı dinsel temalı söylemlerle de bu işin çözülmek bir yana artan baskıcı ortamda daha da vahimleştiği görülmektedir. Gerici ataerkil zihniyeti değiştirecek önlemler yerine kadınların eve, bedenlerini de örtüye kapatarak

tecavüzlerin engellenemediği ise ortadadır.

Bunların yanında yargı eliyle de tecavüzçülerin iyi hal indirimi alması ya da çoğu durumda serbest bırakılması, taciz ve tecavüzçülerin devlet eliyle teşvikinden başka nedir ki? Bu açıdan son birkaç günün haberlerine bakmak bile fazlasıyla durumu özetlemektedir:

*Yargı, Bahçelievler'de 2007-2011 yılları arasında 6 ile 13 yaşları arasındaki 10 kız çocuğuna cinsel istismarda bulunan Doğan Dizdar'da "iyi hal" görebildi!

*Diyarbakır'da 3 kız çocuğuna cinsel istismarda bulunan ve evinde yapılan aramada çocuklara yönelik cinsel saldırılarını belgeleyen video kayıtları çıkan zanlının tutuksuz yargılandığı mahkemede savcı, "rıza

var" diyerek 150 yıllık cezanın 10 yıla düşürülmesini isteyebildi.

*Diyarbakır'da yeğenine cinsel istismarda bulunan ve hakkında "çocuğun basit cinsel istismarı" ve "basit yaralama" gerekçesiyle 19 yıl hapis cezası talebiyle dava açılan B.S.'ye sadece 9 yıl hapis cezası verildi.

*Diyarbakır'da sahte profile 14 yaşındaki 3 kız taciz eden adamın cezası savcı tarafından 150 yıldan 3,5 yıla düşürüldü.

*Bingöl'de 4 kişinin tecavüzüne uğrayan Ç.Y. "tecavüzü kimseye anlatmadı, şikayetçi olmadı" denilerek mahkeme tarafından suçlandı. Tecavüzçüler iyi hal ve beraatle ödüllendirildi.

*Bingöl'de 15 yaşındaki kız çocuğunun 8 uzman çavuşun cinsel istismarına maruz kaldığı davada mahkeme, 'rıza' olduğuna kanaat getirdi.

Taciz ve tecavüzlerin her geçen gün artması, yargının ise tecavüzçüleri adeta ödüllendiren "cezalarla" geçiştirmesi, kadın cinayetlerinin "sıradanlaşması", devletin en yetkili ağızlarından kadına yönelik aşağılayıcı ve gerici söylemleri dillendirilmesi, burjuva medyada kadın bedeninin reklam malzemesine dönüştürülmesi vb. çürümüş, yozlaşmış kapitalist düzen gerçeğini net olarak göstermektedir.

Öyle ki, bu düzende kadınlar artan şiddetin sonucunda ya doğrudan öldürülmekte ya da kadınların yaşamları sömürünün, şiddetin ve gericiğin etkisiyle "ölümünden beter" hale getirilmektedir. Oysa ki çaresiz ve çözümsüz değiliz! Ne şiddetin kurbanı olarak ölmek ne de yaşayan ölümlere dönmek kaderimizdir. Çözüm bu düzene karşı örgütlenip mücadele etmek, yaşamak için sosyalizmi seçmektir!

Tecavüzcü yasalar aklanmıyor

"Bursa 3. Ağır Ceza Mahkemesi, mağdurenin, 'Bağırmamam için ağzımı bağladı' dediği davada, tecavüzün yaşandığı evin sahibinin, 'Bağırsaydı alt kattakiler duyardı' şeklindeki ifadesini ve mağdurenin sanıkla telefonda görüştüğüne ilişkin kayıtları gerekçe göstererek sanığa beraat kararı verdi. Yargıtay 14. Ceza Dairesi ise mağdurenin fiziksel ve bedensel olarak uğradığı zararları gösteren adli tıp raporlarına işaret ederek mahkeme kararını bozdu." (T24 - 26.05.15)

Yargıtay'ın yerel mahkemenin TCK'ya uygun uğursuz kararını bozması adaletin yerine gelmesi gibi iyimser düşüncelere yol açabilir. Buradan yola çıkarak tecavüzcü Yargıtay'a rüşvet verdi de tahliye oldu gibisinden bir iddiada dahi bulunabiliriz. Nedeni ne olursa olsun, tecavüzcü, TCK yasalarına göre tahliye edildi. Muş'ta 15 yaşında 6 kişinin tecavüzüne uğrayan bir çocuğu suçlu durumuna koyan da aynı TCK yasaları. Tecavüzçünün neredeyse mağdur pozisyonuna sokulduğu sayısız örnek var TCK yasalarında.

Bu durumda TCK yasalarına "tecavüzcü" sıfatını koymak hiç de abartı olmayacak. Türk filmlerinde bu tür rollerde oynadığı için bir sanatçı "Tecavüzcü Coşkun" diye anılıyorken, "Tecavüzcü Coşkun"u aklayan yasalara da tecavüzcü demek yanlış olmayacak. Yargıtay'ın yukarıda bahsi geçen davayı bozması, bu gerçeği hiç mi hiç değiştirmiyor.

Bu durumda yasalar çerçevesinde kadının cinsel istismarına karşı mücadele etmek bile yasadışı bir davranış oluyor. Kendine yönelik cinsel saldırıya etkin bir biçimde karşı koyduğu için ceza alan kadın sayısı belli değil. Demek oluyor ki, kadın "yasa dışı davranmayayım" kaygısıyla hareket ederse, tecavüze rıza gösterecek. Bunu yaparken de insan kimliğinden uzaklaşacak.

M. Kurşun

Sermaye düzeni kadınları katlediyor

Sermaye devletinin ve dinci-gerici AKP iktidarının alenen teşvik ettiği kadın cinayetlerine her geçen gün yenileri ekleniyor. Geride kalan hafta boyunca da kadınlar erkekler tarafından katledildi.

Denizli'de Erkan Duran adlı kişi, 24 Mayıs'ta, 33 yaşındaki eşi Elif Duran'a saldırdı. Erkan Duran'ın tüfeğini alması üzerine kaçmaya çalışan tekstil işçisi kadın evinden 100 metre uzaklıkta sırtından vuruldu. Katil, yerde yatan kadına bir el daha ateş ettikten sonra intihar etti.

Elif Duran'ın cansız bedeni Pamukkale Üniversitesi Hastanesi Adli Tıp Morgu'na kaldırıldı.

26 Mayıs gecesi, **Elazığ** Yenimahalle'de, Hüseyin Yıldırım 65 yaşındaki eşi Güler Yıldırım'ı bıçaklayarak katletti.

Katil Hüseyin Yıldırım'ın olay sonrası karakola giderek teslim olduğu belirtilirken, Güler Yıldırım'ın cenazesi otopsi için Fırat Üniversitesi Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı.

Muğla'nın Milas İlçesi'nde boşandığı eski eşiyle barışan ancak aynı sorunlar tekrar etmeye devam edince ayrılmak isteyen Ayfer Gökmen 27 Mayıs'ta katledildi.

39 yaşındaki Gökmen evi terk ederek uzaklaşınca eski eşi Hasan Şahin Demir peşinden giderek Gökmen'i ikna etmeye çalıştı. Ancak Gökmen'in geri dönmeyi kabul etmemesi karşısında Hasan Şahin Demir arabasının bagajından çıkardığı av tüfeğiyle 3 el ateş ederek Gökmen'i katletti.

75'inci Yıl Milas Devlet Hastanesi yakınlarında gerçekleştirdiği cinayetin ardından kaçan Demir, daha sonra polisler tarafından teslim oldu.

Olay yerine giden sağlık ekipleri Ayfer Gökmen'in cansız bedenini 75'inci Yıl Milas Devlet Hastanesi morguna kaldırdı.

Bacasız fabrika; futbol

Spor genel geçer bir kavramla insanların sağlıklı yaşam için yaptığı zihinsel ve fiziksel bir etkinliktir. Spor insanlığın ilk var olduğu günlerden bu yana var olmuş ve insanlık ile birlikte gelişmiştir. İlk insanların avlanmak için avlarının peşinden koşması bir spordur. Avına mızrak atması bir spordur. Ancak spor çok daha sonra spor olarak yapılmaya başlanmıştır. Antik Yunan döneminde tanrıları onurlandırmak için yapılan aktiviteler bugünkü olimpiyatları var etmiştir. Sadece tanrıları değil insanların arasında oluşan olumsuzlukları ve kırınlıkları unutturmak için de sportif aktiviteler kullanılmıştır.

En büyük taraftar kitlesi olan spor dalı ise futboldur. Sanayi devrimi ile gelişen ve büyüyen işçi sınıfı futbolun yayılmasında büyük rol oynamıştır. 1800'lü yılların sonuna doğru futbolun işçiler arasında yaygın olarak yer bulması yine aynı dönemin işçi hareketlerinden bağımsız değildir. İngiltere'de ayaklanan Luddistler (makine kırıcılar) sayesinde başlayan işçi hareketi, işçi sınıfının çalışma koşullarında reformlara gidilmesine neden olmuştu. Çalışma saatlerinin düşmeye başlaması ile birlikte işçiler, sosyal aktivite ve spor yapmak için fırsat sahibi olabilmiş ve futbolun işçiler arasında yaygınlaşmasına katkıda bulunmuştur.

Sanayi Devrimi ile köyden kente göçün başlamasıyla, köylü gençlerin oynadığı futbol şehirlerle taşınmaya başlanmıştır. Feodal düzende köylü sınıfının mensubu olan bu gençler, Sanayi Devrimi'nden sonra şehirlere göç etmiş ve dokuma işçileri olarak futbolu göç ettikleri kentlerin ara sokaklarında oynamaya başlamıştır. İngiltere işçi sınıfı arasında gitgide yayılan futbolun tüm İngiltere'ye yayılması yine işçiler tarafından sağlanmıştır. Demiryolları işçileri futbolu, gittikleri yerlerde ağır çalışma saatlerinden arda kalan zamanlarda oynamaya devam etmiş ve böylece tüm İngiltere işçi sınıfı arasında yayılmasını sağlamıştır. Baktığımızda İngiltere'de çeşitli iş kollarından işçilerin oluşturduğu futbol takımları mevcuttur; Liverpool ve Southampton (Woolston Tersanesi-Liman), Sheffield (Bıçak Üreticileri), Westham United (Thames Demir İşletmeleri), Nottingham Forrest, Derby Country ve Blackpool (Kömür), Manchester United (Dokuma) ve Arsenal'dir. (Woolwich'deki Royal Arsenal-Kraliyet Silah ve Cephane Fabrikası. Kaynak Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi) Bu takımlar işçilerin kendi örgütlülüğü ile kurdukları takımlardır. Yine başka ülkelerde kurulan futbol takımları işçilerin öz örgütlülüğü ile kurulan takımlardır. Hollanda'da Phillips Fabrikası işçilerinin kurduğu PSV, Almanya'da Schalke 04 takımı 1904 yılında maden işçilerinin yoğun olduğu bölgede kurulmuş ve madenciler diye anılmaktadır. Yine ülkemizde Adana Demirspor Futbol Kulübü demiryolu işçileri tarafından kurulmuştur.

Futbolun gelişiminde büyük rol oynayan işçi sınıfı, bugün çalışma saatleri ve koşullarından dolayı sportif aktivitelerde değil rol alabilmek geçim sıkıntısından dolayı herhangi bir etkinliğe izleyici olarak katılmakta dahi zorlanmaktadır. Günde 12-13 saat çalışan işçiler aldıkları düşük ücretler nedeniyle fahiş fiyatlara satılan müsabaka biletleri alamamakta ve kişinin gelişimi

açısından önemli yer tutan sportif faaliyetlerden uzak durmak zorunda kalmaktadır.

Fakat egemenler yeri geldiğinde sporu, özellikle futbolu ezilen ve sömürülen kitleleri sersemletmek ve uyutmak için kullanabilmektedir. Örneğin, Portekiz'i 36 yıl boyunca yöneten faşist diktatör Salazar'a nasıl bu kadar uzun süre yönetebildiği sorulduğunda şöyle cevap vermiştir; "Futbol olmasa bu ülkeyi yarım saat idare edemezdim." Ayrıca "Bana on binlerce insanı uyutabileceğim bir beşik yapın" diyerek Lizbon Stadyumu'nun inşasını emretmiştir. Türkiye'de ise 1980 darbesinden sonra Faşist Kenan Evren tarafından aynı taktik izlenmiştir. "Başkent takımının birinci ligde olamaması görülmüş şey midir?" diyerek Ankaragücü'nü haksız bir şekilde birinci lige çıkarmasına sebep olmuştur. O dönem yetişen genç kuşak "Ne sağcıyım ne solcu, futbolcuyum, futbolcu" gibi bir söylem ile yetiştirilmiş ve toplumsal olaylara duyarlılıkları en aza indirgenmiş şekilde yetiştirilmek istenmiştir. "Spor makinelerin kendisinden alıp götürdüğü fonksiyonları insanoğluna iade eder ama ne yazık ki onu yeniden aynı makinenin hizmetine sokup insafsızca disipline etmek için (Theodor W. Adorno)"

Baştan aşağı kâr amacı güdülerek, kitleleri uyutmak için mafyavârî ilişkilerle yönetilen futbol müsabakaları, burjuva medyanın bilinçli propagandası ile emekçi kitleleri birbirine düşman etmektedir. Futbol müsabakalarından sonra yaşanan kavgalar, ölümler bunun kanıtıdır. Aynı semtte olup, aynı mahallede oturup fakat farklı takım taraftarları oldukları için birbirine düşman olabilen insanlar, egemenlerin bizzat yönlendirmesi ile bu duruma gelmektedir.

Sömüren sınıf bir yandan kitleleri sersemletirken bir yandan kasasını doldurmakta oldukça başarılıdır. Her yeni futbol sezonunda forma satışları, kombine biletler (yıllık abonelik) ve diğer takım aksesuarları ile büyük kazançlar elde ederek servetini arttırmaktalar. Yüzlerce milyon dolarlık reklam anlaşmaları ve yüzlerce milyon dolarlık futbolcu transferleri yapılmaktadır. İnsanın metalaşması burada oldukça açıktır. Tek bir futbolcu için tek seferde 100 milyon dolar ödeyen spor tekelleri medya desteği ile bunun

daha fazlasını kazanacağından emindir.

Kapitalist sistemde kâr amacı güdülmeden gerçekleştirilen hiçbir şey yoktur. Üretimin, bilimin, sporun, kültürel-sanatsal etkinliklerin vb. toplumun ihtiyaçları için kullanılabilmesi bu sistemde mümkün değildir. İşçi sınıfının öz örgütlülüğü ile yayıp örgütlediği futbolun yine işçi sınıfının çıkarına kullanılması ise ancak sosyalist sistemde mümkün olabilecektir.

"Bizler futbolu bir oyun olduğu için sever ve oynardık. Ancak artık futbol, para, son model arabalar ve güzel mankenler için oynanıyor. Futbolu oyun olarak severiz ancak bugün kullanım şekliyle sevmemiz kendi kalemize gol atmak anlamındadır." (Metin Kurt eski Galatasaraylı sosyalist futbolcu.)

Serwan

“Metin Kurt’u unutma!”

Galatasaray'ın lig şampiyonluğunun kesinleşmesinin ardından 25 Mayıs akşamı Galatasaraylı on binlerce genç, Efsane Metin Oktay Tesisleri'ne akın etti. Şampiyonluğu kutlayan taraftarlar araçlarla ve yürüyerek Florya'ya kadar E-5 yanyolu zaptetti.

Taraftarlar attıkları sloganlarla kapitalist düzenin ürünü olan endüstriyel futbolu teşhir ettiler. Bu düzenin en temel yasalarından biri olan özel mülkiyeti çiğneyerek alanlara, yollara, metrobüslere ücretsiz ve izinsizce çıktılar.

Bu arada, kapitalist düzende endüstriyelleştiğe batağa saplanan futbolun nasıl olması gerektiğini kısa ve anlamlı bir sözle özetleyen Metin Kurt'un sözü duvarlara yazıldı. Sefaköy Beşyol'dan itibaren Florya Metin Oktay Tesisleri'ne kadar "Futbol borsada değil, arsada oynanır! GS'li Metin Kurt / DGB" ve "Metin Kurt'u unutmadık! / DGB" yazılamalarıyla taraftarlara seslenildi. Galatasaraylılar Yurdu ve Efsane Metin Oktay Tesisleri çevresine de yazılamalar yapıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Onurlu kavgamızın namuslu kalem işçileri: Nazım Hikmet, Ahmed Arif, Orhan Kemal

Ahmed Arif, Nazım Hikmet ve Orhan Kemal... Onlar onurlu bir kavganın, haklı bir isyanın sesi oldular. Onlar sınıfsız ve sömürsüz bir dünyanın; her türden zorbalığın son bulduğu, kardeşliğin, özgürlüğün, eşitliğin ve emeğin iktidar olduğu bir dünya için mücadelede yer aldılar. Hayatları boyunca buna bağlı kaldılar.

Şiire dağların isyanını ve kekik kokusunu taşıyan şair: Ahmed Arif

Ahmed Arif, 21 Nisan 1927'de Diyarbakır'da doğar. Ortaokulda iken ilk şiirlerini yazmaya başlar. İlk şiirleri 1942 yılında yayınlanır.

Kendisine göre, bir doğulu olması farklı bir şiir tarzı tutturması için önemli bir faktör olmuştur. DTCF Felsefe Bölümü'nde okuduğu yıllarda "Rüstemo"yu ve "Otuzüç Kurşun"u yazar.

O dönemde gençliğin ilerici örgütü olan Türkiye Gençler Derneği'ne üye olur. Bir süre sonra kendi çizgisini bulmuş olarak yazdığı şiirler daha yayınlanmadan elden ele dolaşmaya, devrimci gençler tarafından ezberlenmeye başlar.

1951 tevkifatında tutuklanan 184 kişi arasında Enver Gökçe'yle beraber o da vardır. Komünistlere destek olduğuna dair bir ifade imzalatmak isteyen polis, A. Arif'i Ankara'dan İstanbul'a götürüp ünlü Sansaryan Hanı'nda aylarca işkenceden geçirir. A. Arif işkenceye boyun eğmez. Rahatsızlandığı için hastaneye kaldırılır. Daha sonra Harbiye Cezaevi'ne konulur. İki yıl hapis ve 8 ay sürgün cezasına çarptırılır. Bu zorlu süreçte yaşadığı deneyimler, şiirinin bir diğer temasını oluşturur.

Yazdığı şiirleri 1968 yılında Hasretinden Prangalar Eskittim adlı bir kitapta gün yüzüne çıkaran Ahmed Arif, bu tek kitabı ve 19 şiiriyle, başka hiç kimseye nasip olmayan bir yer edinmiştir edebiyatımızda.

Ahmed Arif, her gerçek sanatçı gibi, yalnızca çağına tanıklık etmekle kalmamış, taraf olmuş bir ozandır. Yaşadığı dönemin toplumsal sorunlarından, yaşadığı topraklardaki çelişkilerden yola çıkar. Çağının gerçekliğine sıkı sıkıya bağlıdır, ama onun tutsağı

olmaz. Serzenişte bulunmaz, umutsuzluğa düşmez hiçbir zaman. Varolanı değiştirmeye çağırır büyük bir inançla.

Sevdanın, isyanın, umudun en güzel şiirlerini yazdı Ahmed Arif. Yoksul Kürt emekçilerinin acılarını, umutlarını dokudu şiirinde. Şiirleri yıllar geçse de dillerden düşmeyecek.

İşçilerin, amelelerin bereketli romancısı: Orhan Kemal

Asıl adı, Mehmet Raşit Ögütçü olan Orhan Kemal, 15 Eylül 1914'te Adana-Ceyhan'da doğar. Ailesine katkı yapmak için Beyrut'ta işçilik yapan Orhan Kemal 1932 yılında Adana'ya döner. Adana'da işçilik yaptığı sırada tanıştığı işçilerin etkisiyle okumaya başlar.

1938 yılında askerlik yaptığı sırada Nazım Hikmet ve Maksim Gorki'nin kitaplarını okuduğu ihbarı üzerine yargılanır ve 5 yıl hüküm giyer. Orhan Kemal edebiyattaki asıl atılımını ise bir süre sonra gittiği Bursa Hapishanesi'nde Nazım'la tanıştıktan sonra yapar.

1943 yılında tahliye olan Orhan Kemal, amelelik de dahil, pek çok işte çalışır. Fakat kimliği nedeniyle uzun süre aynı işte çalışmazlar. Dostlarının çağrısıyla 1950 yılında İstanbul'a taşınırlar.

Fakat İstanbul'da hayat çok daha zordur. Orhan Kemal de var gücüyle roman ve öykü yazarak aile bütçesine katkı yapmaya çalışır. Bu en verimli yıllardaki çalışmasından Murtaza (1952) ve Bereketli Topraklar Üzerinde (1953) ve ardından Grev ve 72. Koşuş adlı romanlarını peşpeşe yayınlar.

Bu arada romanları ve öyküleri devleti rahatsız etmeye başlamıştır. 1956'da Ara Sokak adlı öykü kitabı nedeniyle, mahkemede, niçin sürekli yoksulların yaşamını işlediği, bu ülkede zenginlerin yaşamını niçin yazmadığı sorulduğunda "Ben gerçekçi yazarım. En iyi bildiğim konuları alırım. Varlıklı yurttaşların yaşayışlarını bilmiyorum, nasıl yaşadıklarından haberim yok" diye cevap verir. 1966'da iki arkadaşıyla beraber bu kez "hücre çalışması ve komünizm propagandası" yapmak iddiasıyla ceza alır, iki ay hapis yatar.

Bir davet üzerine gittiği Sofya'da 2 Haziran günü rahatsızlanan Orhan Kemal, 3 Haziran 1970 günü hayatını kaybeder. Cenazesi 6 Haziran'da özel bir konvoy eşliğinde Türkiye'ye getirilir.

"Saat 11:30'da cenaze arabası sınırdan içeri girer. Uzun bir araba konvoyu onu izlemektedir. Edirne'den Babaeski'ye gelindiğinde, asfaltın dönemecinde bir işçi, arabaya yaklaşır. Elindeki çiçek demetini uzatır. Demetin üzerindeki bantta şunlar yazılıdır: 'Biz işçiler, hatıran önünde saygıyla eğiliyoruz' (Asım Bezirci, Orhan Kemal, Evrensel yay., 1994, s.43)

Komünist şair: Nazım Hikmet

İşçi sınıfı ve ezilen halkların devrimci ozanı Nazım Hikmet'in ölümünden bu yana tam 52 yıl geçti. 3 Haziran 1963'te yaşamını yitiren Nazım Hikmet, 61 yıllık yaşamının ardından yüzlerce şiir, onlarca oyun, roman ve komünizme adanmış bir yaşam bıraktı.

Devrime ve sosyalizme sevdalı bu yürek, 61 yıllık yaşamında işçi sınıfının davasına ve sosyalizme bağlılığından dolayı baskılar, saldırılar, karalamalar, 13 yıllık tutsaklık ve en ağır da yurdunu terketmek zorunluluğu ile karşı karşıya kaldı. Birçok insanın ilk kez sosyalizm ile tanışmasında etkin bir rolü olan Nazım'ın şiirlerini okuyanlar, üzerlerinde taşıyanlar yargılandı, tutuklandı.

Nazım Hikmet, ülkenin emperyalist güçlerce işgal altında olduğu dönemlerde, bağımsızlık savaşına katılmak amacıyla öğretmenlik yapmak gerekçesiyle Anadolu topraklarına geçer. Burada Almanya'da okumuş ve sonrasında Türkiye'ye dönmüş, kendini Spartakistler olarak tanıtan grupla tanışır. Sosyalizm bilinci Spartakistler sayesinde bu dönemde gelişir.

Bir süre sonra Marksizm'i, Leninizm'i daha iyi öğrenmek ve sosyalist inşayı yerinde görmek amacıyla Sovyetler Birliği'ne gider. Nazım, bir süre sonra devrime ve sosyalizme sevdalı bir yürek olarak ülkesine geri döner.

Dişarında verdiği mücadele, kısa süreli tutsaklık dönemi, ardından 13 yıllık cezaevi yaşantısı, ülkesinden sürgün edilmesi... Nazım tüm bu süre boyunca yüzünü işçi sınıfına döndü, devrime ve sosyalizme inancını hiçbir zaman yitirmedi, komünizmin militan bir savunucusu oldu.

Nazım işçi sınıfı ideolojisini en kararlı tarzda savunmanın ancak örgütlülükle mümkün olacağı bilinciyle davranarak 1923'te Türkiye Komünist Partisi'ne üye oldu.

TKP'nin yaşadığı sürece rağmen hiçbir zaman umutsuzluğa, karamsarlığa kapılmadı ve daima örgütlü mücadelenin gerekliliğini savundu. Tüm hayatı boyunca TKP'yi ve onun üyesi olduğunu büyük bir gururla söyledi. Hayatının en karanlık dönemlerini tek başına geçirdiği zindanda bile, örgütlü bir devrimci gibi davranabilmeyi bildi.

Nurhak şehitlerini mücadelemizde yaşıyoruz!

B. Bahar

*"... Devrimci şehitlerin matemini tutacak zamanımız yoktur. Devrimcilerin postunu ucuza satmayacağız." **

Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) militanı üç yiğit devrimciydi. Onlar, yoldaşlarıyla birlikte emperyalizme geçit vermemek için Malatya Kürecik'teki radar üssüne eylem düzenlemek üzere yola çıkmışlardı.

Beş gün, beş gece yürüdüler. Mola vermek için Adıyaman'ın Gölbaşı ilçesinde durduklarında tarih 31 Mayıs 1971'di. Düşman karşısında haykırılan "Teslim olmayacağız!" sesleri bu kez Nurhak Dağları'nda yankılandı.

Köylüler THKO militanlarını kendilerini haraca kesen eşkiyalar sanmış ve jandarmaya ihbar etmişlerdi. Düşmanın saldırısı karşısında teslim olmadılar, son kurşunlarına kadar çatıştılar. Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga katledildi, diğerleri ise yaralı olarak ele geçirildi. Mayıs ayını kızıl yapan kanlar bu kez Nurhak Dağları'nda döküldü.

31 Mayıs 1971'de Nurhak'ta şehit düşen Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga'nın ardından 6 Mayıs 1972'de Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan korkusuzca idam sehпасına yürüdüler.

18 Mayıs 1973'te İbrahim Kaypakkaya Diyarbakır zindanında ser verip sır vermedi, işkencede katledildi. İbo'dan tam dört yıl sonra 18 Mayıs 1977'de PKK'nin önder kadrolarından Haki Karer Antep sokaklarında hain bir pusuda katledildi.

Haki Karer'den dört yıl sonra da 18 Mayıs 1981'de Dörtler, Haki Karer'in birken dört olduğunu göstermek için bedenlerini ateşe verdiler. Nurhak şehitleri ve diğerleri Mayıs ayını yiğitlikleri, cesaretleri ve inançları ile kızılaştırıldılar.

Üzerinden 44 yıl geçti...

Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga tıpkı Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya gibi '71 devrimci kopuşu içerisinde yer alan devrimcilerdi. TİP'in reformist-parlamentarist çizgisi, MDD'nin kurtuluş için askeri darbeden medet uman ufkı '71 devrimci kopuşu ile aşılmıştı.

Bu kopuş örgütsel karşılığını THKP-C, THKO ve TKP-ML'de bulmuştu. Onlar devrim teorisi açısından yetersiz ve kusurlu ideolojik bir bakışa sahip olmalarına rağmen devrime olan inançları ve pratikleriyle kendilerinden sonraki kuşaklara büyük bir devrimci miras bıraktılar.

Nurhak şehitleri devrimci fedakarlıkları, yiğitlikleri ve cesaretleriyle kendilerinden sonra gelen kuşaklara devrimci duruşun nasıl olması gerektiğini göstermeye devam ediyorlar. Katledilmelerinin üzerinden 44

yıl geçmesine rağmen devrime olan inancın canlı kalmasını sağlıyorlar.

Aradan geçen zaman düzenin karalamalarla, baskıyla, zorla ve yeri geldiğinde Denizler'e yaptığı gibi içini boşaltma, romantikleştirme hamleleriyle unutturma çabalarına rağmen onları unutturmaya yetmedi.

Onları unutmuyoruz. Ama sadece onların "matemini tutmak"la da yetinmiyoruz. Çünkü tam da Sinan Cemgil'in dediği gibi onların matemini tutmaya vaktimizin olmadığını biliyoruz.

Bugün biz sınıf devrimcileri, birileri devrimden kaçıp reformizme sığınırken, birileri "barış" gelecek diye düzenle barışırken Nurhak şehitleri ve tüm devrim şehitlerinin ortaya koyduğu devrimci iradeye sahip çıkıyoruz. Onların anıları belleklerimizde hep canlı kalıyor ve onları devrim ve sosyalizm mücadelemizde yaşatmaya devam ediyoruz.

Ve şairin de dediği gibi bir kez daha onlara söz veriyoruz:

Nurhak sana güneş doğmaz
Uçan kuşlar yuva kurmaz
Dökülen kan, yerde kalmaz
Soracağız hesabını

* Sinan Cemgil, 23 Eylül 1969'da Mustafa Taylan Özgür'ün İstanbul Üniversitesi'nde katıldığı Öğrenci Birliği Kongresi'ne yapılan saldırıda katledilmesi üzerine Ankara'da Atatürk Anıtı önünde toplanan kalabalığa, araniyor olmasına karşın şöyle seslenmişti: *"Bir devrimci kardeşimiz polis kurşunu ile kahpece öldürülmüştür. Devrimci şehitlerin matemini tutacak zamanımız yoktur. Devrimcilerin postunu ucuza satmayacağız."*

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/21 * 29 Mayıs 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

2013
HAZİRAN
DİRENİŞİ

HAZİRAN BAŞLANGIÇTI!

İŞÇİ SINIFI GELECEK!

2015
METAL
DİRENİŞİ